

I. BÖLÜM

Rüzgârla karışık yağmur, Far Eastern Economical Review'un bürosunun pencerelerini kamçılamaaya başladı. Tan Ubin başını yazı makinesinden kaldırdı. Muson mevsiminin sonuydu ve güneyden gelen kapkara yağmur bulutları İndonezya sahilini görünmez kılmıştı. Az sonra Singapur'u ılık seller basacaktı. Büronun öbür ucundaki telefon birdenbire çalmaya başladı. Sari giyinmiş şişman sekreter hemen açtı.

— Tan, seni arıyorlar, diye bağırdı Hong-Wu.

— Alıyorum, dedi gazeteci.

Kalın çerçeveli gözlükleri, biryantinden pırl pırl parlayan simsiyah saçları ve incecik bıyığı ile, Hanson House'da çalışan sekreter kızların yüreklerini hoplatıyordu. Bakışlarının keskinliği ve konuşmasının canlılığı sakın görünüşüne ters düşüyordu. Tan Ubin, Başbakan Lee Kuan Yew'un kısıtlayıcı yeni emirlerine rağmen, mesleğini gerektiği gibi yapmaya çalışan ciddi birkaç gazeteciden biriydi.

Konuşmak için şişman sekreterin paralel telefonu kapatmasını bekledi. Binanın onikin-

tarayan : kortin
Türkçesi M. RODOP

Dizgi: Pano Grafik/Film: Ruşen Grafik
İç Baskı: Gündoğdu Matbaacılık/Kapak
Baskısı: Seçil Ofset

ci katındaki bu büroda bir tek telefon hattı vardı. Hanson House, Singapur'un Wall Street'i sayılan Shenton Way uzantısında inşa edilmişti. Yeni bir binaydı. Burada beş yüz metre boyunca hep gökdelenler vardı. Hepsi de yepyenydi. Bazılarıysa henüz tamamlanmamıştı bile. Tüm dünya bankalarının şubeleri bu binalara yerleşmişti. On yıllık geçmişi olan küçük bir ülkenin, gururlu zenginliğini temsil ediyorlardı.

— Alo? Ben Tan, dedi genç adam garip bir İngilizceyle...

Telefonun diğer ucundaki adam İngilizce konuşuyordu, ama şivesinden Çinli olduğu belliydi.

— Tong Lim hakkında çok ilginç haberim var, diye bildirdi.

Tan Ubin ahizeyi daha sıkı tuttu. Kendisine hitap eden bu adamın ne gerçek adını ne de yüzünü tanıyordu. Fakat bu belirsiz haberci Tan Ubin'i sık sık arayarak her zaman için doğru çıkan haberler veriyordu. Bazen büroya, bazen Tan'ın evine telefon ederdi. Tan bu "sızıntı haberlerin" kaynağını hep merak ediyordu. Fakat hiç kimseye tek kelime etmemişti. Tabii, karısı Sakra dışında. Bu tür şeylerin aslının bilinmemesi daha hayırlıydı. Haberci yine oldukça bilgi edinmiş benziyordu. Tan Ubin'in şu an makinesinde yazmakta olduğu makale gerçekten de Tong Lim hakkındaydı. Bu konuyu bir İngiliz mecmuası olan The Economist ısmarlamıştı.

— Ne hakkında? diye sordu kayıtsız bir ifadeyle.

— Bay Lim'i bu akşam izlemelisiniz, dedi

haberci. Sizi kesinlikle ilgilendirecek bir kişiyle buluşacak. Bay Lim bürosundan saat 6'da çıkar. Sonra doğruca bu randevuya gidecek.

Kapatılan ahizenin çıkardığı kuru gürültü Hintli gazetecinin kulak zarını titretti. İskemlesini arkaya doğru itti ve gözlüklerini çıkartıp denize doğru baktı. Limanda demir atmış yüzlerce gemi vardı. Rüzgâr hızlanmış, ufuk yağmur dolu gri bulutlarla kapanmıştı. İndonezya'dan limana doğru gelen bir hortumun siyahımtırak sütun biçimindeki şekli apaçık görünüyordu. 400 kilometre güneyde ekvatorun diğer tarafında bulunan Jakarta'da yağmur başlamış olmalıydı. Orada musonlar henüz daha sona ermemişti. Tan Ubin saatine baktı: Dört buçuğu gösteriyordu. Yazıhaneler saat 5'30 da kapanıyordu. Tong Lim'in bürosu Shenton Way üzerinde, 300 metre ilerde, metal-cam karışımı dev bir binanın en üst iki katını işgal ediyordu.

Basit bir posta memuru olan Tong Lim beş yıl içinde Güneydoğu Asya'nın en büyük işadamlarından biri oluvermişti. Holdingleri, Singapur, Kuala Lumpur, Jakarta ve Hong Kong'daki ortak şirketlerin kontrolünü, ayrıca Brunei ve Hong Kong'daki iki bankanın idaresini de yürütüyordu. Zenginliğinin 200 milyon Singapur dolarını aştığı söyleniyordu. Gizli araştırma yapanlar bile bu başarısının sırrını çözemiyorlardı. Tong Lim çok temkinli davranıyordu. The Economist adına bir makale hazırlayan Tan Ubin araştırmaları sırasında sürekli olarak sadece tebessüm eden sessiz bir insan duvarıyla karşılaşılıyor ve Tong Lim'in sır duvarını bir türlü aşamıyordu.

Çinli adamla bir görüşme ayarlayamamıştı. Zaten hakkında çok az şey biliniyordu. Sadece Singapur'da doğmuş bir "Baba" olduğu ve çalışma hayatına ilk kez posta servisinde başladığı biliniyordu. Şimdi ise altında 50.000 dolarlık bir Rolls Royce'u vardı ve 21 yaşındaki kızı Margaret'e de 30.000 dolarlık bir Mercedes armağan etmişti. Bazı kişiler Tan Ubin'e, Tong Lim'in bu başarısı sayesinde "Kwon Lan" payesine ulaştığını söylüyorlardı. Bu çok eski ve gizli Çin topluluklarından biri olan Triade'in başkanlarından biri olmak demekti. Bu teşkilatlar Singapur ve Hong Kong'da etkendiler. Fakat bunların hepsi dedikodu ve söylentiden ibaretti.

Soruşturmanın geri kalan kısmı yine aynı zorluklarla yürümüştü. "Singapore Monetary Authority" Tong Lim'in işleri hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Ya da hiçbir şey söylemek istemiyordu. Maliye bakanlığı gazeteci Ubin'i kabul etmiş ve yüksek mevkili bir memur ona başbakanın bir numaralı adamının başarısı hakkında araştırma yapmanın kazanca ihanet olduğunu üstü kapalı bir şekilde belirtmişti.

Tan Ubin şunu çok iyi anlamıştı: Eğer ısrar edecek olursa, başına iş açacaktı... Hükümet uslu ve söz dinleyen gazetecileri severdi.

*

**

"Kötü fikirler" in bastırılma, işi, kanuni ve gayri kanuni biçimlerde acımasızca yapıyordu. Tan Ubin, kendisi gibi Hintli bir avukat tanıyordu. Bu avukat Lee Kuan Yew'un partisi olan "People Action Party" nin düşmanlarının savunmasını üstlenmek gibi bir hataya düş-

müştü. Ve o günden sonra da bütün davalarını kaybetmeye başlamıştı... Bir dostundan hakimlerin tepeden talimat aldığını öğrenmişti. Batmak üzereyken İndonezya'ya kaçmak zorunda kalmıştı.

Limandaki havuzdan gelen acı siren sesi Tan Ubin'in düşüncelerini allak bullak etti. Tereddüt ediyordu. İçinden bir ses ona, Tong Lim'in başarısının pek de temiz yolla elde edilmiş olmadığını fısıldıyordu. Fakat herhangi bir şey öğrenecek olsa bile, bu bilgisini Singapur'da asla kullanamazdı. Onu Econo-mist dergisine vermesi bile çok tehlikeli olurdu. Oysa, paraya da o kadar çok ihtiyacı vardı ki! Karısı Sakra'yı sevindirmek için eski püskü bir Morris satın almıştı. Fakat araba ticaretini düşürmek için hükümet de bu arada hiç boş durmamış ve trafik vergisini % 50 artırmıştı.

Eğer arabayı satacak olursa Sakra buna çok üzülecekti. Karısı soluk benizli, duygusal, tek amacı hamur işleri yemek ve sevişmek olan tombulca saf bir kadındı.

Economist dergisi Lim hakkındaki makaleye 500 Singapur dolarından ya da 200 Amerikan dolarından fazla para ödemezdi. Ama şayet etkileyici bir şeyler keşfedecek olursa bir müşteri daha çıkabilirdi. Tan Ubin makinedeki kağıdı çekip çıkarttı, içinden artık yazmak gelmiyordu. Arabası, Shenton Way'deki Robina House'un park yerinde duruyordu. Tong Lim'in yazıhanelerine otuz metre mesafede.

— Joe, dedi, ben saat beşte gideceğim, büroyu sen kapatırsın.

Yüzü sivilceli genç bir Çinli olan Joe, Tan'ın stajyeriydi. Bütün gün Coca Cola içerdi. Singapur'daki Çinlilerin bu yüzyıl içinde sayıları 3000'den 2 milyona yükselmişti. Singapur'un nüfusu ise 2,5 milyonu. Çinlilerden geri kalanı Malezyalılar ile Hintliler oluştuyordu. Fakat yine de resmi dil Malezya diliydi.

Haberalma Servisi'nin bir numaralı adamı tabii ki bir Hintliydi. Bunun nedeni basit bir tedbirden ibaretti. Çünkü böyle bir mevkide bulunan bir Çinli, Singapur'u aralarında paylaşmış olan Çinli örgütler tarafından satın alınabilirdi.

Telefon yeniden çaldı. Tan Ubin ahizeyi kaldırdı. Bu karısı Sakra idi.

— İşim saat 6'da bitiyor, diye bildirdi. Sana gelmemi ister misin? Birlikte pazara gideriz.

Tan Ubin pencereden Shenton Way'deki büyük sarı binaya baktı.

— Ben gidemem, birisini görmem gerek.

— Bana daha önce bundan söz etmemiştin.

Sakra'nın sesi gerginleşmişti. Üzüldüğü belliydi. Kocasını çok fazla çalıştıyordu. Sık sık eve dosyalarını getirip çalışmalarına orada devam ederdi. Singapore River kıyısında tamamen betona dönüşmüş küçük bir mahallede, Havelock Road'da küçük modern bir apartman dairesinde oturuyorlardı.

— Daha önce bunu bilmiyordum, dedi Tan Ubin. Hong-Wu beni çağırdı.

— Ah! Peki!

Sakra tartışmadı. Hong-Wu'nun ne kadar önemli biri olduğunu biliyordu.

— Saat sekize doğru evde olurum, dedi Tan Ubin, belki daha da önce.

— Hong-Wu olduğu doğru değil mi? diye sordu birdenbire Sakra.

İçeride rahat olmamasına rağmen, Tan yine de gülümsemeyi başardı.

Sakra son derece kıskanç ve ateşli bir kadındı. Erkeğini hiç kimseye kaptırmaya niyeti de yoktu. Tan Ubin karısını yatıştırmak için şunları ekledi:

— Bu olay bize bin dolar kazandırabilir...

Meblağın büyüklüğü Sakra'yı yatıştırmaya yetti.

— Çabuk dön, dedi, telefonu kapatmadan önce.

*

**

Tong Lim'in şoförü patronunu beklerken, bordo renkli Rolls Royce'un ön koltuğuna uzanmış, çıplak ayağını da aralık kapıdan dışarı çıkartmış şekerleme yapıyordu. Shenton Way'den akıp giden gürültülü trafikten hiç rahatsız olmuyordu. Karşıda otobüslere ayrılmış hat üzerinde duran eski püskü Morris'i farketmemişti.

Saat 6'yı çoktan geçmişti. Hava karanyordu ve Tan Ubin sinirlenmeye başlamıştı.

Arkasında otobüs sinirli sinirli klakson çaldı ve farlarıyla onu aydınlattı.

Shenton Way'de yolun her iki tarafına birden park etmek yasaktı. Eğer Tong Lim onu kendisini gözetlerken yakalarsa çok kızardı. Adam Tan Ubin'in meslek hayatına son verebilecek kadar güçlüydü. Far Eastern Economical Review müdürüne telefon ederek Tan Ubin'in oraya layık bir gazeteci olmadığını söylemesi yeterliydi... Bu kötü düşünceler Tan Ubin'i derin bir karamsarlığa itti.

Tan kontak anahtarını çevirmek üzereyken, Rolls'un şoförü arabadan dışarı fırlayarak binanın kapısını açmaya koştu. Önce silahlı, başı türbanlı bir Sih çıktı dışarı ve kaldırım dikkatli gözlerle inceledi. Arkasından ufak tefek bir Çinli dışarı fırlayarak doğruca Rolls'a yöneldi. Tan Ubin tüm ayrıntıları anında kaydetti: Parlak ve traşlı kel bir kafatası, büyüteç gibi kalın camlı bir gözlük, ağzının iki yanından aşağı sarkan kalın siyah bir bıyık ve garip tahta sabolar Tong Lim ayakkabıdan nefret ederdi. Bu haliyle bir Moğola benziyordu...

Bordo renkli Rolls, Tong Lim içine bindikten sonra hızla trafiğe karıştı.

Hemen arkalarından da Tan Ubin hareket etti ve yolun karşı yakasına geçti. Neyseki, Shenton Way tek yönlüydü... Yine de kalp atışlarının hızlandığını hissetti. Rolls'un deri koltuklarında oturan Tong Lim ona düşüncelerini okuyacakmış gibi geliyordu.

Bordo Rolls Shenton Way'in sonunda Maxwell Road'a saptı, sonra da South Bridge Road'a döndü ve Chinatown'a doğru, daha doğrusu bu şehrin kalıntılarına doğru gitmek üzere Singapore River'a yöneldi. Her elli metre de bir karşılarına boş bir arazi çıkıyordu. Buldozerler Chinatown'u aşağı indiriyorlardı. Lee Kuan Yew hükümeti buradaki sıvaları dökülmüş balkonlu eski binaları yıkıp yerine otuz katlı beton binalar dikmeye karar vermişti. Bura halkını oluşturan Çinlileri ise, gökdelenlerin içindeki tavşan kafesi gibi dairelere yerleştireceklerdi.

Bütün bu değişikliklerin amacı, sağlığa uygunluk ve şehrin geliştirilip güzelleştirilme-

siydi. Filozof ruhlu Çinliler hiçbir şeyden şikâyet etmeksizin her türlü ortama hemen uyum sağlıyorlardı. Zaten, en ufak bir itirazda bulunan, komünistlikle suçlanıyordu.

Tan Ubin hâlâ öndeki arabanın peşindeydi. Her iki araba, yük gemileriyle dolu nehrin üzerindeki köprüyü saatte 10 km'lik bir hızla geçtiler. Simsiyah pis sudan yükselen berbat koku leş kargalarını bile kaçırmaya yeterdi. Yeni emirler henüz daha buralara kadar gelmemişti.

Köprüyü geçtikten hemen sonra, Rolls sol tarafa, River Valley Road'a saptı ve başbakanlık mahallesine doğru kuzeye tırmanmaya başladı. Güneye doğru inen tek yönlü Orchard Road'u bırakmışlardı. Trafik yavaş yavaş seyrekliyor, binalar azalıyordu. Grange Road'dailerlerlerken Tan Ubin Rolls ile arasını fazla açmamak için bir kırmızı ışığı ihlal etmek zorunda kaldı. Önündeki lüks araba Singapur'un mutena semtlerinden biri olan Tanglin Road'a daldı.

Tan Ubin Rolls'un sinyal lambasının göz kırptığını görünce birden hayalkırıklığına uğradı. Tong Lim evine gidiyordu. Rolls ağaçlıklı bir yol olan Ridley Park'a saptı. Burası Singapur'un en güzel yerlerinden biriydi. Burada bir park içinde İngiliz mimari stilinde inşa edilmiş son derece bakımlı yaklaşık yirmi adet malikâne vardı. Tan Ubin karmaşık düşünceler içinde, Tanglin Road'un alt başında durdu ve motoru kapattı. Hong-Wu bu kez yanılmış mıydı? Eğer Tong Lim'in gizli bir randevusu varsa, bunu evinde gerçekleştirmezdi herhalde. Bir saatini boşuna harcamıştı.

*

**

Tan Ubin son beş dakika içinde belki onuncu kez saatine baktı. Sekiz buçuk olmuştu. İki saattir bekliyordu. Yağmur dinmişti. Hintli gazeteci açıklıktan ölüyordu, ama Tanglin Rûad'da bir tek lokanta bile yoktu. Orchard Road'a kadar inmesi gerekiyordu. Kendi kendine kızdı. Bu bekleyişin hiçbir faydası yoktu. Sakra da çok kızacaktı. Birden, bir arabanın farları yolu aydınlatıverdi. Tan Ubin öne doğru eğildi, hayalkırıklığıyla homurdandı. Bu Rolls Royce değildi.

Canına yetmişti. Konağı çevirdi ve farlarını yaktı. Farların ışığıyla Ridley Park'dan çıkan otomobil aydınlandı. Bu bir Mercedes'di. Tan Ubin bir anda uzun siyah bıyıkları ve kel kafayı tanıdı: Tong Lim.

Hintli gazetecinin kanı beynine sıçradı. Tong Lim'in kendisi asla araba kullanmazdı. Bu Mercedes kızının arabasıydı. Tan gaza basarak Çinliyi ilerde yakaladı. Siyah araba Orchard Road'a dalarak şehir merkezine doğru yönelmişti. Açlıktan midesine kramplar giren Tan Ubin, Orchard Road'un kenarındaki açık hava lokantalarının renkli ışıklarına içini çekerek baktı. Yolun sonunda siyah Mercedes sola, Serangoon Road'a saptı. Bu, doğudaki Müslüman Çinli mahallelerine giden anayoldu.

Kallang River'ın üzerindeki köprüyü geçtikten sonra, havaalanı istikametinde yol alarak şehir merkezinden çıktılar. Mercedes Ponggol kasabasının yolunu tuttu. Evlerin aralarında ormanın yaklaştığını belirten ağaç kümeleri

belirmeye başlamıştı. Adanın bu bölümü henüz daha beton yığını haline getirilmemişti.

Trafik oldukça seyrekti. Şimdi üzerinde ilerledikleri Ponggol Road, Singapur'u Malezya'dan ayıran denizin bir koyunda son buluyordu, yani bir çıkmazdı. Yol ormanın ve pirinç tarlalarının arasında zikzaklar çizerek ilerliyordu. Birden Mercedes'in arka stop lambaları yaniverdi ve Tan Ubin de frenlere basmak zorunda kaldı. Araba ormanın içine dalan küçücük bir yola sapmak için durmuştu.

Tan Ubin Çinliye biraz zaman tanıdıktan sonra peşine düştü. Üç yüz metre kadar ilerdeki Mercedes'i gördü. Işıkları sönmük durumda bir malikânenin bahçe duvarı dibine park edilmişti. Kendisi de durdu ve çevresine bakmaya başladı. İnsan burada kendini Singapur'dan kilometrelerce uzakta zannediyordu.

Ponggol kasabası yaklaşık bir mil ötedeydi. Yolun sağ kenarında ya bir bataklık ya da bir pirinç tarlası vardı. Karanlıkta bir kurbağa öttü.

Birkaç saniye bekledikten sonra, Tan Ubin Mercedes'e doğru yürümeye başladı.

**

Mercedes'in arkasında bir araba daha vardı. Bu mavi renkli bir Toyota 2000 idi. Üzeri dikenli tellerle çevrili yüksek duvarda küçücük bir kapı vardı. Tan Ubin kapıyı denedi. Kilitliydi. Duvarın köşesine kadar gitti ve durdu. Kurbağalar ve birkaç gecekuşu hariç, başka hiçbir ses çıkmıyordu. Rüzgâr bile

ulu hindistancevizi ağacının yapraklarını büyük bir özenle hışırdatıyordu.

Büyük Tong Lim bu ücra yerde ne yapıyordu?

Canı sıkılan Tan Ubin ne yapması gerektiği konusunda tereddüte düşmüştü. Hem yorgun, hem de açtı. Fakat merakı çok daha üstün geliyordu. Habercisi Hong-Wu onu hiç yanıltmamıştı. Birden Sakra'yı düşündü. Kocasını merak edecekti. Tong Lim buraya yeni gelmişti. Öyleyse, karısına haber verecek zamanı olacaktı. Arabasına doğru koştu, hemen içine atladı ve Ponggol yolunu tuttu. Yolun sonunda bir telefon kabinesi vardı.

**

Tan karanlıkta hiç kıpırdamadan öylece duvara bakıyordu. Tüm Hintliler gibi o da bir eylem adamı olmaktan çok, bir düşünce adamıydı. Geri döneli on dakika olmuştu. Sakra çok kızmıştı. Bu nedenle Tan ona her şeyi açıklamak zorunda kalmıştı.

Bu duvar onu kendine doğru çekiyordu. İçerde neler olup bittiğine bir baksa belki de saatlerce beklemesine ve Sakra'nın yalnız uyumasına gerek kalmayacaktı. Geriledi ve binbir güçlkle duvarın karşısındaki hindistancevizi ağacına tırmandı.

Bir çeyrek saat süren çabalardan sonra nefes nefese amacına ulaşabildi. Duvarın üzerinden içeriye bir göz atınca ışısız bir hangar far ketti, ilerde, giriş katının iki penceresinden ışık sızan başka bir bina daha gördü. Eğer bu duvarı aşmayı başarabilirse,

kimseye görünmeden eve kadar sessizce süzulebileceğini ve belki de Tong Lim'in yanındaki esrarengiz ziyaretçiyi görebileceğini düşündü. Bu iş çocuk oyuncuğuna benziyordu.

Ağaçtan aşağı kaydı ve yere atladı. Cesaretine hayrandı! Birden, bir hayvanın boğuk çığığı gecenin nemli sıcağını yırttı. İnsan kendini ormanın tam ortasında sanıyordu. Oysa iki milyon nüfuslu bir kentten bir mil kadar uzaktaydı...

Tan Ubin şöyle bir gerindikten sonra duvarı tırmanmayı başardı. Sonra dikenli tellerin demir kazıklarından birini yakaladı ve yavaş yavaş duvarın tepesine çıktı. Ter içinde kalmıştı. Kalbi neredeyse dışarı fırlayacaktı. Kapının tam üstünde rahatsız bir şekilde çömelerek karanlıkta öylece hareketsiz bekledi.

Artık geri dönemezdi. Dikkatle dikenli tellerin üstünden aştı. Pantolonunu ve bacaklarını yırtmamak için özen gösterdi. Kaslarını gererek kendini duvarın dibine bırakıverdi. Üç metre yükseklikten atlayınca tüm uzuvları titredi ve kendini dörtayak üstünde buldu. Neyseki, gözlüklerini kaybetmemişti. Kalbi çarparak gözleri ışıklı pencerelerde olduğu halde hemen doğruldu.

**

Karanlığın içinden birdenbire iki gölge fırladı. Her şey öyle ani oldu ki, Tan Ubin bir çığılık atmaktan kendini alamadı. Işıklı pencereye ulaşmasına bir metre kalmıştı. Gölgelerden biri Tan'ı kemerinden tutup

havaya kaldırdı. Çırpınmaya başladı, kapıya doğru götürüldüğünü hissetti ve dışarı atılacağını düşündü. Adamlardan biri Çince bir şey söyledi. Tan bu dilden hiç anlamazdı. Evde birtakım hareketler olduğunu duyunca bağırdı:

— Bırakın beni!

Hiç ummadığı bir anda kemerini tutan el onu bırakıverdi ve Hintli gazeteciyi aniden beton bir çukura itti.

Sağ eli kayaya benzeyen bir şeye çarptı, diğeri ise ne olduğunu kestiremediği sert ve parlak bir zemine tutunmaya çalıştı. Korkudan şaşkına dönmüş bir vaziyette kendini toparlamaya çalıştı. Dört ayak üstündeydi. Fakat bu ani saldırı Hintlinin tüm soğukkanlılığını yitirmesine neden olmuştu.

Elini dayadığı sert ve parlak zemin birden altından kayıverdi. Düşünecek zamanı bile olmadı. Altındaki zemin hareket ediyordu. Sinir bozucu tehditkâr ve sessiz bir gürültü vardı. Ne olduğunu bilmediği bu garip şeyin önünde Tan Ubin korkuyla doğruldu. İçine düştüğü çukurdan kurtulmak için beton duvara tutunmaya çalıştığı sırada bacağına dayanılmaz bir acı hissetti. Sanki baldırını dağlamışlardı. Çığılığı gecenin sessizliğini yırttı. Ciğerlerine kadar sızladı. Dengesini kaybederek arkaya düştü. Eli soğuk bir şeye değdi, ama yabancı cisim birden kaçtı.

Bir başka kızgın demir sol elinin bileği üzerine kapandı. Sivri dişlerin etine saplandığını hissetti. Müthiş bir güç elini çekiştiriyordu. Bileğindeki güç birden yok oldu. Dayanılması zor acılar içindeydi. Birden başı döndü, midesi bulandı. Bileği artık acımıyordu, ama çok

halsiz düşmüştü, yerinden kıpırdayamıyordu.

Ani bir ışıkla etraf aydınlandı: Çukurun üzerinde kuvvetli bir projektör yanmıştı, ilk önce bir tek şey gördü: Sol bileğinin ucu bomboştu. Eli ortalarda yoktu!

Kesik kolundan oluk oluk kan akıyordu. Sonra gözlerini yere indirdi ve bir çığlık attı. Altındaki zemin üst üste timsahlarla kaplıydı. Tıpkı bir kâbus gibi. Timsahlardan biri bacağına yapışmış kımıldamadan bekliyor, kuyruğuyla sinirli ve sert darbeler indiriyordu.

Çevresinde gurultular, çene şaklamaları ve kaymalar oluyordu.

Bir içgüdü hareketiyle Tan Ubin bacağına kurtarmak için haykırarak geri çekildi.

Beş metre derinliğe beş metre çapındaki beton çukurun tepesinde yuvarlak bir yüz belirdi: Alaycı ve kurnaz ifadeli bir Çinli.

Üst üste yığılmış duran timsahların sayısı otuz kadar vardı. Uykularından uyandınlıkları için huysuzlanarak homurdanıp dolanmaya başlamışlardı.

Tan Ubin bacağına gittiğini hissetti: Isıran timsah ayağını kopartmıştı.

Hintli gazeteci korkunç bir çığlık atarak kanlar içinde, timsahlardan oluşan iğrenç halının üzerine düştü. Çince haykırımlar, çığlıklar duydu, ama sanki çok uzaktan geliyordu.

Sirtüstü düştüğü yerden kalkmaya, bu iğrenç çevreden kurtulmaya çalışıyordu. Fakat kan kaybı yüzünden gücü gittikçe zayıflıyordu. Üç timsah iştahla dişlerini şaklatarak çevresinde dolanıp duruyorlardı. Birden fenalaştı. Bir timsahın pençeli ön ayakları Tan'ın göğüs kafesini ezi ver di.

Sonra birden pis bir kokuyla midesi altüst oldu. Bir kâbusta gibi hissediyordu kendini: Aniden, karşısında irili ufaklı sipsivri sayısız dişleri olan sarımtırak bir damak gördü. Ve bir timsahın ağzı Tan Ubin'in yüzünde kapandı. Hintli gazetecinin çenesiyle gırtlakını parçalayarak kopardı.

II. BOLUM

John Canon'un bakışları Malko'nun oturduğu koltuğun arkasındaki duvarda asılı duran Borneo haritasından ayrılmıyordu. Malezya kırmızı bir çerçeve içine alınmıştı. Birçok yere de siyah minik bayraklar dikilmişti. Malko, CIA bölge şefinin kendisini hararetle karşılamış olmasına rağmen konuşmayla pek ilgilenmediğini farketmişti... Bu da kendisini biraz rahatsız ediyordu. Oysa CIA, Malko'yu tatildeyken yakalayıp alalacele buraya getirtmişti. Bu nedenle kendisini Singapur'a getiren sebebi iyice öğrenmesi gerekiyordu.

—Borneo'da bazı sorunlar mı var? diye sordu.

Amerikalı eliyle gri sık saçlarını sıvazladı. Saçları o kadar sıkı ki, bir peruğa benziyordu.

—SaraWak'da işler karışık!

Ayağa kalktı, haritanın karşısına geçti ve küçük bayrakları işaret ederek konuşmasına devam etti. Çocuksu ifadeli kocaman gri bir file benziyordu.

—Şurada, şurada ve şurada eğitim gören silahlı guruplar var, dedi ormanın içinde. Kim olduklarını öğrenmek olanaksız. İçlerine ca-

suslar sızdırmayı denedik. Hiçbiri geri dönmedi. Bir gün çok büyük bir dertle karşılaşacağız, (içini çekti.) Neyse, sizin kafanızı bunlarla şişirmeyeceğim...

Malko'nun bronzlaşmış yüzüne baktı, altın renkli gözleri daha da belirginleşmişti. Avusturyalı genç adam rutubetli bunaltıcı sıcağa rağmen Amerikan Büyükelçiliğine gittiği için gri renkli alpaka bir takım giymişti. John Canon ise kısa kollu beyaz bir gömlekle bir kravat takmıştı.

— Daha önce Saygon'da mıydınız? diye sordu Malko.

— Evet, dedi John Canon.

Saygon lafi bile adamı deli etmeye yetiyordu. Oradaki son panik yüzünden arabasını, sevgilisini ve muhbirlerini bırakıp yanına bir valiz bile almadan kendini Vietnam sahilindeki Coral Sea'de bulmuştu. Üzerinden bir yıl geçmesine rağmen hâlâ kendine gelememişti. Moralini yükseltmek için de, CIA onu Singapur'a bölge şefi olarak atamıştı. Singapur dost bir yerdi. Burada musluk suyu veba tehlikesi düşünülmeden rahatlıkla içilebilir, telefon düzgün çalışırdı. Ama bunlar bile, Vietnam kâbusunu silmeye yetmemişti...

— Pek eğlenceli olmasa gerek, diye belirtti Malko.

— İğrenç! dedi John Canon karamsarlıkla.

— Burada durum daha mı iyi?

John Canon başını salladı.

— Oh! Şikâyet edecek bir şey yok. Temiz bir diktatörlük. Lee Kuan Yew tam bir Amerikan yanlısı. Askerler eskiden İngiliz askerlerinin üniformasını giyiyorlardı, bizim kiler gibi giyinmeleri için o emir verdi... Çok

şüpheli insanlar olmalarına rağmen, onlarla oldukça dostane ilişkiler içindeyiz.

— Ya şu Tong Lim hikâyesi?

John Canon gri yeleşine eliyle şöyle bir vurdu.

— CIA'dan gelişinizi bildiren bir teleks aldım. Eğer birkaç adamım daha olsaydı, bu olayı bölge şefliğinde halledebilirdik. Fakat Mac Carthy hasta, John Birch de tatilde. Ben de Langley'den yardım istedim. Onların bu işe sizi uygun gördükleri apaçık ortada işte... Mesele şu: İki hafta önce benden Tong Lim'in ekonomik faaliyetleri hakkında teferruatlı bir rapor istendi. İyi bir fiyat teklif edip bu işi bir gazeteciye verdim... Konu üzerinde araştırma yapan gazeteci öldü. Garip bir kaza. Bir timsah tarafından yutulmuş... Olaydan bir hafta sonra, bir akşam evimdeyken telefon çaldı. Karşımdaki Çinli şiveli bir kızdı. Bana kendisinin Tong'un kızı Margaret Lim olduğunu söyledi. Babasıyla gizlice buluşup buluşamayacağımı sordu... Panik içindeydi. Tabii, ben bunu yutmadım... Bekledim. Başka hiçbir şey çıkmadı. Hemen onu aratmaya başladım. Sonuç olarak ortadan kaybolduğu nu ve bulunamadığını öğrendim... Belki ticari sorunlarla ilgili bir şeydi. Kızdan da hiçbir haber alamadım...

Malko sinirlendiğini gizleyerek içini çekti. Böyle sıkıcı bir hikâyeye için tatili bırakıp gelmek...

— Gerçekten çok nazik bir iş. Tong Lim'in sizinle görüşmek istemesinin nedeni hakkında hiçbir fikriniz yok mu?

— Hiç, diye itiraf etti Amerikalı. Onun hakkındaki tüm bilgilerim işte burada.

Bir dosya açtı:

— Tong Lim. Singapur'un en büyük holdinglerinden birinin idarecisi. Adı: "Tong Lim Holding Limited". Otuz kadar şirket. Geçen yıl bu şirketlerden birinin sermayesini artırdı: "South Asia Land Development". Satışa çıkan senetlerin hepsi bir hafta içinde hükümet yanlısı bir Singapur ticarethanesi tarafından kapatıldı...

— Bu fakir biri değil, diye belirtti Malko.

— Zengin bile değil, diye güldü John Canon. Bir süper zengin. Singapur'un yanındaki Şentosa Adası üzerinde bir Disneyland inşa etmekle meşgul. Bakın, bizden banka bile satın aldı...

Malko'ya bir belge uzattı. Avusturyalı belgeyi inceledikten sonra CIA bölge şefinin masasının üzerine bıraktı.

— Çinliler California'dan sık sık banka satın alırlar mı?

— Pöh! dedi John Canon. Burası Hong Kong'dan kaçan milyarderlerle dolu. Bu insanlar paralarını Pasifik denizinin diğer tarafına yatırınca kendilerini çok daha huzurlu sayıyorlar. Batı yakası Asyalılarla dolu.

— Eğer şu Tong Lim denilen adamı bulursam, dedi Malko, ona New York'u teklif edeceğim. Bir, iki dolara.

— Kabul etmeyecektir, diye yüzünü buruşturdu John Canon. Fakat yine de işe el koymaya bakın, Singapur'da CIA adına çalışan "adamlarımıza" sordum, ama onlar da pek bir şey bilmiyorlar. Fakat yine de bu dosyada her şey mevcut. Onu size bırakıyorum. Beni affetmenizi rica ediyorum, çünkü on dakika sonra Sarawak ile bir randevum var.

Fakat bu günlerde sizi evime bir akşam yemeğine bekliyorum. Karım biraz daha iyileşince. Vietnam onu da etkiledi. Şu sırada ruhi bunalım geçiriyor...

John Canon'un kendini işine verebilmek için büyük gayret sarfettiği gözden kaçmıyordu. Malko Şirket'in bu adamı böyle nazik bir göreve vermesini bir türlü anlayamıyordu. Herhalde Langley'dekilerin John Canon'a çok büyük itimatları vardı.

— Buradaki esas göreviniz ne? diye sordu Malko.

John Canon acı acı gülümsedi.

— Vietnam'da 300.000 kişiye bol bol yetecek silah ve teçhizat bıraktık. Yakında bunun cezasını çekeceğiz. Hepsini bize karşı kullanacaklar. Nerede olduklarımı bulmaya çalışıyoruz...

Yine Vietnam çıkmıştı ortaya.

— Şu ölen "gazeteci, dedi Malko, hakkında daha fazla bilgi edinmek isterim.

Amerikalı toplantısına gitmek için ayağa kalkmıştı.

— Kolay, dedi. Yolun karşısına geçeceksiniz ve arkadaşım Jurong Suntori'ye gideceksiniz. Reader's Digest'da çalışan bir Hintlidir. İngilizlerin eski bir muhbiridir. Şimdi bize geçti. İrtibat kuran oydu.

— Güvenilir biri mi? diye sordu Malko.

— Merak etmeyin, dedi John Canon güvenle.

— Bana nasıl faydalı olabilir?

— O çok şey bilir, çok adam tanır... Haydi, artık gitmem gerek...

Malko'nun asansöre binmesini bekledi ve ona el salladı.

— Yarın görüşürüz.

— Tamam.

Bir CIA ajanı için Singapur çok sakindi ve dinlenme yeri gibiydi. Malko bölge şefliğine giderken hiç endişe duymamıştı. Singapurlu ajanlardan kallesçe bir hareket beklemiyordu. Bu da oldukça rahatlatıcıydı...

Büyükelçilik binasının buz gibi havasından sonra sokağın rutubetli sıcağı Malko'ya iyi geldi, içi rahatladı. Datsun'u park yerinde bırakarak Hill Street'i karşıdan karşıya geçti.

**

Çin Ticaret Odası'nın rengârenk seramikten yapılma canavar başlarıyla süslü binası, Hill Street'in karşı tarafındaki damı antenlerle dolu, Amerikan büyükelçilik binasıyla tezat yaratıyordu.

Malko sivri çatılı binadan içeri girdi. Kendisini garip bir ortamda bulacağını sanarken yanıldığını gördü. Hayret! İçersi son derece kaba ve modern bir tarzda döşenmişti. Bu şehrin canlılığına ve nemli sıcağına alışmak çok güçtü.

Daha önceden bildiği Singapur'u tanıyamamıştı. Ada, tamamen yeni beton binalarla dolmuştu. Kimi inşa halindeki bu yapılar ormanın içinden mantar gibi fırlamışlardı. Her taraf beton yığını dolmuştu, iki asırdan beri hiç değişmeyen Chinatown bile buna uymuştu.

Rastladığı, gördüğü Çinliler çok garipti. Korkak, biçimsiz, köle gibiydiler. Tıpkı robotlar gibi boş gözlerle bakıyorlardı. Hill Street boyunca buldozerler, yaşlı insanların

ürkek ve üzgün bakışları arasında hırsıyla o rengârenk eski evleri yıkıyorlardı. Havaalanından beri havada bir hareketlilik, bir gerginlik vardı. Malko alanın salonundaki resimli panolardan çok etkilenmişti. Bunlarda uzun saçlı ilkel erkek kafaları gösteriliyordu. Uzun saçlı insanların Singapur'a girmesi yasaktı. Saçlarını kesmeyi kabul etmeyenler geri çevriliyorlardı. Krokide ense traş, alın, kulakların üzerindeki saç seviyesi apaçık belirtilmişti. Bu manzara insanı rahatsız eden bir totalitarizm havası estiriyordu.

**

Jurong Suntori, derisinin renginden dolayı hafif kokuyordu.

Başı, otomobilin arka camının önüne konulan tüylü oyuncak hayvanlanıki gibi sürekli sallanıyordu. Kurnaz gibi görünen iri gözleri dikkatle ve ilgiyle Malko'yu inceliyordu. Biraz fazla hayran, fazla hareketli, fazla sırtkan bir insandı. Dazlak kafası, esmer uzun yüzü ve kemerli burnuyla artık yaşlanmış av kuşlarını anımsatıyordu.

— Sizin için elimden geleni yapacağım, dedi. Fakat pek bir şey bilmiyorum. (Ayağa kalktı ve gidip kapının iyice kapalı olup olmadığını kontrol etti, sonra bir sigara yaktı.) Tan Ubin bana arasına ekonomi haberi getirirdi. Çok iyi bir gazeteci idi ve çoğunlukla sansür yüzünden elindeki bilgileri yayınlaya mazdı. O zaman, onları satmaya çalışırdı.

— Tong Lim olayında da böyle mi oldu?

— Tamamen, Tan bana bazı kişileri

ilgilendirecek haberleri olduğunu söylemişti. Ona bir ödül verecektik. Fakat maalesef o feci kaza meydana geldi. Tan doğal bir ihtiyacını gidermek için bir bataklığın kenarında durmuş ve bu sırada bir timsah tarafından parçalanmış. Ertesi gün cesedi bulundu.

—Bu çok korkunç! dedi Malko. Fakat hiç kimse onun ne yaptığını bilmiyor muymuş?

—Hiç kimse, diye itiraf etti Jurong Suntori acı bir tebessümle.

—Ya karısı?

Hintli şaşırılmış gibi göründü.

— Oh! Sanmam... Fakat isterseniz size onun adresini verebilirim. Eğer evde bulamazsanız, Orchard Road'daki Pekin Restoran'ın üst katındaki Chinese Empoum'da çalışıyor. Kendisi beni tanır. Tan'ın ölümü onu çok sarstı...

Siyah bir defter çıkarttı ve bir kağıt parçasının üzerine bir şeyler karalayıp Malko'ya uzattı... Kafasında tek bir düşünce olduğu belli oluyordu: Ziyaretçisinin bir an evvel çekip gitmesi. Malko'nun varlığı sanki onu korkutuyordu.

—Ya Lim? diye sordu, Malko.

Jurong Suntori yüzünü buruşturdu.

—Öh! Singapur'un en zengin adamlarından biridir. Her yerde dostları vardır.

—Ortadan kayboldu galiba.

Adamın oval biçimli kafası sallandı ve o tatlı sesi biraz değişti.

—Bilmiyorum. Gazeteler yazmadı... Büro suna sormak gerek. Pek uzak değil. Shenton Way üzerinde. Fakat şu an seyahatte olabilir. Her yerde şirketleri var...

Suntori'nin o güçlü esrarengiz Çinlinin

işlerine karışmaya pek niyeti olmadığı apaçık ortadaydı. Malko ayağa kalktı. Daha fazla bir şey öğrenemeyecekti.

— Bana daha fazla yardımcı olacağınızı sanmıştım, dedi.

— Durun, dedi adam. Size yardım edebilecek biri var galiba. Bir Avustralyalı. Maceraperest biri. Phil Scott. Çok tamdığı var.

—Onu nerede bulabilirim?

Hintli yeniden telaşlandı.

— Adresini değiştirdiğini biliyorum, yenisi bende yok. Ama akşamları Good Wood Hotel'in barına gider. Onu orada kolayca bulabilirsiniz.

Dışarı çıktılar. Hintli Malko'ya yaklaşarak:

— Bay Scott'u bulursanız, çok temkinli olun. Bazen çok tehlikeli işlere karışır.

—Teşekkür ederim, dedi Malko.

Jurong Suntori'nin neden korktuğunu düşünün düşünün karanlık koridora daldı. Soruşturmaya başlamak için elinde pek bir şey yoktu. Yalnızca Tong Lim'in bürosu ile casus-gazetecinin dul karısı vardı. Tong Lim ile ilgilenen bir adamın ölümü, kaza bile olsa, normal olamazdı.

III. BÖLÜM

Malko ile birlikte asansörden üç Çinli genç daha çıktı ve sessizce gri renkli koridordan sıvıştılar. Havelock Road'daki bina çok esrarengiz görünüyordu. Burası iki yüz apartman dairesini kapsayan büyük beton bir kaleye benziyordu. Temiz ama kabaydı. Bu semtte bunun gibi düzinelerle bina vardı. Bu binalar hükümetin yıktıracağı eski evlerden çıkartılan insanların yerleşimine verilmişti. Ekonomik olsun diye asansörler dört katta bir duruyordu. Malko, duvarları badanasız merdivenlere yöneldi. Çünkü asansörden onaltıncı katta inmek zorunda kalmıştı. Oysa, Tan Ubin'in dul karısı onüçüncü katta oturuyordu.

Tong Lim'in bürosuna yaptığı ziyaretten, bir bardak sıcak çay ve son derece kibar tebessümlerden başka hiçbir, şey elde edememişti. Bay Lim yerinde yoktu, ama dönünce Malko ile tanışmaktan büyük şeref duyacaktı. Bunların hepsi Malko'nun tüm çabalarına rağmen bir türlü göz göze gelmediği Çinli nefis sekreter tarafından belirtilmişti... Koşarak yukarı çıkan Çinli iki genç, az kalsın Malko'ya çarpacaklardı. Bina tamamen dolu olmasına rağmen, içerde bir ölüm sessizliği hüküm sürüyordu.

Onüçüncü katın sahanlığında bir Çinli pencerenin önünde portatif bir iskemleye oturmuş, dürbünüyle karşıdaki binayı inceliyordu. Az önceki iki genç gibi, o da Malko'ya bakmadı bile. Bu adamın buradaki hali Malko'ya garip gelmişti.

18 numaralı kapı koridorun sonundaydı. Zile bastı. Morali bozulmuştu. Jurong Suntori'nin dediğine göre, Sakra Ubin İngilizce biliyordu. Aksi halde sohbetleri çok güç ve sıkıcı olurdu, çünkü Malko'nun Malezyacası çok zayıftı. Bu saatte işinden evine dönmüş olmalıydı.

Kapıyı mahalli sarongu içinde genç ve esmer bir dilber açtığında Malko'nun kalbi hop etti. Elbise genç kadının vücut hatlarını olduğu gibi belli ediyordu. Kalın dudakları hafifçe morarmıştı, kalkık burnu biraz basık ve yayvandı, yukarı doğru çekik gözleri kömür gibi simsiyahtı. Bu iri ve güzel gözler Malko'ya hiç de dostça bakmıyorlardı.

— Kimsiniz? diye sordu genç kadın İngilizce olarak.

— Jurong Suntori'nin bir arkadaşım, dedi Malko. Siz Sakra Ubin'siniz. Adresinizi bana o verdi.

— Ah, iyi!

Kapıya yaslanmış olan Sakra, Malko'yu içeri almaya niyetli görünmüyordu. Portatif iskemlede oturan adam birden Malko'nun arkasında bitiverdi. Dürbünü boynunda, iskemlesi elinde olduğu halde koridordan geçti.

— Ne yapıyor? diye sordu Malko. Kuşlan mı inceliyor?

Sakra Ubin'in yüzü silik bir tebessümle

aydınlandı.

— Oh! Kiracıları gözlüyor! Yerlere kağıt atanları ve dışarda yemek pişirenleri. Bunlar henüz daha bu tip binalarda oturmaya alışmadılar. Chinatown'da sokağın ortasında otururlardı. Burada yere kağıt atmanın cezası 500 dolar. Çok pahalı!

Lee Kuan Yew'un halkına yeni alışkanlıklar getirmek için kesin ve katı yöntemleri olduğu apaçık ortadaydı. Yeniden sessizlik oldu. Sakra. Ubin sessizce Malko'yu inceliyordu. Genç adam en güzel ve nazik tebessümüyle:

— Birkaç dakikalığına içeri girebilir miyim? Ben bir gazeteciyim ve kocanız hakkında konuşmak istiyordum, dedi.

—Kocam hakkında...

Sakra daha da meraklanmıştı, ama yine de istemeyerek kenara çekilerek Malko'nun içeri geçmesi için yol verdi.

—Çok fazla zamanım yok, dedi. Yiyecek bir şeyler almak için dışarı çıkmam gerek.

Malko kapıdan içeri girerken genç kadının yumuşak kalçasına hafifçe çarptı, Sakra bu temastan sanki yanmış gibi irkilerek kaçtı. Ayakları çıplaktı. Dairede pek fazla eşya yoktu. Yerde hasırlar, bir Çin büfesi ve bambu mobilyalar vardı. Malko küçük bir kanepeye oturdu, ağırlığından kanepede çatırdadı. Tan Ubin'in dul eşi elinde demlik ile geldi ve ellerini dizlerine koyarak Malko'nun karşısına oturdu, iri siyah gözlerinin çevresinde siyah halkalar oluşmuştu, elleri bakımsızdı. Doğal bir hareketle sarongunu biraz daha yukarı çekti. Utangaçtı.

— Ne istiyorsunuz? diye sordu. Özür dilerim, eve henüz gelmiştim.

Malko'nun varlığı genç kadını hem meraklandırmış, hem de rahatsız etmişti. Genç adam saldınaya geçmeden önce çayından bir yudum aldı.

— Ben gazeteciyim ve Bay Tong Lim hakkında bir makale hazırlıyorum. Sanırım, kocanız da onun hakkında bir araştırma yapıyordu şey olduğunda...

Sakra Ubin'in yüzü birden gerildi ve ciddileşti. Hemen adamın sözünü kesti.

— Benim bunlardan hiç haberim yok. Bürosuna gitmeniz gerek.

— Gittim, diye yalan söyledi Mako. Bana hiçbir şey söyleyemediler. Ben de kocanızın size yaptığı işlerden söz etmiş olabileceğini düşündüm.

İri siyah gözlerde canlılık kalmamıştı.

— Bana işinden hiç söz etmezdi.

Malko'yu kapıya koymak için bir bahane aradığı belliydi. .

— Yine de gelişinizin nedenini anlayamıyorum, diye ekledi. Kocan öleli haftalar oldu ve ben şu Tong Lim denilen adamı tanımıyorum bile.

—Kocanız onu tanıyordu.

Sakra boynunu büktü.

—Sanmam. Bilmiyorum.

Sarongunu yukarı çekerek yuvarlak dolgun yüzüne hiç de yakışmayan soğuk bir ifade takındı. Bir çift soluk ve yuvarlak diz görüldü ve sanki Malko tehlikeli biriymiş gibi genç kadın aceleyle dizlerini kapattı. Bir dikişte çayını bitirdi.

— Ne istediğinizi anlamıyorum dedi sinirli sinirli. Beni rahat bırakmanızı diliyorum.

Benim... Bu benim için çok büyük bir darbe oldu.

Malko başıyla tasdik etti.

—Bundan eminim. Fakat kocanızın ölüm nedenini ve olayını incelerken bunun yaptığı araştırmayla bir ilgisi olup olmadığını düşünüm...

Sakra Ubin daha çok gerginleşti.

—Ne demek istediğinizi anlamıyorum.

—Bu sadece bir varsayım, diye itiraf etti Malko. Kocanızın başına gelen kazanın hangi koşullar altında meydana geldiğini bana söyleyebilir miydiniz?

Sakra Ubin başını salladı.

—Bilmiyorum... Bunlardan söz etmek istemiyorum.

Alt dudağını ısırды, bu sırada inci gibi parlak dişleri göründü.

Sakra kendine hakim olmaya çalışarak bir süre sustu. Sonra devam etti:

—Ertesi sabah cesedini Ponggol kasabası yakında bir bataklıkta bulmuşlar.. Bir timsah tarafından saldırıya uğramış ve parçalanmış bir vaziyette.

Sustu. Üstelemek çok güçtü. Malko genç kadının zorlandığını hissetti. Anlattıkları Jurong Suntori'ninkilere ve CIA'nın raporunda okuduklarına tıpatıp uyuyordu, biraz daha asıldı.

—Singapur'da timsah var mı?

Sakra başını salladı.

—Oh, çok az! Sanırım. Oh! Sizden rica ediyorum, beni artık bu konuda konuşturmayın...

Malko soru sormaya devam ediyordu.

—O bataklıkta ne yapıyordu? diye sordu.

Bu çok tuhaf...

—Bilmiyorum, hiçbir şey bilmiyorum, diye haykırdı Sakra. Polise sorun.

Hıçkırma hıçkırma ağlamaya başlayınca Malko sustu. Daha fazla bir şey öğrenemeyecekti. Sakra öyle hızlı ayağa fırlamıştı ki, az kalsın sarongu açılacaktı.

—Gidin! dedi. Gidin! Artık bütün bunlardan söz etmek istemiyorum.

Malko'yu kapıya kadar iteledi. Hıçkırıklarına hakim olmayı başarmış ama iri siyah gözleri yaşlardan sırlıklam olmuştu. Genç adamın arkasından kapı hızla çarpıldı ve Malko kendini gri koridorda buldu, içinden bil ses ona Sakra Ubin'in doğal hareket etmediğini söylüyordu. Asansöre binebilmek için merdivenlerden bir kat aşağı indi. Turistik bir gezintiye çıkmadan önce son bir ziyareti kalmıştı. Good Wood Hotel, Singri-La yolu üzerindeydi.

*

Malko, Phil Scott'un barın aynasında kendini seyredişini görünce, adamı kendi güzelliğine deli gibi aşık sandı. Malko onu izledi. Profili çok düzgün, çenesi çok biçimliydi. Mavi renkli gömleği geniş omuzlarıyla ince belini ortaya çıkarmıştı.

Malko yaklaştı. Avustralyalı ile Çinli birkaç genç hariç, bar bomboştu.

—Phil Scott!

Avustralyalı adam telaşla döndü. Malko masmavi bir çift gözle karşılaştı. Adamın burnunun ucunda bir yara izi vardı, sanki bir

sivilce çıkartılmış gibi. Sol bileğinde bakır bir bilezik taşıyordu. Tetikte bekler gibi sinirli bir ifadesi vardı... Olduğu yerden Malko'yu inceledi.

—Evet, benim.

Malko Avustralyalının yanındaki tabureye ilişti. Yüzünde cesaret verici sevimli bir tebessüm vardı. Çünkü Phil Scott gibi bir adamla ilişki kurmak öyle pek kolay olmayabilirdi.

Adamın gözlerindeki solgun ifadeyi gören Malko, Phil'in çok tedirgin ve tetikte olduğunu düşündü.

—Ben Jurong Suntori'nin bir dostuyum, dedi.

Avustralyalı ona soğuk soğuk baktı.

—Sizi daha önce buralarda hiç görmedim, diye belirtti. Jurong Suntori'yi pek iyi tanımam.

Hiç de cesaret verici değildi. Malko tebessüm etmeye çalışarak:

—Ben de onu çok iyi tanımıyorum, diye itiraf etti. Onu hayatımda bir kez gördüm. Amerikan büyükelçiliğindeki dostlarımdan biri beni ona göndermişti. John Canon.

Phil Scott hafifçe gerinerek göz ucuyla Malko'ya baktı.

Bu, "Şirkef'ten bahsetmenin dolaylı yolu. Eğer Phil Scott Canon'un esas görevini bilmiyorsa, hiç önemi yoktu bunun. Fakat, Malko doğru noktaya bastığını hemen anladı.

—Ah! John mu? Onu görmeyeli çok oldu. Saygon'da onunla birlikte birkaç iş çevirmiştik. Konyak-soda?

Barmen bir şişe Gaston de Lagrange ile yaklaştı. Aynı anda içeri bir çocuk girdi ve Phil

Scott'un kulağına eğildi. Avustralyalı özür dileyerek kalktı ve salonun dip tarafına doğru yöneldi. Otuz saniye sonra, Malko barın aynasından bir hurinin yansıyan hayalini gördü. Dilberi et ve kemikten gerçek olarak görmek için arkasına döndü. Kadife tenli, uzun boylu, yuvarlak çocuksu ifadeli yüzlü, iri kahverengi gözlü bir kızdı bu. Kısacık kesilmiş saçları altın renkli garip bir bantla başına yapılandırılmıştı. Durdu, barı gözleriyle inceledi. Sanki birini arıyor gibiydi. Eteğinin altından sütun gibi bacakları ta baldırlarına- kadar görünüyordu. Sarı renkli kazağı şahane bir göğsü sarıyordu. Bir melezdi. Fakat nefis bir yaratıktı. Çekinerek bara doğru ilerledi. Yürüyüşü tıpkı bir mankeninki gibi alımlı ve dans eder gibiydi. Malko kızı hayranlıkla izliyordu. Hiç bu kadar güzel bir kadına rastlamamıştı. Delikanlılardan biri ona bir şeyler söyleyince aynı alımlı yürüyüşle Malko'ya yaklaştı, onu bir baş hareketiyle selamladıktan sonra tatlı bir sesle İngilizce olarak sordu:

—Phil sizinle mi?

—Telefona gitti, dedi Malko.

Yandaki tabureye kibarca oturdu.. Gözlerini genç kadının karlamela rengi kolon gibi düzgün bacaklarından ayırabilmek için Malko'nun benliğiyle epey mücadele etmesi gerekti. Genç kadın çevresinde sebep olduğu tepkilerin farkında değil gibi görünüyordu.

— Benim adım Sani, dedi. Phil'in bir arkadaşım.

Malko sohbete devam etmeye fırsat bulmadı, çünkü Avustralyalı gergin bir yüz ve alnında iri bir kırışıkla çıkageldi. Onu görünce Sani taburesinden aşağı kayarak pırl pırl

parlayan yüzünü adama doğru kaldırdı.

Genç kadının davranışlarında ve bakışlarında evcil hayvanlarındaki gibi bir uysallık vardı. Avustralyalı bunun pek farkında değil gibiydi. Bir tabureye oturduktan sonra homurdandı.

— Saçlarını kırptırmaktan oldukça mutlu görünüyorsun. Kafana sardığın o saçmalık da neyin nesi oluyor?

—Hoşuna gideceğini sanmıştım.

— Çok berbat olmuş, diye homurdandı Phil Scott.

Sani gözlerini yere indirdi. Adamın kabalığından Malko rahatsız olmuştu. Telefonda yaptığı konuşma asabını bozmuş olmalıydı. Malko'ya döndü.

—Sani, Mandarin'de yüzme öğretmenidir. Sudan nefret eden insanlara yüzme öğretme numaralarına yatarak su gibi para kazanıyor.

—Oh! Phil, lütfen!

Sani'nin yuvarlak çenesi titriyordu. Ağlamak üzereydi. Avustralyalı genç kadına ilgisiz davranarak esnedi.

—Acıktım, dedi.

Malko hemen fırsattan yararlandı. Bu adamdan hoşlanmamasına rağmen, elinden kaçırmamalıydı. Tatlı Sani'nin varlığı ile bu iş daha zevkli olacaktı.

—Gelin, sizi yemeğe davet edeyim! diye teklif etti. Tabii, eğer özel bir planınız yoksa.

Phil Scott cevap vermekte acele etmedi. Sani göz ucuyla erkeğe baktı. Avustralyalı Malko'yu gözleriyle tartıyordu. Malko'dan şüphelendiği apaçık ortadaydı. Nihayet:

—Raffles'a gidebiliriz. Yağmur yağmadığı zamanlar çok güzel olur. Yeni bir şef almışlar galiba, dedi.

Faturayı imzaladıktan sonra taburesinden indi ve yanından geçerken Sani'nin göğsünü okşadı. Genç kadın buna hiç itiraz etmedi. Yaptığı bu kabaca ve adi hareket adamın moralinin düzeldiğine bir işaretti. Malko'ya göz kırptı.

—Çok kutsal bir hayvandır.

Sani bunları duymamış olamazdı. Ama aldırış etmedi. Phil Scott ile aralarında çok garip bir ilişki olmalıydı. Tıpkı bir köle ve sahip ilişkisi gibi. Good Wood'un kapısına çıktılar. Sıcak etkisini azaltmamıştı. Tam karşılarında 40 katlı bir bina vardı.

—Bir taksiye binelim, diye teklif etti Phil Scott. Raffles'ın orada park edemeyiz.

Malko Datsun'unu bırakmak zorunda kaldı. Palabıyıklı Hintli onlara bir taksi çağırdı. Arabaya bindiler. Kız iki erkeğin arasında sıkışıp kaldı. Birden Avustralyalı elini karamela renkli bacakların arasına kaydırıp ve Sani'nin eteğini ta yukarı kadar itti. Kızcağız yerinden sıçradı.

— Phil!

Adam elini birazcık geri çekti. Genç kadın dudaklarını ısırıp, ama bacakları arasındaki eli çekmek için hiçbir hareket yapmadı. Kahverengi gözleri tuhaf bir ifade almıştı. Hem rahatsız olmuş, hem hoşlanmıştı. Phil Scott elini geri çekmedi. Malko biraz huzursuz olmuştu. Sani'nin bu derece itaatkârlığının nedenini düşünüyordu. Çıplak bacakların üzerine doğru eğilerek Avustralyalıya sordu..

— Tong Lim adında birini tanıyor musunuz?

Tamil dilberinin yüzünün sapsarı kesildiğini farketti. Phil Scott belli belirsiz gülümsedik-

ten sonra bilmediğini ifade eden bir mimik yaptı.

— Ben tanımam. Ama Sani onu tanyor. Sani?

Genç kadın cevap vermedi. Phil Scott Malko'ya doğru eğildi.

— Dört, beş yıl kadar önce Lim bu kızı işgal etmiş, diye belirtti alay ederek.

Sani gözlerini aşağı indirdi. Çenesi yeniden titremeye başladı. Cam sıkılan Malko taksiden inmeyi düşündü.

— Eğer söylediğiniz doğruysa, dedi kızı korumak ister gibi, o bay bu kızı beşikte işgal etmiş olmalı.

Phil Scott kuru kuru güldü.

— Yok canım, o zaman on üç yaşındaydı. Tamillerde tam çağı demektir. Sonra kart kiz denir. Çinlilere bakın bir, 28 yaşında bakireler var.

Sani bakışlarını boşluğa daldırılmış, ağlamaya çalışıyordu..Phil Scott çok ileri gittiğini düşünmüş gibi elini kızın bacaklarından çekti ve öpmek için Sani'nin yüzünü tuttu.

— Haydi canım, sen akıllı bir kızsın! Sakın ağlama, yoksa bütün makyajın bozulur...

Taksi Beach Road'a saptı. Denizle aralarında geniş bir arazi vardı. Raffles, eskiden Singapur'un kalbi olan denize karşı bir yerdeydi.

Taksi binanın kapısında durdu ve koloni şapkalı bir Hintli arabanın kapısını açmak için koştu.

*

**

Raffles Oteli eskiden Singapur'un şerefiyemiş. Kolonilere has mimarisi şimdi biraz

eskimiş görünüyordu, ama bir asırdan fazla Britanya'nın gücünün sembolü olmuştu. Adanın en güzel törenleri ve eğlenceleri bu otelin tropik bahçesinde düzenlenmişti. Bahçenin çevresindeki galeriler üzerinde gölgelik odalar vardı. Bu odaların tavanını yelpaze biçiminde kesilmiş dev muz ağaçları oluşturuyordu.

Ne yazık ki, bütün bunlar geçmişte kalmıştı!

Phil Scott beyaz örtülü masaya avucuyla vurdu, bu arada uçmak üzere olan siyah bir cismi de eziverdi.

— Pislik! Odalarda bundan dolu var. Komiler artık kovalamıyorlar bile.

Uçan böcekten geriye siyahımsı bir leke kalmıştı Garson yerinden bile kıpırdamadı. Masaların çoğu boştu ve tek seçkin müşteriler muz ağaçları önünde resim çektiren bir grup Japundu.

Malko, Singapur'un İngiliz yönetiminde olduğu devreyi hasretle andı. Masaya plastikten farkı olmayan bonfile servisi yapıldı. Phil Scott içini çekti.

— Gerçekten iştah kesici.

Elini masanın altına kaydırarak Sani'nin eteğini yukarı çekti. Bu hareketi beklemeyen genç kız öyle bir sıçradı ki, az kalsın devrilecekti.

— Eğlenmeye gitseydik daha iyi ederdik, diye içini çekti Phil.

Malko Sani'yi elinden tutup götürmemek için kendini zor tutuyordu. Phil Scott artık iyice sınırlarını bozmaya başlamıştı. Fakat bu yemeğin bir işe yaramasını istiyordu.

— Tan Ubin adında birinin ölümünden haberiniz var mı? diye sordu.

Avustralyalı ona baygın baygın baktı.

— O da kim?

— Bir gazeteci. Birkaç hafta önce bir kaza sonucu bir timsah tarafından parçalanmış.

Phil Scott çatalını bıraktı.

— Bir timsah mı? Burada, Singapur'da ha?

Malko evet anlamında başını salladı.

Avustralyalı kocaman bir kahkaha attı. Neredeyse katılacaktı! Sani sahibini onaylamak amacıyla çekinerek gülümsedi.

— Bu duyduğum en komik hikâye! diye gürlledi Scott. Tıpkı bu bara izinsiz giren kaplanın öyküsüne benziyor.

Malko fırsatı kaçırmadı.

— Singapur'da hiç timsah yok mu?

— Kurutulup içi samanla doldurulmuş çok var, diye gürlledi. Ve timsah çiftliklerinde. Dışarda çimento ve beton yemek zorunda kalacaklar. Bu peri masalını size kim anlattı?

IV. BÖLÜM

Malko garsonun el bile sürmedikleri krem karamelleri kaldırmamasını bekledi. Bu diğer yemeklerden daha da berbattı. Singapur'un kâşifi Sir Bernard Raffles'ın ruhu şimdi mezarında azap duyuyor olmalıydı...

— Daha doğrusu bu onun ölüm nedeninin resmi hikâyesi, dedi Malko.

Phil Scott bir saniye onu inceledikten sonra:

— Şu son zamanlarda Singapur'da değil dim. Fakat sizin söylediğiniz o adam kendisini timsahlara yedirmişse, bu adada olmamıştır. Singapur'un oturulmayan tek bir köşesi bile yok.

Scott son derece mutlu bir kahkaha attı. Bu arada Sani'nin bacaklarını okşamayı ihmal etmiyordu. Yemek ile şarap onu biraz rahatlatmıştı. Malko hesabı öderken:

— İyi, şu timsahı bir kenara bırakalım. Fakat Jurong Suntori bana Tong Lim hakkında yaptığım soruşturmada yardımcı olabileceğinizi söylemişti, dedi.

— Hangi soruşturma? dedi Phil Scott.

— Bu sadece bir Amerikan dergisiyle ilgili, dedi Malko. Şu zavallı gazetecinin epey bilgi

edinmiş olması gerek, ama...

Kendilerini duvarları akaju kaplı, hasır koltuklu holde buldular. Bardan Malezyalı bir orkestranın melodileri duyuluyordu. Tavanda büyük vantilatörler fırıl fırıl dönüyordu. Sani, Phil Scott'a yanaştı. Avustralyalı bir sigara yaktıktan sonra Malko'ya döndü.

—Tong Lim ile ilgili hiçbir bilgim yok.

Kapıda durdular. Malko çok sinirlenmişti. Bir gecesini boşuna harcamıştı. Sani'nin Avustralyalıya olan bağlılığı canını sıkıyordu.

—İyimizi bırakayım, dedi.

Phil Scott bakır bileziğiyle oynarken yan gözle ona baktı.

—Gelip bizle bir bardak bir şey için, diye teklifte bulundu. Arabanızı sonra gidip alırsınız. Ben çok yakında oturuyorum. Eğer bir timsahla karşılaşmaktan korkmazsanız...

Kafasından bir şeyler geçmişti... Malko bu Avustralyalı gibi tetikte olan biri asla sebepsiz bir şey yapmaz diye düşündü. Kabul etmekten başka çaresi yoktu.

Bir taksiye doluştular. Sani hemen Avustralyalıya yanaştı ve uzun ince parmaklarını uzatıp adamın gömleğinin düğmelerini birer birer açmaya başladı. Sonra da dudaklarını sevgilisinin göğsüne koydu. Sanki Malko yanlarında yokmuş gibi davranıyordu. Phil Scott gözlerini kapamış, hiçbir tepki göstermiyordu. Tıpkı dinlenmekte olan bir av hayvanına benziyordu. Sani'nin eli biraz daha aşağıya doğru kayarak adamın pantolonunun üzerinde durdu. Hiç kimseden çıt çıkmıyordu. Eu elektrikli havadan kendini kurtarmak isteyen Malko dışarsını seyretmeye koyuldu.

Taksi Orchard Road'a girmeden kuzeye

doğru, yukarı tırmanmaya başladı. Sonra Hilton'a dikey, yukarı çıkan küçük bir yola girdi. Malko, hemen sokağın ismini kaydetti: Anguilla Road. Yolun iki yanında sevimli minik ahşap evler vardı. Phil Scott onları ince dar bir yol boyunca götürdü ve çorak bir bahçenin içindeki bir bungalovun önünde durdular.

—Dikkat, diye uyardı Phil. Burada timsah filan yok, ama şimdiye kadar üç kobra yılanı öldürdüm, bir tanesi kocamandı...

Sözünü tam bitirmişti ki, bir hindistancevizi ağacının dibinde bir şey kıvıldı. Malko geriye doğru sıçramaktan kendini alamadı. Sonra bunun bir insan silueti olduğunu far ketti. Gölgede çömelmiş bekleyen Çinli bir gençti. Ayağa kalktı ve Phil Scott ile bir şeyler konuştuktan sonra Avustralyalının eline bir paket sıkıştırıp karanlığın içine daldı. Evin kapısı kilitli değildi.

—Kapınızı açık bırakıyorsunuz, diye şaşkın şaşkın konuştu Malko.

Phil Scott bundan hoşlanarak güldü.

Evin içi yer hasırları, bambu koltuklar ve yastıklarla son derece sade bir şekilde döşenmişti. Bütün bu eşyalarda hiçbir zenginlik ifadesi yoktu, içeri girer girmez Phil Scott geri kalan diğer düğmelerini de açtı ve gömleğini çıkardı. Gerindikten sonra Sani'ye:

—Git sarongları getir, dedi.

Genç Tamil itaatkâr bir davranışla bir perdenin arkasında kayboldu.

—Evime gelir gelmez hemen sarong giyinirim, diye açıkladı Phil Scott. Böyle çok rahat oluyor insan. İlerde bir gün Tahiti'ye yerleşmeyi düşünüyorum. Kumsalda bir bun-

galovum olacak. Ve yemeklerimi Sani pişirecek... Yüzü Malko'ya dönük olduğu halde aniden durdu.

— Çok vahşi, değil mi? 18 yaşında.

— Çok uysal görünüyor, diye belirtti Malko.

Avustralyalı sessizce gülümsedi.

— Onunla evleneceğimi sanıyor. Fakat Malezyalılar tehlikelidir. Bana deli gibi aşık olduğu halde günün birinde kalbime bir bıçak saplayabilir pekâlâ... Anlarsınız ya, bu bir Tamil. Basit bir insan, kompleksleri var. Daha on iki yaşındayken ailesi onu bir Çinliye kapatma olarak satmış. Bin dolara. Böyle şeyler burada çok olur. Şebekeler var...

— Tong Lim'i böyle mi tanıdınız?

— Tastamam.

Malko konuyu daha fazla açamadı. Sani elinde saronglarla geri dönmüştü. Phil Scott bir tanesini Malko'ya attı.

— Evinizdeymiş gibi rahat davranın.

İlk önce Phil Scott soyundu ve Sani adamın şahane vücuduna sarongunu giydirdi. Sonra Sani de soyundu ve kendi sarongunu giydi. Sonunda Malko'da soyunup sarongunu giydi ve merakla olabilecekleri beklemeye koyuldu.

Bahçede cırcır böceklerinin neşeli sesi duyuluyordu. Vantilatörler etrafa ılık bir rüzgâr yayarak ağır ağır dönüyorlardı.

Phil Scott yerdeki hasırlardan birinin üzerine oturup yastıklara yaslanarak yerleştikten sonra kayıtsız bir sesle:

— Kamış içmesini sever misiniz? dedi.

— Pek değil, dedi Malko. Canımın istediğini pek sanmıyorum.

Çinli gencin getirdiği demek afyonu. Phil

Scott'un sinirli oluşunun sebebi ortaya çıkmıştı. Uyuşturucu ihtiyacı... Malko içmek için heveslenmedi. Esrar onu hiç çekmemişti. Onun çekimsizliğini hisseden Phil Scott yan şaka, yarı ciddi:

— Eğer benimle iş yapmak istiyorsanız, önce arkadaş olmamız gerek... dedi. Sani bekliyordu. Avustralyalı kızın kalçasına eliyle vurdu.

— Ne gerekiyorsa getir.

Kız hemen kıvrılıp fırladı. Avustralyalının açık mavi gözleri Malko'nun üzerinde sabitleşti.

— Şu Lim hikâyesine gelelim, esas istediğiniz nedir?

Malko yalan söylememeye karar verdi.

— İlk önce onu bulmak. Dokunulmazlığı var galiba.

Phil Scott dilini şaklattı.

— Dinleyin, dedi. Tanrıyı tanıdığını, gördüğünü söyleyen ve aslında bir hiç olan şapşallara her zaman rastlarsınız. Onlar hiçbir şey bilmezler aslında. Ben Singapur'da herkesi tanırım. Ve herkes de beni tanır. Yani size gerçekten yardım edebilirim. Yalnız, bu çok pahalıya patlayabilir. Rüşvet vermek gereken araçlar olacak...

— Bunu ayarlamak kolay, dedi Malko.

CIA hesabına çalıştığını Avustralyalının bilip bilmediğini merak ediyordu... Eğer bundan şüphelenirse, felaket olurdu. Çıplak ayaklı Sani bir elinde bir tepsi, diğerinde ise gümüş çubuğa benzeyen pipo gibi kıvrık burunlu bir cisimle odaya girdi.

— Şuna bak, diye belirtti Malko, bu bir yerel pipo.

Klasik pipolardan çok daha uzundu ve afyon kıvrık kısmın ucuna konuyordu. Çubuğun üzerindeki fildişi oymalar sahaneydi.

Phil Scott'uh beyaz dişleri geniş bir tebessümle parıldadı.

—Haydi, dedi, numara yapmayın. Görün düğünüz kadar çaylak değilsiniz.

Sırtını yastıklara dayadıktan sonra içini çekti:

—Hayatta en güzel şey bir esrar çubuğu ve arkasından da Sani gibi bir kız.

Genç Tamil küçük bir çanağın içindeki afyonu ısıtmak üzere gaz lambasını yakmak amacıyla yere çömeldi. Malko nereye düştüğünü düşündü. Fakat içinden bir ses kendisine yardımcı olabilecek tek kişinin Phil Scott olduğunu söylüyordu. Bir afyon piposu içmekle ölmezdi ya! Sani'ye baktı. Sarongu göğsünü, çıplak kalçalarını yumuşakça sarıp sarmalamıştı. Böyle bir kız nasıl oluyor da Phil Scott gibi pis bir herifle birlikte kalıyordu?

Uzun iğnenin ucundaki kahverengi yuvarlak cisim fokurdamaya başladı. Pipolardan biri hazırdı. Sahi pipoyu saygıyla Phil Scott'a uzattı.

—Kapıyı kapat! diye emretti adam pipoyu alırken. Başımızı belaya mı sokmak niyetinde-sin sen? (Malko'ya dönüp ekledi:) Burada hiç şakaları yoktur. Adamın biri 20 yıldır kullanılmayan bir esrar piposuyla yakalandı. 500 dolar ceza ödedi.

Kapı kapanınca çubuğun ucunu ağızına alıp gözlerini kapatarak iştahla içine çekti. Sani onu hayran hayran seyrediyordu. Bacakları

biraz aralanmıştı. Malko genç kızın külot giymemiş olduğunu gördü.

*

**

Malko'yu bir öksürük krizi tuttu, neredeyse boğazı parçalanacaktı. Esrarın acı ve keskin kokusu bronşlarını tıkadı. Esrar çekmeye başlayalı yaklaşık üç saat olmuştu. Küçük çanak boşalmıştı, ama afyon lambasının dans eden ışığı hasırlarla yastıkların üzerine sereser-pe uzanmış yatan üç silueti rüyalar ülkesine göndermeye yetmişti. Malko üç pipo içmekle yetinmişti. Sani doğru dürüst bir nefes bile çekmemişti. Fakat Phil Scott onbeşinci piposunu tütürüyordu. Gözleri kapalı olduğu halde sırtüstü uzanmıştı, nefes alışları munta-zamdı. Sol eliyle yanında diz çökmüş olan Sani'nin saçlarını okşuyordu. Genç Tamil yüzünde anlamsız bir ifadeyle sevgilisinin göğsünü okşamakla meşguldü.

Birden, Phil Scott'un eli Sani'nin saçlarını bırakarak genç kızın sarongunun sırtındaki düğüme uzandı. Ani bir hareketle düğümü çözdü. Malko adamın bütün hareketlerini izliyordu. Sarong kızın esmer tenini ve göğüslerini açıkta bırakarak aşağı kaydı ve kalçalarının çevresinde yere düştü. Kızın armut biçimindeki göğüsleri abanoz ağacından oyulmuş gibi düzgündü. Phil Scott avucuyla hafifçe Sani'nin göğüslerini okşadı. Genç kız-gözlerini yummuştu. Yüz hatlarından mutluluk okunuyordu. Phil Scott'un eli bir süre kızın göğüslerinde oyalandıktan sonra sırtına indi.

Diğer eliyle sarongun belini bağlayan düğümü çözdü ve giysiyi açarak genç kızın belden aşağısını gözler önüne serdi.

Sani gözlerini açmıştı. Bakışları kendi vücuduna yöneldi. Hayranlıkla kendini seyrediyordu. Phil Scott'un elleri kızın göğsünden ayrılıp aşağıya doğru indi.

Lambanın çıkardığı cızırtı Malko 'nun sinirini bozmaya başlamıştı. Gözlerini karşıdaki manzaradan bir türlü ayıramıyordu. Bir kobra ile bir canavarın düellosu kadar ilginçti. Sani sürünerek bacakları ve kalçası Malko'ya dönük olduğu halde, hasırın üzerine uzandı. Az önceki utançtan yüzünde iz kalmamış, davranışları tamamen değişmişti. Sarongu bacaklarına dolanmıştı.

Sani sevgilisini okşamaya başlayınca adam sanki hülyalar alemine daldı. Bu sırada Malko kıpırdandı, fakat eklem yerlerinden çıkan çatırtı sessizlikte bir gürültü yarattı. Bu bile sevgilileri ilgilendirmedi.

Malko'nun şakakları zonklamaya başlamıştı. İçtiği esrarın da etkisiyle hislerine pek hakim olamıyor, kendini tutmaya çalışıyordu. Gerilimi düşürmek için Malko bakışlarını Phil Scott'a yöneltti. Adamın çene kemikleri kenetlenmişti. Parmakları hasırın saçaklarıyla oynuyordu.

Birden, Phil Scott kızını boynundan tutup azarladı:

— O Çinlilerle daha güzel sevişiyordun, diye haykırdı sert bir sesle.

Sani'nin kahverengi gözlerinde bir acı ve korku belirtisi okunuyordu. Fakat hiçbir şey söylemedi ve sevişmeye devam etti.

Malko oturduğu yerde hafifçe doğruldu.

Fakat daha ileri gitmeye zamanı bile olmadı. Phil Scott buz gibi gözlerle ona baktı.

— Olduğunuz yerde kalın! dedi. Biraz sonra sizinle iş konuşacağız.

*

**

Malko'nun sinirleri müthiş gerilmişti. Afyon lambası sönmüştü. Anguilla Road'un sokak lambalarından akseden ışığında insan çevresini zor seçebiliyordu. Sani yorulmadan Phil Scott'u okşamaya devam ediyordu. Ama esmer vücudu Phil Scott hariç, herkesi tahrik etmeye yetiyordu. Phil Scott birdenbire doğruldu. Mavi gözlerinde deli bir ışık vardı. Sert bir hareketle kızını boynundan kavradı.

— Şıllık! Kendini mutlaka becertmek istersin. Bütün istediğin bu değil mi? dedi.

— Phil! diye inledi Sani boğuk bir sesle. Lütfen. Ben seni seviyorum.

— Şıllık! diye tekrarladı Avustralyalı. (Malko'ya doğru döndü). Becer onu! Beni rahat bıraksın.

Malko onları izliyordu. Ortada psikolojik bir dram vardı. Sani başını Malko'dan yana çevirince bakışları karşılaştı. Tıpkı evcil bir hayvan gibi uysaldı.

— Haydi git ona! diye tekrarladı Phil Scott.

Kızın boynunu bırakarak onu Malko'ya doğru itti. Sani bir robot gibi Malko'ya yaklaştı ve ona sanldı. Genç adam üzerindeki saronga rağmen Sani'nin vücudunun sıcaklığını hissetti. Kalbi daha hızlı çarpmaya başladı. Genç kız önce bir süre hareketsiz kaldı, sonra

Malko'yu hafifçe omzundan ısırdı. Elleri sarongun düğümünü çözdü ve tıpkı bir çocuğu soyar gibi genç adamı soydu. Birbirlerine dokununca dayanamayıp sevişmeye başladılar.

Phil Scott'un zevkli kahkahası Malko'yu sinirlendirdi.

— İşte bu kadar! Seni küçük şıllık! Haydi, onu iyice tahrik et bakalım!

Scott yerinde doğrulmuş, onları seyrediyordu. Mavi gözleri hırsıyla parlıyordu. Göz bebekleri onları izlerken tıpkı baykuşları gibi kocaman olmuştu. Bu arada ağzından ne olduğu anlaşılmayan birtakım kelimeler dökülüyordu.

Sani aşk dolu gözlerini sevgilisine çevirmiş, ona bakıyordu.

Sonra genç kadın son derece doğal bir hareketle doğrulup ayağa kalktı ve sarisini yerden alıp üzerine giydi. Bu arada Avustralyalı sırtüstü uzanmış, ağzı açık uykuya dalmıştı. Sani sevgi ve şefkatle Phil Scott'a baktı ve sonra Malko'ya dönerek tatlı bir sesle:

— Phil'e kızmamahtınız. O çok mutsuz, çünkü artık normal aşk yapamıyor. Ona artık çok karmaşık şeyler gerekiyor, dedi.

— Onu bu hale kim getirdi?

Sani masum ve üzgün bir tebessümle:

— Afyon dedi. İki yıldır içki de içiyor. Malko giyinmeye başlamıştı, kafası karma karışıktı:

— Bütün bunlara ne diye tahammül ediyorsunuz? diye sordu. Henüz daha on sekiz yaşındasınız...

Sani yavaşça boynunu büktü.

— Onu seviyorum. Onunla evlendikten sonra her şey yoluna girecek.

*
**

Malko bu şekilde sevişmiş olmaktan utanç duyuyordu. Sani onu tamamen unutmuş görünüyordu. Onu kapıya kadar geçirdi ve aceleyle:

— Araştırma yaptığınız konuda size yardım edeceğine eminim, dedi.

— Bunu da nereden biliyorsunuz?

— Bana ondan söz etti. Tong Lim'in Singapur'da olduğunu öğrenmiş.

Malko kalbinin hızlandığını hissetti. Fakat Sani kapıyı kapatmıştı bile. Hem de onu öpmeden.

"Cinayet Masası" dünyadaki bütün karakolların aynısıydı. Üç katlı, duvarları san boyalı, pencereleri demir parmaklıklı" eski püskü bir binaydı. Robinson Road ile Hill Street'in köşesindeydi. Giriş kapısında oturan Çinli polis memuru Malko'nun kimlik kartını ilgisizce inceledi.

— Başmüfettiş Yun Cheng Tai ile randevunuz mu vardı?

— Evet, dedi Malko.

Bu randevuyu alan elçilik mensubu Malko'yu Mony'nin temsilcisi olarak tanıtmıştı. Bu sayede Singapurlu ajanlar Malko'nun CIA ile olan bağlantısını bir süre daha bilmeyeceklerdi. Bundan yararlanmak gerekiyordu. Malko gözlerini yüksek tavanlarda gezdirdi, vantilatörleri ve dökülmüş badanaları gördü. Hiç de iç açıcı değildi. Üniformalı bir polis memuru

gelip onu aldı ve üç Çinlinin bulunduğu bir odaya soktu. Adamlar kolluk giymişlerdi ve ellerinde grafikler vardı. İçlerinden biri şişman ve kısa saçlı olanı yerinden kalkarak Malko'nun elini sıktı.

— Size yardım edebildiğim için çok mutluyum, dedi Çinlilere mahsus o ince şiveyle. Sanırım, Tan Ubin'in ölümü hakkında ayrıntılar istiyorsunuz?

— Doğru, dedi Malko. Ubin bizim şirkette bir sigorta poliçesi doldurmuştu. Bu nedenle ölümü bize biraz garip göründü. Güneydoğu Asya bölgesine geldiğim şu sıralarda bu konuda bilgi toplamak için emir aldım. Ubin'in Singapur'da bir timsah tarafından parçalandığı haberi gerçekten doğru mu?

Çinli polis elinde tuttuğu bir dosyayı incelemekle meşguldü, başını kaldırdı.

—Bu tamamen doğru, bayım. Ve maalesef çok hazin. Çok seyrek meydana gelen bir kaza.

—Nasıl olmuş?

Polis koltuğunun arkasına yaslandı.

— Kazanın tüm ayrıntılarını tam olarak öğrenemedik. Kurban Ponggol kasabasında bir bataklığın kenarında doğal ihtiyacını gidermek amacıyla durmuş. O karanlıkta otların arasında gizlenmiş olan timsahı görmesine olanak yoktu. Hayvan Ubin'in ayağını kopararak onu bataklığın içine çekmiş. Orada başını kopartarak adamcağızın işini tamamlamış.

— Fakat, bağırması olmalı! diye itiraz etti Malko.

Polis memuru başını salladı.

— Yakınlarda hiç kimse yokmuş. Her şey çok çabuk olup bitmiş olmalı. Kan kaybından

dolayı hemen bayılmış... Fakat bunda şüpheli hiçbir durum yok. Bakın.

Malko'ya bir fotoğraf uzattı. Genç adamın tüyleri diken diken oldu. Resimde bileği kopmuş paramparça bir bacak vardı. Vücudun geri kalan kısmının üzeri örtülmüştü. Malko fotoğrafı geri verirken sordu:

— Timsah bulundu mu?

— Hayır bayım, diye itiraf etti Çinli üzgün bir ses tonuyla. Günlerce süren aramalara rağmen bulunamadı. Fakat bütün bataklığı araştıramadık. Daha başka kazalara engel olabilmek için halk uyarıldı...

Malko bir saniye hiç konuşmadı.

— Ubin'in orada ne aradığı biliniyor mu? Orası şehir merkezinden biraz uzak değil mi?

Çinli başını arkaya bıraktı.

— Biz insanları izlemeyiz, diye kahkaha attı. Belki de bir randevusu vardı. Ponggol'da oturan pek çok Hintli var. Çok güzel kızlar da var.

Malko daha fazla bir şey öğrenemeyeceğini anladı. Teşekkür edip ayrıldı. Datsun'unun havalandırmasını çalıştırdı, o da öyle bir gürültü çıkartıyordu ki! Kafası iyice karışmıştı. Tan Ubin'in ölümü doğal mıydı? Bu ölüm polise hiç de garip gelmemişti. Dahası bir timsah kanıtlanacak bir cinayet aleti değildi. Phil Scott'un esrar uykusundan uyanmasını beklerken, esrarengiz Tong Lim hakkında CIA ile bağlantı kuran kişiyi görmeye karar verdi.

Kızı Margaret'i.

V. BÖLÜM

— Bayan Lim geliyor, diye bildirdi dişleri dökük yaşlı hizmetkâr. Sonra Malko'yu Çin mobilyalarıyla döşeli salonda yalnız bırakarak küçük adımlarla usulca verandaya çıktı.

Tong Lim'in evi İngiliz kolonileri devrinden kalmaydı. Taban tahtaları pırıl pırıl parlıyordu, pancurların beyaz boyası yepyeni, her taraf tertemizdi. Bahçedeki muz ağaçları çok muntazam kesilmişti. Ev dar ve sessiz bir yolun sonundaydı. Kuş seslerinden başka bir şey duyulmuyordu.

Taban tahtalarının üzerinde güç farkedilen bir hışırtı oldu. Malko arkasına döndü. Beyaz bluzlu, pilili etekli genç bir Çinli kız Malko'nun arkasındaki paravanın ardından çıkıverdi. Yüzü yuvarlak ve sivilceliydi. Çekik gözleri bir çizgi gibi görünüyordu. Elinde Malko'nun kartını tutuyordu.

— Bay Linge? Ben Margaret Lim'im.

Malko ani gelmeyi tasarladığı için önceden telefon etmemişti. En tatlı tebessümüyle gülümsedi.

— Sizinle tanışmaktan çok mutluyum, dedi. Ben gazeteciyim ve babanız hakkında büyük bir makale yazıyorum...

Kızın yuvarlak yüzü gazeteci sözü üzerine sertleşti ve tebessümü silindi. Margaret Lim evi çevreleyen ve kuş kafesleriyle süslü verandaya doğru birkaç adım ilerledi. Huzursuz bir kahkaha attı.

— Fakat görüşmeniz gereken kişi ben değilim, babam. Sizinle konuşmaktan çok mutlu olacağına eminim.

O kadar doğal davranıyordu ki, Malko bir an ona inandı.

— Bürosunda mı?

Margaret Lim kibarca güldü.

— Tam olarak bilmiyorum gerçekten. Babamın birçok şirketi var, tek bir yerde durmaz. Fakat size oradan söylerler...

Malko'yu salondan çıkmak zorunda bırakmak amacıyla ufak ufak uzaklaşıyordu. Genç adam anlamamış numarası yaptı.

— Bayan Lim, dedi, bir haftadan beri babanızı arıyorum. Bana nerede olduğunu söyleyebilir misiniz?

Bir sessizlik oldu. Sonra Margaret Lim böyle bir soruyu beklemediği için şaşkın şaşkın gözlerini kırıştırdı ve geveledi: ' — Bilmiyorum. Ben de evde durmam. Çalışıyorum.

— Babanızı görmeyeli ne kadar oldu? diye devam etti Malko. Bir saat mi, bir hafta mı, bir ay mı?

Margaret Lim Asyalılara mahsus sıkılmış bir havayla güldü.

— Size söyleyemeyeceğim. Belki birkaç gün olmuştur. Fakat bu hiç de tuhaf değil. Bürosundan size...

Yalan söylediği öyle belliydi ki insanın gözüne batıyordu.

- Bayan Lim, dedi Malko, ben Amerika' dan özellikle babanızı görmek için geldim. Bana yardım ederseniz çok memnun olurum. Çinli kız aniden davranışını değiştirdi.

— Oh, çok üzgünüm! Size yardım etmeye çalışacağım. Bu kadar uzaktan geldiğinizi bilmiyordum. Benimle yemek yer miydiniz? Size babamdan söz ederim.

— Memnuniyetle, dedi Malko.

Nihayet bir "fırsat" yakalamıştı. Fakat birdenbire laf yağmuruna tutulduğunu anladı. Margaret tam karşısında hasır bir koltuğa oturmuş ve bir sürü turistik bilgi vermeye koyulmuştu... Tıpkı bir reklam ajanı gibiydi. İçeri giren uşağa Malezya dilinde emirler vermek için konuşmasını bir an kesti. Otuz saniye sona kapının önünde gri renkli bir Mercedes durdu. Margaret Lim ayağa fırladı.

— Sizi götürüyüm. Arabanızı almamız için şoför sizi geri getirecek.

Arka koltuğa oturdular ve gri Mercedes ağır ağır Rindley Park'a girdi. Margaret Lim hiç durmadan sözlerine devam ediyordu. Sakin görünmeye çalışmasına rağmen, gözlerinde bir panik ifadesi vardı ve üst dudağının üstünde küçük ter taneleri belirmişti. Sanki bir sıkıntıya karşı savaş veriyordu.

Malko bu suskunluk anından yararlanarak sordu:

— Singapur'da timsah var mı?

Margaret Lim konuya atıldı.

— Elbette, Pek çok "timsah çiftliği" var. Onları derileri ve eti için yetiştiriyorlar.

— Eti mi? dedi Malko bunalarak.

Margaret Lim suçlu gibi güldü.

— Oh! Fakat insanlara timsah eti olduğunu

söylemiyorlar! Endonezya'da satılıyor. Malko düşüncesini elden bırakmıyordu.

— Fakat bu çiftliklerin dışında Singapur'da özgürce dolaşan timsahlar var mı?

Margaret Lim şaşkın bir ifade takındı.

— Bizim ülkemiz vahşi bir ülke değildir! Singapur'da başka hayvan yok. Zaten nereye gidebilirler ki? Burası çok küçük.

Malko ısrar etmedi. Esrar perdesi gittikçe kalınlaşıyordu. Mercedes yavaşlayıp yepyeni büyük bir binanın önünde durdu. Türbanlı bir Hintli koşarak geldi, son derece saygılı bir ifadeyle yerlere kadar eğilerek arabanın kapısını açtı, Margaret arabadan indi, hemen doğrularak gururla:

— Burası benim otelim! 350 odası, bir yüzme havuzu ve dört restoranı var, dedi.

Margaret'in yaşı yirmi üçten fazla görünmüyordu. Malko genç kızın bu çocuksu gururuna gülümsemekten kendini alamadı.

— Burası gerçekten sizin mi?

— Onu bana babam verdi, dedi Çinli kız. Yirmibirinci doğumgünü hediyesi olarak.

Bir sürpriz daha. Malko şimdi insanların neden Bay Lim'i koruduğunu anlıyordu. 350 odalı otelleri doğumgünü hediyesi olarak verebilen bir adam saygı uyandırır... Selam duruşları arasında restoranı buldular. Altın renkli. dragonlarla süslü pek fazla gösterişi olmayan bir salonda.

— Yemek yiyeceğiz, dedi Margaret Lim. Belki babam da buraya gelir.

*

**

Malko'nun ağzı öyle doluydu ki, çenesini oynatıp da çiğneyemiyordu. Bu bir yemekten

çok mideyi tıkabasa doldurmaktı. Boyunlarında birer tepsi asılı garson kızlar masanın etrafında fır dönerek sanki bale gösterisi yapıyorlardı. Tepsilerin içinde hep spesialiteler geliyordu. Çin lokantalarında öğle yemeğinde menü yoktu. Her yemek değişik boyutta tabakların içinde servis yapılıyordu, bu da faturayı hafifletiyordu. Margaret Lim garson kızlara emirler yağdırarak hareketlendiriyordu. Malko'nun tabağı iyice dolduktan sonra kendisinininkini de dolduruyor ve hemen çubuklarla hepsini midesine indiriyordu. Malko'nun ağzının tıkabasa dolu olmasına özen gösteriyordu, bunun nedeni de şüphesiz genç adamın soru sormasına engel olmaktı.

Nihayet genç adam söz söyleme fırsatı buldu:

— Tüm arkadaşlarınızı böyle kendi elinizle mi beslersiniz?

— Bu adettendir, diye belirtti Margaret Lim. Ev sahibi konuklarını doyurmalıdır. Malko'ya kalsa daha az yemek, daha çok bilgi isterdi. Dikkatini bir şey çekmişti.

— Garson kızlara İngilizce konuşuyorsunuz, dedi. Oysa onlar da tıpkı sizin gibi Çinli.

Margaret bir kahkaha attı.

— Fakat ben Çinceyi zor konuşabiliyorum! İsmimi bile yazmasını bilmiyorum. Kendimi Singapurlu kabul ediyorum, Çinli değil. Onlar da benim gibi. Malko sahte Çinli kızı şöyle bir inceledi. Eğer şu sivilceleri olmasa kız çok çekici olacaktı.

Yemekler geldikleri gibi aniden durdu. Yemek bitmiş, yirmi dakika bile sürmemişti. Çinliler sık, az ve çabuk yemek yemesini seviyorlardı.

— Japonlarla randevum var, dedi genç kız. Tokyo seyahat acentelerinden biriyle.

Malko, Margaret Lim'in babası hakkında bilgi vermemek için yaptığı oyunu nihayet anlayabilmişti...

— Bay Lim'i göreceğimizi sanmıştım, dedi.

— Bazen beni görmek için uğrar, dedi genç kız. Fakat, bu saatten sonra gelmez. Singapur'da ne kadar kalacaksınız?

— Babanızla görüşünceye kadar, dedi Malko.

Çinli kızın gözlerinde yeniden bir korku ifadesi belirdi. Bu darbeyi hafifçe gülerек karşıladı: Bu, Asyalılarda telaş ve huzursuzluk işaretiydi.

— Oteldeki odanızın numarasını verin bana, dedi genç kız. Nerede olduğunu öğrenir öğrenmez size telefon ederim. Hangi gazete adına çalıştığınızı bana söylemediniz ama!

Malko son kartını oynayarak bu soruya cevap vermedi.

— Sanırım Amerikan büyükelçiliğinde çalışan dostum John Canon'u tanıyorsunuz. Bir süre önce babanız onunla tanışmak istiyordu.

Margaret Lim'in kirpikleri bir kuş kanadı gibi hızlı hızlı çırpınmaya başladı. Bu kez huzursuzluğunu ve şaşkınlığını gizleyemiyordu. Kelimeler ağzından güçlükle çıktı:

— Hayır! dedi. Ben o adamı tanımıyorum. Bir yanlışlık olmalı. Kesinlikle yanlış! Hoşça kalın! Ben sizi ararım. Mercedes'im sizi geri götüreceğim.

Salondan çıkıp gitmişti bile. Lim de gelmemişti. Malko sinirinden deli gibi Mercedes'e bindi. Kendisiyle oynandığı kanısına

vardı. Esrarengiz Tong Lim'e gelince, eskisinden daha da ulaşılmaz olmuştu. Geriye Phil Scott kalıyordu.

**

—1945'de Japonlar bu büroda teslim olmuşlardı, dedi Phil Scott. Neler yaptınız bakalım?

Avustralyalı eski güzelliğine kavuşmuştu. Saçını özenle taramış, gözleri canlanmış, giyinmiş, bakır bileziğini takmıştı. Bir koltuğa oturup bir sigara yaktı.

—Neler yaptınız?

—Hiçbir şey, dedi Malko.

Phil Scott sinirli ve telaşlı görünüyordu. Durmadan bileğindeki bakır bilezikle oynuyordu.

—LimU bulmaya mı çalıştınız? diye sordu.

Malko ona Margaret ile görüşmesini anlattı.

Avustralyalı kuru kuru güldü.

—Margaret gerçek bir paramakinasıdır! Yalnızca kazancım düşünür... Yazık! Oysa, güzel bir vücudu var. Fakat size masal anlattı. Tong Lim Singapur'da.

Malko limandaki geniş havuza, uzaklardaki yüzlerce yük gemisine ve haşmetli binalara, Chinatovra'a baktı. Singapur insanların kolayca saklanabilecekleri bir kentti. Her gün tonlarca yük gemisi Singapore River'dan inip limana giriyordu. Hiçbir kontrol yoktu. İlk bakışta Singapur gizlisi saklısı olmayan, musluk suyu rahatlıkla içilebilen, memurları son derece ciddi çalışan tertemiz küçük bir diktatörlük gibi görünüyordu. Buradaki ölümler bile kaza sonucu oluyordu. Cinayet yoktu.

Uzakdoğu'dabir temizlik ve taassup cenneti idi. Mao'suz bir Maoculuk... Fakat Phil Scott'un varlığı, bu güzel yerde bir kertenkele gibi görünüyordu. Lee Kuang Yew adayı idece bir taassup cılasıyla kaplamıştı, ve Lim de burada yeraltı dünyasının bir parçasıydı.

—Tong Lim'in Singapur'da olduğunu nereden biliyorsunuz? diye sordu.

Phil Scott bıyıkaltı güldü. —

Sözüme güvenebilirsiniz.

—Nerede?

Phil Scott'un mavi gözleri kurnaz bir sevinçle doldu.

—Saf olmayın! Bunlar böyle açığa vurulacak cinsten şeyler değil. Fakat bilinebilir. Parayla.

Phil Scott sigarasını tablanın içinde ezdi.

—Kimin için çalışıyorsunuz? Gazeteci numaranız sahte. Casusa da pek benzemiyorsunuz, ama bir hata yaparak canımdan olmak istemem. Çinliler birbirlerine çok bağlıdırlar.

—Lim'e hiçbir kötülüğüm dokunmayacak, diye açıkladı Malko. Onunla sadece konuşmak istiyorum. Zaten bu yakınlarda o da benim dostlarımla bağlantı kurmaya çalışıyordu.

—Canon'lamı?

—Nasıl isterseniz, dedi Malko. John Canon diyelim.

—Bu tip hikayelerden pek hoşlanmam, dedi Avusturyah. Singapurlularla iş yaparken çok temkinli olmak gerekir. İki yıl kadar önce sizin küçük dostlarınız bir soruşturmayla kalkıştılar. Bu hiç hoşlarına gitmedi. Oğlanı sıkıştırıp yakaladılar ve deliğe attılar... Onu oradan çıkartmak 3 milyon dolara patladı... Benim için 3000 bile ödemeyeceklerine göre...

— Bu kadar karamsar olmayın, dedi Malko.

Her iki adam da CIA'nın adını ağızlarına bile almamalarına rağmen, neyin hesabına çalışacaklarını biliyorlardı. Malko, Phil Scott'un bilgisini ölçmeye uğraşıyordu. Avustralyalı hiçbir şey bilmeden birkaç dolar çarpabilirdi. Bu da onun ufak tefek ihtiyaçlarına yeterdi,

— Bay Lhoo sizi görmek istiyormuş, efendim.

Phil Scott kolundaki- iri Seiko'ya baktı. Saatin içinde yok yoktu.

— Şu adamla görüşeceğim bazı şeyler var. Uzun sürebilir. Sonra Jakarta'ya gideceğim. Fakat sizin işle ilgileneceğim. Yalnız bana bir teminat vermelisiniz. Yani 50.000 dolar gibi bir şey.

— Bu çok para! diye belirtti Malko.

— Singapur doları diye açıkladı Phil Scott. Yarısını peşin verirsiniz. Benim dışımda kimse size Lim hakkında yardımcı olmaz. Hintliler yardım etmek isterler, ama hiçbir şey bilmezler. Çinliler ise her şeyi bilir, fakat söylemek istemezler. Benim adamlarım var.

— Bakacağım, dedi Malko. Fakat yine de size şimdilik 10.000 dolardan fazla vermem.

Avustralyalı tereddüt eder gibi oldu, ama sonra gülümseyerek:

— Çok kurnazsınız! Okey! Eğer işe başlamamı istiyorsanız parayı Sani'ye getirin. 100'lük banknotlar halinde olsun. Sani her gün saat beşe kadar Mandarin'in yüzme havuzundadır.

Ayağa kalktı. Malko yan odadan geçerken bir iskemlede oturmakta olan üstü başı eski

püskü zayıf bir Çinli adam gördü.

Bu çok garip, şüpheli, gizli bir yeraltı dünyasıydı. Bildiği tanıdığı Asya işte buydu! Büyük bakır bir heykelin bulunduğu bir holde beklemek zorunda' kaldı. Çünkü dışarda tropik bir sağnak bastırılmış, gökyüzü kapkaranlık olmuştu. Yağmura rağmen hava yine de serinlememişti. Evrak çantasındaki Singapur haritasını çıkarttı ve Ponggol'un yerini arayıp buldu. Kafasını kurcalayan bir şeyi kanıtla-, mak istiyordu. On dakika sonra Datsun'unun direksiyonuna kurulmuş, Serangoon Road'da ilerliyordu.

İşte burada Singapur, Singapur'a benziyordu. Küçük dükkânların, kaldırım işportacılarının, iskelet gibi zayıf Çinlilerin sürdüğü at ve el arabalarının, açık hava restoranlarının uğultusu duyuluyordu. Tan Ubin'in ölümü ile To'ng Lim'in ortadan kayboluşu arasında bir bağlantı olup olmadığını düşündü. Bu nasıl bir bağlantıydı?

*

**

Timsahın çenesi korkunç bir şaklamayla kapandı. Kocaman bir kuşu yutmuştu. Malko öğrenerek titrediğini hissetti. Hayvanın ağzının açılmasıyla kapanması bir olmuştu. Kuşu yutan timsah sadece hafifçe boynunu oynatmıştı, şimdi tekrar hareketsiz duruyordu.

Yanıdaki arkadaşı yaklaştı, ağzını açtı ve irili ufaklı sivri dişlerini göstererek böylece kaldı. Gözleri yarı kapalı, beklemeye koyuldu.

Malko'nun yanında duran ve kuşu hendeğe atan Çinli genç neşeli ve vahşi bir kahkaha attı.

—Yine ister misiniz, bayım? Çok hızlı değil mi?

—Hayır, teşekkür ederim! dedi Malko.

Çinli genç uzaklaşırken eline para sıkıştırdı. Japon turistlerle dolu araba Timsah Çiftliği'ni terkedince, Malko orada yalnız kaldı.

Aşağıdan gelen uğultu onu şaşkına çevirmişti.

Güneş su ve timsah dolu beton çukurun üzerinde alev alev yanıyordu. Timsahlar üst üste yığılmıştı. Çoğunun ağzı bir karış açık, uyuyor gibiydi. İçlerinden birinin burnunun ucu kopmuştu. Boylan 1,5 metreyi pek geçmiyordu. "Çiftlik" yarım düzine hendek ile timsah derilerinin işlendiği bir atölyeden oluşuyordu. Ponggol'a en yakın çiftlik burasıydı- ve Tan Ubin'in cesedi de burada bulunmuştu.

Hendeğe düşmek çok kolaydı, çünkü duvarı 1 metreyi aşmıyordu. Timsahlar sakin dururken, insan hiçbir tehlike görmüyordu. Oysa, bu durum çok daha korkunçtu. Deminki kuş sanki hiç yaşamamıştı. Çinli genç paraları elinde olduğu halde Malko 'yu inceliyordu. Hayatından çok memnundu.

Adamda duygu namına hiçbir şey yoktu. Timsah bir adamı yemiş olsa Çinli yine aynı tepkiyi gösterecekti. İnsan bu hendeğe bir düşecek olsa, bir kaç saniye içinde ölürdü. Çinliye döndü:

—Hiç kaza olmadı mı?

Adam başını salladı.

—Asla bayım.

Başka dolar alamayacağını anlayınca, tabakhaneye doğru yürüdü. Malko çiftlikten ayrılarak arabasına bindi. Gazetecinin cesedi-

nin bulunduğu bölge buradan başlıyordu. Dar yolun kenarında seyrek ağaçlı bir orman ile ilerde pirinç tarlası haline dönüşen bir bataklık vardı.

Malko bataklığa yaklaştı. Yüz metre kadar ilerledikten sonra arabadan iridi. Birdenbire gözüne bir şey çarptı. Bataklığın kıyısı uçurum gibi dimdikti ve hiç ot yoktu. Bir timsah su seviyesinden bu kadar yükseğe ve uzağa gidemezdi. Hayvan hendeğin kenarına tırmanmaya kadar Tan Ubin onu mutlaka duyardı. Malko tam hareket ederken çiftlikteki Çinli gencin yola çıkarak arkasından bakmakta olduğunu" gördü. Pirinç tarlasına kadar yürüdü, orada çalışmakta olan bir köylüye sordu:

—Burada hiç timsah yok mu? .

Çinli ona şaşkın gözlerle baktı. Sonra elini uzatarak:

—Timsahlar bu yoldan, dedi.

Çiftliği işaret ediyordu. Malko ısrar etti.

—Burada timsah yok mu? Kaza yok mu?

Adam güldü ve pirinç tarlasına daldı. Cevap alamayan Malko arabasına döndü. Tan Ubin'in ölümü ona gittikçe garip görünmeye başlamıştı. Fakat Singapur polisi bu olayın bir kaza olduğunda niçin ısrar ediyordu?

Kente doğru hareket etti. Bu işin sırrını çözmeye kesin kararlıydı. Birden, içinden gelen bir duygu onu Ridley Park'a doğru çekti.

*

**

Malko arabasını Tanglin Road'da bırakmış ve Ridley Park'ın patikasını yürüyerek geçmişti. Fakat Tong Lim'in Rolls'u bahçede yoktu.

Evin birinci katında ışık yanıyordu, alt kat ise karanlıktı.

Evin çevresini dolaştı. Kendi kendine sinirlendi. Çünkü arkada hiçbir şey bulamamıştı. Geri döndü. Tam sırada hafif bir çıtırtı duydu. Birden döndü ve olduğu yerde donakaldı.

Gözleri yuvalarından fırlamış, bacakları açık, öne doğru eğilmiş olan Margaret Lim iki eliyle sıkı sıkı tuttuğu bir Parabellum'u Malko'ya doğrultmuştu. Dişlerini sımsıkı kilitlemiş, çeneğini içeri çekmiş, ateş etmeye her an hazırды.

VI. BÖLÜM

Malko üzerine doğrultulmuş Parabellum'un namlusunun kara deliğini gördü. Midesine kramp girmiş, beyni boşalmıştı. Margaret Lim'in parmağının tetikte olduğunu biliyordu. Yerinden hiç kıpırdamadan sakın bir ses tonuyla konuştu:

— Beni affetmenizi rica ederim, sizi arıyordum.

Margaret Lim silahını indirmeden önce uzun süre düşündü. Yüz hatları gerilmiş, rengi korkudan uçmuştu. Malko bu korkuda biraz rahatlama hissetti. Işığa doğru ilerledi ve sert bir sesle sordu:

— Evin arkasında ne yapıyordunuz? Sizi gördüm.

Malko yalan söylemenin gereksiz olduğunu düşündü. Gazetecilik kisvesi ona birtakım yetkiler veriyordu...

— Babanızın Rolls'unun orada olup olmadığını anlamak istemiştim.

Margaret Lim'in gözleri daha da karardı. Parâbellum'unu Malko'ya doğru çevirdi.

— Babam burada değil, diye bağırdı tiz bir sesle. Onu rahat bırakın! Ve defolun.

Her an ateş edebilirdi. Malko uysal uysal geri çekildi.

— Babanızın nerede olduğunu bilmediğinizden emin misiniz? diye tekrarlardı.

— Gidin, diye tekrar etti Margaret Lim bağırarak.

Malko uzaklaşınca kadar da yerinden kıpırdamadı. Karanlık yolda ilerlerken genç adam Margaret Lim'in çok korkmuş olabileceğini düşündü. Aksi halde elinde silahla evinin bahçesinde dolaşmazdı.

Kimden korkuyordu?

*

**

— Şu Phil Scott çok uyanık, biri... Sizi yolmak istiyor, hepsi bu!

Beş dakikadan beri, John Canon dolmakalemle oynuyor, Phil Scott'a verilecek 10.000 dolarlık çeki imzalamaya bir türlü karar veremiyordu.

Peruğa benzeyen gri renkli gür saçlarını şöyle bir sıvazladı.

— Seçeneğimiz yok, dedi Malko. Hem bu olay Vietnam'dan daha ucuza mal olacak...

— O maceraperestin-teki! İyi bir aileden, ama yolunu şaşırılmış. Kuala-Lumpur'da küçük kızları baştan çıkartma olayına karışmıştı. Aile yüklüce bir miktar para ödeyerek kurtuldu. Onu bu hikâyeye karıştırmak çok tehlikeli olur. Bizi satabilir...

— Dinleyin, dedi Malko, eğer Tong Lim'i bulabilecek bir başkasını tanıyorsanız bana adını söyleyin. Şunu da unutmayın: Benim Singapur'a yerleşmeye hiç niyetim yok. Biz

bilgi verecek bir adam arıyoruz, mülk satın almıyoruz.

Amerikalı cevap vermedi. İstemeye istemeye kalemını indirdi ve çeki Malko'ya uzattı.

— Buyrun, Amerikan Bankası'nda özel bir hesaptan. Size hiçbir soru sormazlar. Bu paranın esrar ve kızlara harcanmamasını dileyelim. Beş parası yok, uçurumun eşliğinde. Bankasından öğrendim. Ev kirasını bile veremiyor.

— Lim'in başının belada olduğunu biliyoruz, dedi Malko. Hayatından korkuyor. Ve bana göre Tan Ubin'in ölümü son derece şüpheli...

Çeki cebine koydu. Odadan çıkmadan önce John Canon'a döndü ve yarı şaka, yarı ciddi:

— Eğer bir timsah tarafından parçalanmış kalıntılarımı getirirlerse, sakın bunun bir kaza olduğuna inanmayın, dedi.

*

**

Esmer teninin üzerindeki sarı mayo fosforluymuş gibi göze çarpıyordu. Sütun gibi uzun bacaklar ile dörtte üçü açıkta kalan göğüslerinin güzelliği daha da belirginleşmişti. Saçları hâlâ aynı renkti. Trampenin üzerine oturmuş, bir dergi okuyordu. Bir bacağını katlamış, diğerini sarkıtmıştı. Rengârenk bermudaları içindeki Amerikalı turistler hayran hayran onu seyrediyorlardı. Sani, otelin beşinci katındaki etrafı suni çimlerle kaplı yüzme havuzu Mandarin'in tek gösterisiydi.

Malko'nun ayakkabılarının çimento zemin üzerinde çıkardığı hışırtı üzerine başını

kaldırdı. Çok zarif bir hareketle trampleden atladı ve gülümseyerek Malko'ya doğru ilerledi. Bu haliyle öyle temiz, öyle saf görünüyordu ki!

—Günaydın! dedi.

Malko'nun gözleri elinde olmadan kızın vücuduna kaydı. Sonra yavaş yavaş kahverengi gözlere kadar tırmandı.

—Çok güzelsiniz! dedi.

— Phil burada değil, dedi Sani, Jakarta'da. Malko ceketinin iç cebinden kaşeli kahve rengi bir zarf çıkarttı.

—Bu onun için.

Sani zarfa baktı. Üst dudağının üzerinde ter tanecikleri belirmişti.

—Onu bu akşam evime getiremez misiniz? Burada çaldırmaktan korkarım.

Genç adamın karşısında son derece çekici duruyordu. Sanki bir şey bekliyordu. Ses tonu ve ifadesi son derece doğaldı.

—Olur, dedi Malko.

—Saat altıdan sonra evde olacağım, dedi. Sani. Eğer evde yemek yemek istiyorsanız önceden söyleyin, çarşıdan bir şeyler alayım.

—Yemek pişirmesini de biliyor musunuz?

Genç kız çocukça bir tebessümle:

— Yemek yemesini severim. Ben çok oburum, dedi.

Malko istemeye istemeye Mandarin'in havuzunu terketti. Tan Ubin'in eşinin çalıştığı "Chinese Emporium"dan yüz metre kadar uzaktaydı. Ponggol'a yaptığı kısa geziden sonra canı genç kadınla biraz gevezelik etmek istiyordu.

*

**

Dört katta da içi saman dolu timsahlarla Japon elektronik cihazları ve Çin ipeklileri sergilenmişti. Malko Sony'nin vitrininden genç dulun silüetini gördü. Üzerine beyaz bir gömlek giymiş, bir müşteriye bir diktafon hakkında bilgi vermekle meşguldü. İçeri girmek için müşterinin dışarı çıkmasını bekledi. Sakra Ubin Malko'yu tanımakta biraz gecikti. Kaşları çatıldı ve kuru bir tonla sordu:

—Çalıştığım yeri nereden biliyordunuz?

Çok kızmıştı. Malko gömleğin düğme aralığından gördüğü göğüslerin Sani'ninkileri aratmayacak kadar güzel olduğunu farketti. Genç kadının bakışlarını aradı.

— Bayan Ubin, dedi. Kocanızın ölümüyle ilgili yeni ipuçları buldum.

Genç kadın donakaldı, hatları gerildi:

— Bu konuyu artık kesinlikle düşünmek istemiyorum, diye haykırdı. Size daha önce de söylemişim.

— Kocanızın eceliyle öldüğüne inanmıyorum, diye ısrar etti Malko. Kazanın olduğu yere gittim. Olay polisin dediği gibi meydana gelmiş olamaz.

Sakra Ubin elektronik cihazların bulunduğu rafa kadar ilerledi. Gözlerinde korku ve telaş dolu bir ışık vardı.

— Siz delisiniz! O gerçekten bir timsah tarafından öldürüldü. Resimlerini gördüm.

— Evet, bir timsah tarafından öldürüldü, diye tekrarladı Malko. Ama bu bir kaza değildi.

Genç kadın derin derin içini çekti.

— Siz kimsiniz? Bunun sizinle ne ilgisi var? O öldü.

Birden Malko kadının kendisine bir şeyler

söylemek üzere olduğunu far ketti. Sonra mor renkli kalın dudakları büzüldü ve Sakra yaslandığı tezgâhtan ayrıldı.

— Beni rahat bırakın! İşim var!

— Siz gerçekten hiçbir şey bilmiyor musunuz? dedi Malko. Panggol'da ne yapı yordu? Kimi görmeye gidiyordu?

Sakra cevap vermeden genç adamı, mağazadan dışarı itti ve kendisi de içeri -kaçtı. Malko kendini Orchard Road'da, Intercontinental ve Hilton otellerinden dışarı çıkmış kalabalık bir turist grubunun içinde buldu. Sani ile olan randevusuna kadar daha çok zamanı vardı. Datsun'una binerek Shangri-La'ya döndü ve düşünmek için balkonuna çıkıp oturdu. Singapur buradan beton çıkıntıları olan büyük bir parkı andırıyordu.

Sakin görünüşlü bu kentte esrarengiz şeyler oluyordu. Tan Ubin'in ölümü çok garipti. Malko'ya göre, polis Margaret Lim ve hatta Sakra bile yalan söylüyordu. Genç dulun gizlediği bir şeyler vardı. Tong Lim'in hayatı tehlikede idi. Çinli işadama bir süre önce CIA ile irtibat kurmak istemişti. Niçin? Ve neden saklanıyordu?

Malko içeri girdi ve bir süre şatosunun resmine bakarak hayaller kurdu. Salonuna Acem halıları koymayı düşünüyordu. Fiyatların sürekli yükselmesi nedeniyle halıları en kısa zamanda alması yararına olacaktı. Fakat şatonun damını tamir ettirirken gırtlığına kadar borca girmişti. Daha yapılacak çok iş vardı. Dahası, şimdi Avusturya'da mevsim kıştı ve mazotlu kalorifer arızalıydı. Kışı Pattayâ'da geçirmek, kaloriferi tamir ettirmekten daha ucuza geliyordu. Kendisini

yaşamak için kanım satmak zorunda kalan zavallı zenciler gibi hissediyordu. Telefonun zili Malko'yu bu düşüncelerden kopardı.

— Bay Linge, dedi santral kızın sesi, size Jakarta'dan bir telefon var. Ödemeli olarak. Arayan Bay Scott.

Avustralyalı hiç zaman kaybetmiyordu.

— Kabul ediyorum, dedi Malko hoşlanarak.

Phil Scott'un alaycı sesi güçlkle seçilebiliyordu.

— Burada sicim gibi yağmur yağıyor, diye bildirdi. Musonlar hâlâ devam ediyor. Eğer otelden çıkarsam boğulurum... Sani, küçük hediyeyi hazırladığınızı söyledi. Bana gelince aradığımız kişi hakkında bilgi topladım. Size onu bulabilecek bir adamım var.

— Kim?

Avustralyalının kahkahası telefondaki parazitleri bastırdı.

— Bu kadar aceleci olmayın. Bu akşam zarfi açtıktan sonra Sani söyleyecek.

— Siz geri dönmüyor musunuz?

— Hemen değil. Sizi iflas ettirmek istemiyorum. Yakında görüşmek üzere. Çok dikkatli olun!..

Malko bu sözlerin hiç de boş laflar olmadığını hissetti.

— Silah taşımanın yararlı olacağım mı söylemek istiyorsunuz? diye sordu.

Avustralyalının kahkahası parazitleri bir kez daha bastırdı.

— Sizin yerinizde olsam, bu fikirden vazgeçerdim... Burada birini bir silahla yakalarlarsa, hiç eksiksiz on beş yıl hapis cezası verirler. Eğer bir de onunla ateş etmişse,

kesin idam edilir. Havaya bile ateş etse...

Telefon kapandı, Malko düşünceye başladı. Öğrendiklerinden sonra Margaret Lim'in davranışı ona çok daha garip göründü.

Odasından çıkmadan önce evrak çantasının içindeki silahını seyretti. Onu yanına almayı ne kadar isterdi!

*

**

Sani'nin üzerinde uzun bacaklarını saran bir pantolon ile göğsünü ortaya koyan ipek mor bir bluz vardı. Seviştikleri hasırın üzerine yer sofrası kurulmuştu. Genç kız zarfı aldı, açtı. Paraları özenle saydı. Sonra soluk bakışlarını Malko'ya çevirdi ve yapmacık bir tebessümle parlak dişlerini gösterdi.

— Çok iyi, dedi. Size Malezya mutfağından örnekler hazırladım. Seveceğinizi umarım...

Ayağa kalktı, paraları alıp içeri gitti ve dumanlar çıkan bir servis tabağıyla döndü. Odanın içinde hafif bir günlük kokusu vardı. Malko insanda hayvani duygular uyandıran genç Tamili incelemeye koyuldu. Tavuk ve koyun eti ile karıştırılmış pirinç pilavı getirmişti. Yanında da kokulu otlardan bir salata vardı. Malko çok acıkmıştı. Sani iştahla, ama özenle yiyordu. Sofrayı topladı ve kaldırdıktan sonra gelip Malko'nun karşısına oturdu.

— Sigara içmek ister misiniz? Bir parça esrarım var.

Ses tonu sanki çay teklif ediyormuş gibi son derece doğaldı.

— Hayır, teşekkür ederim! dedi Malko.

— Keşke Phil de burada olsaydı.

Sani sanki çok uzaklardaydı.

— Dansöz olmak isterdim, dedi birdenbire. Fakat bunun için zengin olmak gerek.

— İyi para kazanıyorsunuz ya! dedi Malko. Kız omuzlarını silkti.

— Evet, fena sayılmaz. Fakat Phil'in çok paraya ihtiyacı var.

Durumunu son derece doğal bir biçimde anlatıyordu. Malko'nun nefesi kesildi.

— Fakat onu neden besliyorsunuz? Çalışa-¹abilecek yaşta.

— Yeterince kazanamıyor, dedi Sani. Sonra şansı da yok. Bazen çok hastalanır: Haftalarca çalışamaz. Sorunları var. Dolasıyla, bana da ihtiyacı var.

Soluk yüzünde mutluluk ışığı yandı. Malko konuyu değiştirmek amacıyla sordu:

— Saçınıza neden bu boyayı sürdünüz?

Sani saçlarını okşadı.

— Güzel değil mi? Saçlarım çok uzundu, taa şuraya kadar. Fakat burada herkesin saç siyah ve uzundur... Ben sarışın olmak isterdim.

— Sani, dedi Malko, kahverengi bile olsa siz çok mükemmelsiniz...

— Teşekkür ederim, dedi genç kız.

Fakat Malko komplimanlarının Sani'yi etkilemediğini farkettiler. Saatine baktı. On bir çeyrek vardı.

— Phil bana bir mesajımız olacağını söylemişti.

— Ah, evet. Doğru! Saat on bir buçuk ile on iki arasında Bugis Street'e gideceksiniz, iki gün önce Raffles'a giderken giydiğiniz yeşil

ceketi giyin. Linda adında birisi gelip sizi alacak. Onu izleyin.

— Linda kim?

Sani boynunu büktü.

— Onu tanımıyorum. Çinli bir kız.

Genç kadın esnedi. Malko ayağa kalktı. Ancak randevuya yetişecek kadar zamanı vardı. Sani üzerine bir sarong geçirip genç adamı bahçeye kadar geçirdi. Ayrılırken Malko onu kendine doğru çekti. Genç kız karşı koymadı.

— İyi geceler! dedi.

Koşarak içeri girdi. Phil'in namusunu düşünerek böyle davranmış olmalıydı. Oysa Avustralyalı genç adam Sani'yi sevmiyordu. Fakat kızın bütün ümitleri ve hayalleri ona bağlıydı. Malko yıldızlara baktı ve Bugis Street'de ne ile karşılaşacağını düşündü.

*
**

Malko, Bugis Street ile Liang Seah kavşağında durdu. Açık hava restoranların tahta masaları yolun ortasına kadar ulaşıyordu. Müşteriler hep turistlerdi. Karanlıkta kalmış eski evlerin önünde birkaç Çinli sessizce çorbalarını kaşıyorlardı. Birdenbire, Malko bir sürtünme hissetti. Başım çevirince bembeyaz bir yüz, aşırı derecede makyajlı bir çift göz ve ticari bir gülümsemeyle aralanmış kıpkırmızı dudaklarla karşılaştı. Sonra cüretkâr yırtmaçlı daracık bir etek altında gizlenmiş bacaklar gördü. Garip yaratık birkaç saniye Malko'ya yaslandı, ısrarlı bakışlarla baktı ve dans eder gibi bir yürüyüşle yandaki karanlık dar sokağa daldı.

Bu kadın kılığında bir erkekti. Malko yoluna devam etti. Şu esrarengiz Linda kimdi ve niçin bu garip yerde randevu vermişti? Türbanlı, beyaz elbiseli bir başka kadın kılıklı erkek sürtünerek geçti.

Önünde bir çekçek arabası çingırağını çinlattı. Malko tüm tedbirlerini alarak gözlerini yukarı kaldırdı. Kiminle konuşacağını bilmiyordu.

Birdenbire yaşlı sürücünün gözlerinde beklenmedik bir ışık belirdi: Korku! Adam Malko 'nun arkasındaki bir noktaya gözlerini dikmiş, dikkatle bakıyordu. Malko heyecanla arkasına döndü.

Eşofmanlı, zayıf yüzlü Çinli bir genç sağ elinde elma biçiminde kahverengi bir top tutuyordu. Malko arkasına dönünce genç adam topu ona doğru fırlattı. Malko kendini hemen yanındaki kaset tezgâhının altına attı.

Kahverengi top Malko'ya sürtünerek geçti ve bir metre arkasındaki genç bir turist kızın yüzünde patladı. Bardak kırılması gibi boğuk bir gürültü oldu ve hemen ardından da canhıraş bir çığlık duyuldu. Malko göz ucuyla arkasına bakınca turist kızın elleriyle yüzünü tuttuğunu, acıdan ikiye katlanıp kıvrandığını, yüzünden dumanlar çıktığını gördü. Hemen topun içindeki sıvının asit olduğunu anladı.

Tüm sahne on saniyeden fazla sürmemişti. Çevresini saran kesif kalabalık koşmasına engel oluyordu. Görünürlerde tek bir polis bile yoktu ve silahını da yanma almamıştı. İçi asit dolu top atan Çinli elini çift gözlü bir çantanın içine soktu. Turist kız çevresini saran korkmuş gözler önünde hâlâ bağıırıyordu. Birdenbire Malko, ellerinde kahverengi toplar bulunan iki

Çinli gencin daha kendisine doğru ilerlediğini gördü. Tıpkı yarasalara benziyorlaçdı. Anı bir hareketle ellerindekini fırlattılar.

Malko'nun tahta masalardan birini kaparak kalkan gibi önüne tutacak kadar zamanı oldu. Her iki top kalkana çarparak patladı ve çevreye saçılan asitler kaset satıcısına sıçradı. Adam acı çığlıklar atmaya başladı. Restoranın masaları arasından iki Çinli daha çıktı. Onların elinde de asit topları vardı. İçlerinden biri Çince bir şey haykırdı ve kalabalık dağılmaya başladı. İşportacılar kaçıştılar. Restoranın garsonu elindeki tepsiyi fırlatarak yok oldu.

Beş asit topu aynı anda havaya uçtu. Toplardan nasıl kurtulduğunu Malko bile anlayamadı.

Restoranın masalarından birinde oturan orta yaşlı beyaz bir adam yüzünü elleriyle kapatarak bağırmaya başlamıştı. Malko eline geçirdiği bir iskemleyi kendisine doğru gelmekte olan bir topa doğru fırlattı. Asit sülfiriğin acı kokusu burnunu yakıyordu. Çevresinde, korkudan donakalan birkaç turistten başka kimse kalmamıştı. Çinli beş genç yarım daire biçiminde ilerliyorlardı. Eğer toplardan biri isabet edecek olsa, ömür boyu ya kör kalacak, ya yüzünün şekli değişecek ya da her ikisi birden olacaktı. Ümitsiz bir sıçrayışla bir masanın üzerine çıktı ve bir tekmeye yaklaşan Çinliyi uzaklaştırdı. Koşarak açık hava lokantasından çıktı ve kadın kılıklı erkeğin ortadan kaybolduğu küçük sokağa daldı. Bir asit topu Malko'ya sürünüp geçti ve yaşlı bir Amerikalı kadının dizinde patladı. Kadıncağız etinin buhar oluşunu gördükten sonra bayıldı.

Malko Çinli gençlerden öndeydi.

Kaldırım taşları çok kaygandı. Genç adam tökezlediğinde bir çekçek arabasına tutunarak düşmekten kurtuldu. Arabanın uyumakta olan sürücüsü korkarak uyandı ve bir çığlık attı. On saniye sonra Malko'yu hedef alan bir asit topu sürücünün çıplak göğsünde patladı. Tırnaklarıyla ciğerlerini sökmeye çalışırken, çığlığı sokakta yankılar yaptı. Malko yeniden koşmaya başladı. Fakat birdenbire durdu: Sokak çöp yığınlarının meydana getirdiği yüksek bir duvarla son buluyordu. Arkasına baktı.

Çinliler yaklaşmaktaydı. On metre kala durdular, sonra kendilerinden emin bir vaziyette sakin sakin ilerlemeye koyuldular.

Malko çaresizlik içinde, ipek ceketini çıkartarak önüne tuttu. Asidi durdurabilmek için sahip olduğu tek şey buydu. Kollarını gerip bekledi.

Çinlilerden biri kolunu kaldırdı ve Malko'nun yüzüne nişan aldı.

VII. BÖLÜM

Topu atmak için kolunu arkaya "götüren Çinli hareketini tamamlayamadı. Arkasında sert ve kaba bir ses oldu. Bu ses, sanki aniden duvardan dışarı fırlayan ve adama doğru giden insan şeklindeki bir şeyden çıkmıştı.

Malko Çinlinin birdenbire arkaya doğru ikiye büküldüğünü ve asitli topu elinden bıraktığını gördü. Belinin sağ tarafında siyah bir çıkıntı gördü.

Bir hançer.

Diğer dört Çinli oldukları yerde kalakaldılar. Karanlıktan iki gölge daha fırladı. Malko duvarın alt kısmında bir oyuk olduğunu farkettiler. Bu son gelen üç kişinin kadın olduklarını farkedince hayretler içinde kaldı.

Boyları 1.5 metreyi geçmeyen Çinli genç kızlardı. İçlerinden biri sol elinde tuttuğu çöp kapağını kalkan gibi kullanıyor. Bir diğer elindeki motosiklet zincirini hızlı hızlı savuruyordu. Çinli adamlar, tıpkı Malko gibi şaşkınlıktan donakalmışlardı. Kendilerini toparlamaya vakitleri olmadı. Yaralı adam henüz daha yere düşmemişti ki, üç yabancı görülmemiş bir sertlikle saldırıya giriştiler.

Her şey birkaç saniye içinde olup bitti. Kızlardan biri bacağına ileri uzatıp sıçradı ve serserilerden birinin boyun kemiğini kırıpverdi. Adamın asit topu da yere düştü.

Kalkanlı kız vahşi bir çığlık atarak ellerinde demir çubuklar tutan diğer üç serserinin üzerine saldırdı. Çinli gençler Malko'yu unutmuşlar, bu beklenmedik ani saldırıyı atlatmayı düşünüyorlardı. Kalkanın üzerinde üç asit topu patladı. Kalkanı tutan kız birinci Çinliye yaklaştı, yere çömeldi ve birden ayağa kalkarak kalkanını serserinin cinsel organına indirdi. Fakat diğer Çinlinin hançerinden kendini kurtaramadı. Hançer kalçasına saplandı. Kulakları delen bir çığlık attı ve topallayarak geri çekildi. Ayakta kalan iki Çinli sırtlarını duvara dayadılar. Bir asit topu çöp kapağının kenarında patlayınca genç kız bir çığlık attı. Yüzü sıçrayan asitlerden yanmıştı. Kızlardan biri Malko'ya doğru koştu, kolundanyakalayarak kendisinden beklenmeyen bir güçle genç adamı deliğe doğru çekti. Yaralı kız deliğe ulaşmıştı bile. Kalkanlı olanı ise serserileri etkisiz halde tutuyordu.

— Çabuk! diye haykırdı Çinli kız delikten içeri girerken. Malko kalkanlı kızın elindeki zincirle Çinli gençlerden birinin suratını dağıttığını gördü.

*

**

Karanlıkta el yordamıyla bir koridorda olduğunu anladı sonra önünde bir ışık yandı. Işık yaklaştı. Diğer üç kıza benzeyen bir başka kızın elinde el feneri vardı. Diğer elinde ise bir pala tutuyordu.

— Quick! diye tekrarladı.

Malko kızın peşinden koşmaya başladı. Onun hemen ardından da üç kavgacı kız geliyordu. Pis kokulu karanlık dar bir koridorda güçlkle ilerleyebiliyorlardı. Sonra bir avluya çıktılar, oradan tekrar bir koridora daldılar. Çöp yığınlarını atlattıktan sonra yerin altına inen bir merdivenin başına geldiler.

Malko ahşap basamakları hızla indi ve durdu. Çinli kızlardan biri önünden geçti, kapıyı açtı. Şıkır şıkır aydınlatılmış ve görülmemiş bir bodruma girdi.

Hasırların üzerinde üstüste oturmuş yirmi kadar kadın kılıklı erkek vardı. Tıpkı Burgis Street'de karşılaştıkları gibi. Makyajlı, dekolte elbiseli ve peruklu! Kimi esrar içiyor, kimi sohbet ediyordu. Fakat çoğu kendinden geçmişti, gözleri boşluğa bakıyordu. Malko'nun içeri girdiğini pek farketmediler.

*

**

Malko bir perdenin altından geçip başka bir odaya girdi. Karanlıkta burası bir bara benliyordu. İçerde Çin müziği çalıyordu. Bir sürü Çinli genç kız iskemle ve taburelere oturmuştu.

İçlerinden biri elini uzatarak Malko'ya doğru ilerledi.

Bu kız kendisini kurtaranlardan biraz farklıydı. Üzerinde, ejderhalar işlenmiş siyah uzun bir elbise vardı. Cüretkar bir yırtmacı olan bu tuvalet kızın ince uzun vücuduna sımsıkı oturmuştu. Sütun gibi düzgün bacakla-

rın altında yüksek topuklu ayakkabılar vardı. Fakat kızın yüzü vücuduyla uyum sağlamıyordu. Zekâ fişkırان gözleri aç ve sert bir parıltıyla yanıyordu. Yassı bir yüz, kalkık ama yayvan bir burun ile zencilerinki kadar kalın dudaklara sahipti. Buna rağmen yüzü bütünüyle çok çekiciydi.

Fakat, Malko'ya elini uzatan Çinli kız üst dudağını aralayınca öne doğru çıkık bir sıra diş genç adama köpekbalıklarmı hatırlattı.

— Benim adım Linda, dedi kayıtsız bir sesle.

Sol bileğinde garip bir saat taşıyordu: Altından geniş bir bilezik üzerinde iki kadran vardı. Bütün parmaklarına pırl pırl taşlı yüzükler takmıştı. Boynunda altından kalın bir zincirin ucunda kocaman zümrüt bir kelebek asılıydı. Malko kelebeğin gözlerini görünce fena olduğunu hissetti. Hayatsız cansız, soğuk iki kara leke.

Elini geri çekti. Linda aniden kendi elini havaya kaldırıp avucunu açarak haykırdı.

— Paranız!

Diğer kızlar Malko'nun arkasında sessizce bekliyordu. Malko kendini dünyanın merkezinde, bir masal aleminde sandı. Linda'nın içinde bulunduğu şatafatlı lüks yaşam, duvarları nemli bu yoksul ortama tamamen zıttı.

Elini cebine daldırıp içinden bir tomar para çıkarttı. Kırmızı tırnaklı uzun parmaklar dolarları hemen kaptı ve kızlardan birine verdi. Yine gülümsedi ve köpekbalığını andıran kazma dişleri görüldü.

— Çok değilmiş.

Linda Malko'yu izliyordu.

— Gelin! dedi.

Malko bara yaklaştı. Bir kız içi kahverengi sıvıyla dolu bir bardağı genç adama uzattı.

— İçin! diye emretti Linda.

Tereddüt ettiğini görünce gülümsedi.

— Zehir değil, Çin şarabı! Size iyi gelecek. Çok korktunuz. Hâlâ da korkuyorsunuz...

Bu alay değil, sadece bir teşhisti. Malko içkiyi içti. Öksürük şurubuna benziyordu. Kafası çalışmaya başladı.

— Neler oldu? diye sordu.

Çinli kadın hemen ciddi bir hava takındı.

— Şansınız varmış sizi alması için bir kız göndermiştim. Tam zamanında yetişti.

Çinli kadın güldü. Gülmesi yel değirmenin'inin gıcirtısına' benziyordu. Malko çevresine baktı.

— Fakat siz kimsiniz? diye sordu. Biz neredeyiz?

— Burgis Street'e çok yakınız, di ye açıkladı Linda.

— Fakat şu yandaki kadın kılıklı erkekler?

Yeniden köpekbalığı dişleri göründü.

— Onlar benim için çalışıyorlar. Önceleri çok daha kalabalıktilar. Fakat zamanla müşteriler azaldığı için cesaretleri kırıldı. O zamanBurgis Street'in tüccarları akşamları turistleri buraya çekmek için kendilerine kadın kılıklı erkek temin etmemi rica ettiler. Ben de kabul ettim. Her tüccar bana haftada birkaç dolar veriyor. Biz de onları grup halinde topluyoruz ve para ödüyoruz. Saat on bir ile iki arasında bilhassa dışarda bulunmalarını sağlıyoruz. Bu da çok zor oluyor, çünkü çok tembeller...

Malko kulaklarına inanamıyordu. Bu tımarhanenin çok basit bir nedeni vardı. Fakat

bütün bu gördüklerinin Tong Lim ile bir ilgisi yoktu.

— Bana saldıran o adamlar kimdi? diye sordu.

Cansız gözlerde kin ışığı parıldadı.

—Gizli bir örgütün haydutları.

Birden Malko bir ayrıntıyı anımsadı.

— Adamlardan birinde çok tuhaf bir dövme vardı: Kola dolanmış bir yılan, dedi, ta bileğe kadar.

Linda köpek havlaması gibi bir ses çıkarttı.

—Bir yılan mı? O halde bu grup 18 olmalı. Anlayamıyorum. Bu tarafa hiç gelmezlerdi. Onlar North Bridge Street'in yakınında Chiat Road'da bulunurlar. İyi gördüğünüze emin misiniz?

— Eminim, dedi Malko. Fakat bu numaraların anlamı nedir?

— Burada Singapur'da, diye açıkladı Çinli kadın, gizli örgütlerin pek çoğunun numaraları vardır: Çok eski Çin efsanelerinin anısına 108, 08, 18, gibi örgüt numaraları vardır.

Malko:

— Sizinki kaç? diye sordu.

Linda çekinerek gülümsedi.

— Bizim numaramız yok. Biz Kelebekle-leriz. Bakın!

Zarif bir hareketle eteğini yırtmacından tutup açtı ve kalçasındaki bir dövme-yi gösterdi: Beş franklık bir para büyüklüğünde rengârenk bir kelebek vardı. Bu arada Malko genç kadının siyah dantelli minicik klotunu da görmüş oldu. Linda eteğini indirdi.

— Hepimizde bu kelebek dövmesi var, dedi gururla. Bu bizim tanıtma işaretimizdir.

Dövüşçü kızlardan birini çağırdı ve Çince

bir cümle söyledi. Kız uysalca eteğini kaldırdı ve bacağındaki dövmeyle gösterdi. Malko "Kelebekler"i görmüştü.

— Kalabalık mısınız? diye sordu Malko.

Kalın dudaklar çekinerek gülümsedi.

— Polisin sandığından çok daha kalabalığız.

— Ne iş yapıyorsunuz? Kadın kılıklı erkeklerden başka.

Kadının yüzü birdenbire son derece sert bir ifade takındı. Kalın dudaklarını hiç açmadan fısıldadı:

— Ben size Tong Lim'i neden aradığınızı soruyor muyum?

Hemen sakini eşerek uzun elini Malko'nun koluna koydu. Fakat gözleri hâlâ buz gibiydi.

— Bir dostum tarafından geldiniz, dedi. Aksi halde sizinle buluşmayı bile kabul etmezdim. Yabancılarla hiç konuşmam. Onlar aptalın tekidir ve her şeyi bildiklerini zannederler. Bilhassa Amerikalılar. Siz Amerikalı değil misiniz?

— Hayır, dedi Malko. Avusturyalıyım.

Linda başını salladı.

— O da neresi?

Bunu ona açıklamak çok uzun kaçacaktı.

— Neden paramı aldınız? diye sordu Malko.

— Sizin hayatınızı kurtardık, dedi Linda şaşırarak. Eğer biz olmasaydık suratınızın şeklini değiştireceklerdi.

Bir süre sustuktan sonra ilave etti:

— Onları kimin gönderdiğini öğrenmek isterdim.

Malko da isterdi.

VIII. BÖLÜM

— Phil Scott beni Tong Lim'e götüreceğini söylemişti, dedi. Doğru mu?

Linda'nın gözleri bir sineğinki gibi yeniden cansızlaştı.

— Tong Lim'i niçin görmek istiyorsunuz? Eğer bir iş yapacaksak bunu bilmeliyim. Lim saygı duyulan güçlü bir kişidir. Siz bir yabancıyınız, sizi daha önce hiç görmedim. Ve tehlikeyesiniz. Hem de büyük tehlikede.

Kalın dudaklı ağzının köşeleri aşağı doğru sarkmıştı.

Malko sordu:

— Bu akşamki saldırı yüzünden mi?

Linda birkaç saniye sahneyi kontrol etti.

— Size tesadüfen saldırmadılar. Bu teşkilatın adamlarını iyi tanırım. Yabancılarla asla dokunmazlar. Polis buna izin vermez. Çekçek arabalarını korurlar ve doklarda hırsızlık yaparlar.

— O halde bana neden saldırdılar?

— Onlara birisi para vermiştir.

— Asit, çok mu sık kullandıkları bir şeydir.

— Oh, evet! dedi Linda. Elektrik ampullerinin içine doldururlar. Aslında bunu haraç

vermek istemeyenleri korkutmak için kullanırlar. Sizi de ürkütmek istediler. Onlar çok zalimdir. Bir gün, para ödemek istemeyen bir genç kıza kendi pisliğini yedirdiler. Bu işi yapanı yakaladık ve farelerle birlikte üç gün onu bir fiçinin içine kapadık. O günden beri bizden korkarlar.

Bu önemli ve hisli anısını hatırlayınca Linda'nın gözleri neşe dolu bir zaferle parıladı.

—Kızları da koruyor musunuz? diye sordu Malko.

Linda hoşlanarak yüzünü buruşturdu.

—Elbette. Biz elemanları kadın olan ilk ve tek gizli örgütüz. Onun için kızlar bize başvurmayı tercih ediyorlar. 18no'lu çetenin adamları polisle çalışır. Polise komünistleri satarlar ve polis de onlara göz yumar. Polisin haberi olmadan bu akşamki gibi bir saldırıya kalkışabileceklerini hiç sanmam...

—Ciddi misiniz? diye sordu Malko.

Linda başını salladı.

—Bilmiyorum. Eğer emin olsaydım, size hemen gitmenizi söyledim. Polisle başımın belaya girmesini hiç istemem.

Bütün bunlar çok garipti! Tabii, Linda» ücretini artırmak için durumu daha da vahimleştirmiyorsa. Çinlilere insan güvenemiyordu. Malko Linda'nın kendisini Lim'e götüreceğini hissedyordu. Ama, Linda'nın az önce söylediklerinden sonra ürkümeye başlamıştı. Kendisine saldıran haydutlar izini nasıl bulmuşlardı?

—Polisle hiçbir sorunumuz olmayacak,, diye itiraf etti Malko. Ben gazeteciyim ve polisin bununla hiçbir ilgisi yok.

Linda birkaç saniye anlamsız bakışlarla onu süzdükten sonra elini ağzına kapatarak " sesli bir kahkaha attı. Kahkahası öyle gürültülü çıkmıştı ki, seyircilerin dikkati dağıldı.

Linda sakinleşti ve kuru bir sesle:

—Yalan söylüyorsunuz. Siz gazeteci değilsiniz, dedi.

—Neden?

—Gazeteciler fakir olur, dedi genç kadın aşağılayarak. İnsan, bulabilmek için para ödemezler dedi ve devam etti:

—Sizi Tong Lim'e götürür sem bana kaç para vereceksiniz?

—10.000 Singapur doları! dedi Malko.

Çinli kadın sinirli bir kedi gibi tükürdü.

—Olmaz! En az 100.000 dolar. Dahası, bu akşam hayatınızı da kurtardım.

Ölmüş bir müşteri, kayıp bir müşteri demekti...

On dakika pazarlık ettikten sonra 50.000 dolara anlaştılar. Bunun 10.000 doları ertesi gün verilecekti. Malko John Canon'un yüzünü düşündü. CIA'nın parası su gibi akıp gidiyordu.

Linda gerindi. Malko kadının kafasının hesap makinası gibi işleyişini görür gibi oldu. Biraz eğlenmek amacıyla:

—Çok zengin olmalısınız, Linda! dedi.

Çinli kadın zavallı bir hava takındı.

—Benim hiçbir şeyim yok. Ben fakirim. Onlara çok para ödüyorum, diye içini çekti. Bana hiçbir şey kalmıyor gibi bir şey.

Dolgun dudakları isteksiz bir tebessümle aralandı. Linda'nın kursağı doymak bilmiyordu. Phil Scott'a gelince, o da dört dörtlüktü.

Malko bu ikilinin CIA'yı kullanmak için birlikte bir oyun çevirip çevirmediğini düşündü.

Birdenbire odanın içinde bir alarm duyuldu. Linda taburesinden kalkmadan bir işaret çılgılığı attı. Sahnede gösteri yapan dansöz kız numarasını yarım bırakarak sahneden aşağı atladı. Yerine hemen sutyenli ve külotlu İndonezyah başka bir dansöz çıktı ve müziğin ritmine göre dans etmeye başladı.

Linda cansız donuk gözlerini tekrar Malko'ya çevirdi.

— Polistir, korkmayın!

Odanın kapısı açıldı ve mavi üniformaları içinde iki Çinli polis memuru içeri girdi. Linda taburesinden inerek gidip memurları karşıladı. Aralarında kısa ve özlü bir konuşma geçtikten sonra memurlar ellerindeki el fenerleriyle en karanlık köşeleri aydınlatarak araştırdılar. Nihayet, geldikleri gibi sessizce gittiler.

Malko'nun yanına dönen Linda'nın yüzü endişeliydi.

— Çok garip! diye belirtti. Hiç bu kadar geç saatte gelmezlerdi...

Sıkıntıdan Malko'nun midesine kramp girdi. Çok tuhaf şeyler olmaya başlamıştı. Çok da önemli ve tehlikeliydi. Tan Ubin'in şüpheli ölümü, Lim'in kızının garip davranışı, akşam uğradığı saldırı ve şimdi de korkusuz Linda'nın gözlerinde okuduğu telaş ve endişe. Singapur resmi yetkilileri sanki Malko'nun Tong Lim'i bulmasına engel olmaya çalışıyor gibiydiler. Malko Linda ile dışarı çıktı.

Datsun'un yanına gelmişlerdi. Çevrede bir sıra çekçek arabasından başka hiçbir vasıta yoktu. Malko arabasının kapısını açtı.

— Sizi yarın saat 11.00'de, Rochor Street ile "Waterloo'nun köşesinde bekleyeceğim, dedi Linda. Parayı da beraberinizde getirin.

*

**

Saat on ikiye çeyrek vardı, ama Linda hâlâ ortalarda yoktu. Ve onu bulmak için Malko'nun elinde hiçbir olanak bulunmuyordu... O ev yığınları arasında Linda'nın karargâhını bulmayı basarsa bile, genç kadın orada yalnızca geceleri bulunuyordu. John Canon'dan yeni bir çek alabilmek için epey uğraştıktan sonra bu durum canını iyice sıkıyordu. Amerikalı bütün bunları kendilerini soymak için düşünülmüş kurnazca bir oyun olarak görüyordu. Malko da kendisini müdafaa etmek için hislerini kullanmıştı. Önünden bir otobüs hareket etti ve genç adamı egzoz bulutunun içinde bırakıp gitti. Öyle kesif bir duman içinde kalmıştı ki, önünde duran çekçek arabasını farkedemedi. İskelet gibi zayıf sürücü çingırağını çaldı. Malko başını o tarafa çevirince, koltuğa gömülerek oturmuş Linda'yı gördü. Gözlükleri yassı yüzünde güç duruyordu ve hiç yakışmamıştı. Bu kez genç kadının üzerinde siyah bir pantolon vardı. Binmesi için Malko'ya işaret etti.

Genç adam çekçek arabasına biner binmez, araba hemen hareket etti ve Rochor Street'e saparak denize doğru yöneldi.

— Evet? dedi Malko.

— Scott'un arkadaşı olduğunuz için geldim, dedi genç kadın. Fakat sizin teklifinizi kabul etmemeye karar verdim.

IX. BÖLÜM

Linda gözlüklerini çıkarttı. Gözleri iki zümrüt topa benziyordu. Çenesi açık hava restoranlarının bulunduğu yolda hızla ilerleyen çekçek arabasının sarsıntıları yüzünden hafif hafif titriyordu. Burası yine kalabalıktı. Çinliler ömürlerini yemek yemekle geçiriyorlardı. Yolun sonunda gri renkli deniz, daha ilerde de Nicoll Highway'ın yerleşim bölgesi görünüyordu.

Linda'nın içinde bulunduğu gerilimi hisseden Malko, genç kadının amacının parayı yükseltmek olmadığını hemen anladı. İçinde dolarların bulunduğu kahverengi zarfı çıkartıp Linda'nın kucağına koyduğu zaman bile, Çinli kadın hiç oralı olmadı.

— Linda, fikrinizi neden değiştirdiniz? diye sordu son derece sakin bir ses tonuyla.

Cansız bakan gözler üzerinden ayrılmıyordu.

— Bana yalan söylediniz, dedi genç kadın sert bir ifadeyle.

— Size yalan mı söyledim?

Linda'nın kalın üst dudağı geri çekilince çıkık üst dişleri ortaya çıktı.

— Siz Ah You ile çalışıyorsunuz! diye

bağırıyor Linda.

Bu kelimeyi nefretle söylemişti. Malko işin nereye varacağını bilemiyordu. Araba yolun sonuna ulaşmıştı. Linda sürücüyü bir emir verince adam uysalca geri döndü.

— Ah You da kim? diye sordu Malko. Singapur'a geleli üç gün oluyor. Üstelik, yedi yıldan beri buraya adımımı bile atmamıştım.

Bu samimi cevap Çinli kadını yatıştırmadı. Genç kadın sert ve sinirli bir sesle:

— Ah You'yu tanımadığınızı neden iddia ediyorsunuz?

— Çünkü doğru da ondan. Kim bu adam?

— Siz onun hesabına çalışıyorsunuz. Dün akşam yaptıklarınızın hepsi beni kandırmak için düzenlenmiş bir numaraydı. Adamlar size saldırıyormuş gibi yaptılar. Zaten ellerinden nasıl kurulabildiğinizi bir türlü anlayamamıştım...

— Fakat siz delisiniz, Linda! diye itiraz etti Malko. Birçok kişinin yaralandığını siz de biliyorsunuz.

Çinli başını salladı.

— Ah You'nun adamları yabancılara aldırış etmezler. (Sinirinden tükürdü.) Az kaldı beni kandırıyordunuz. Paranızı alacak tım. Eğer Ah You'nun adamları arasında tanıdıklarım olmasaydı hiçbir zaman bunu öğrenemeyecektim.

Çekçek arabası Waterloo ile Rochor Street'in köşesine dönmüştü. Linda yere iner inmez Malko'ya döndü.

— Sakın beni bulmaya kalkışmayın. Aksi halde bu kez size benim kızlarım asit topları atar.

Malko sinirinden deli gibi yere atladı ve

zarfi Linda'nın elleri arasına sıkıştırdı. Son bir şans deniyordu.

— Ah You'yu hayatımda hiç görmedim, dedi. Hem de hiç. Şu parayı alın. O sizindir. Fakat bunun beş katını kazanabilirdiniz.

Zarfin içindeki paraların sıcaklığını ellerinde hisseden Linda, birdenbire yumuşadı. Çekçek arabasının yanında ayakta öyle hareketsiz kalakaldı. Düşünüyordu. Sonra gözlerinde ani bir ışık parladı.

— Peki, dedi, eğer Ah You'yı tanımadığınızı bana kanıtlarsanız, size inanacağım.

— Fakat nasıl? Çinli kız tehlikeli bir tebessümle baktı.

— Gayet basit. Gidip onu ziyaret edeceksiniz.

— Onu nerede bulacağımı biliyor musunuz?

— Evet. Öğle yemeklerini her gün Chinatown'da Hokkein Street'deki bir restoranda yer. Şimdi oradadır.

Malko'nun aklını karıştıran bir şey vardı..

— Peki, siz benimle gelemiz misiniz? diye fikir yürüttü. Şu Ah You denilen adamı ancak siz tanırırsınız.

— Bu çok doğru, dedi tatlı bir sesle. Bakın ne yapacağız. Ah You çetesinden bir elemanı tanıyorum. O da restoranda olacak. Ah You'nun sizi tanıyıp tanımadığını o görecektir. Eğer bana yalan söylediyse, kızlarım sizi dışarda bekleyecekler. Onlar hiç ıskaçemezler. Ne diyorsunuz, kabul mü?

Malko tereddüt ediyordu. Böyle karmaşık bir işe girmek için insanın Çinli olması gerekiyordu... Ne gibi bir tuzak saklıydı bunun arkasında? Fakat itiraz edecek olsa,

kendisini Tong Lim'e götürecektir olan ipucunu kaçıracaktı. Oysa, Ah You'yı tanımadığına emindi...

— Kabul! dedi.

Linda çekçek arabasına bindi ve sürücüyü bir emir verdi. Adam pedallara asıldı ve Waterloo Street'e doğru hareket ettiler.

— Yalan söylememiş olmanızı dilerim! dedi Linda.

İçinde paralar olan zarfi çantasına koydu.

Malko ile Çinli kadının arasındaki bu tartışmaya kayıtsız kalan sürücü pedalları var gücüyle çeviriyordu.

*

**

Petaın Street'e dönmüşlerdi. Burada eski evlerin yerini yavaş yavaş otuz katlı dev gökdelenler almaya başlamıştı. Çekçek sağdaki bir yola saptı. Bu yolda ufak bir açık hava çay bahçesi vardı. Masaların üzerine kuş kafesleri asılmıştı. Gürültü müthişti. Her cins kuş mevcuttu. Martılar, muhabbet kuşları, papağanlar, kanaryalar ve Malko'nun tanımadığı rengârenk pek çok kuş. Linda bu çevreye ters düşüyordu.

— Burada neler oluyor? diye sordu Malko.

— Güzel öten kuşa sahip insanlar burada çeşitli yarışmalar düzenlerler, satış yaparlar. Beni bekleyin.

Arabadan aşağıya atladı. Malko genç kadının kocaman bir kuş kafesinin altında oturan bir Çinliye doğru gittiğini gördü. Kuşların bazılarının daha iyi ötmelerini sağlamak için gözlerini oymuşlardı. Kafeslerin

işçiliği çok güzeldi. Linda arabaya dönerken adam oturduğu yerden kalktı, kafesini asılı olduğu yerden alıp uzaklaştı. Waterloo Street'e gidinceye kadar Linda hiç konuşmadı. Malko arabasını almak için çekçekten inince genç kadın ona döndü:

— Ah You'nun adamıydı, artık geride çalışıyor. Bana haber getiren odur, dedi. Restoranda bulunacak olan arkadaşına haber verecek. Haydi gidin artık. Sonra geri dönün. Sizi burada bekleyeceğim...

Malko kuşlu adamın yüzünü hatırlamaya çalıştı.

—O haberciye güvenir misiniz? diye sordu. Bize ihanet etmesin?

Linda başını salladı:

— Ben ona parasını asla ödeyemeyeceği kızlar gönderiyorum. Ayrıca, kızının kötü yola düşmesine de ben engel oldum.

— Ah You'yu nasıl tanıyacağım? diye sordu Malko.

Linda köpekbalığı dişlerini gösterdi:

— Belki de o sizi tanıyacaktır... Onun son derece şişman olduğunu pekâlâ biliyorsunuz...

— Esas işi nedir?

— Tefecilerle uğraşır, dedi Linda istemeye istemeye. Çok tanıdığı var. Borçlarını ödeyemeyen işadamları var. Bu durumda Ah You'nun adamları onların kolunu kırarak zorla asit içirerek veya karılarına tecavüz ederek isimlerini ve şereflerini kirletir ya da öldürürler.

— Ya polis?..

— Polis mi? diye kahkaha attı Linda. Eğer Ah You'yu tanıyorsanız, bilirsiniz. Ah You onlara muhbirlik yapar. Komünistlerle kaçak -

çılan ihbar ettiği için ona dokunmazlar.

Malko soruşturmasının her kademesinde Singapur polisinin üzerine düşüyordu. Linda uzaklaşınca, o da Datsun'una bindi. Dosdoğru Singapore River'a yöneldi. Hokkein Street'e giderken Hill Street'deki Amerikan Büyükelçiliği'ne uğramak en doğru işti. Çünkü yeni bir tuzakla karşılaşabilirdi.

Fakat hiç yavaşlamadan South Bridge Road'u geçti ve soldaki dar Hokkein Street'e saptı.

*

**

Malko lokantanın sonuna kadar yürüdü. Dip tarafta yemek yiyenlerden biri Linda'nın casusu, yani Petain Street'deki adamın arkadaşıydı. Salonu gözleriyle taradı ve nihayet Ah You'yu gördü.

Linda'nın tarifine göre ondan başkası olamazdı. İskemlesinden taşan eşofmanlı iriyarı bir Çinli. Yağdan zaten görünmeyen gözlerine düşen saçlar yüzünü iyice kapatıyordu. Fakat çok genç olduğu kesindi. Çorbasını kaşıklarken bir yandan da Çin ekmeği atıştırıyordu. Masasında beş kişi daha vardı. Onlar da kendisi gibi Çinliydi. Hiç konuşmadan yemek yiyorlardı.

Garson Malko'ya yaklaşarak iki Çinli gencin oturduğu masayı gösterdi.

Malko oraya oturdu. Lokantada menü yoktu. Hemen bir tabak ciğer çorbası, arkasından da yağda kızarmış domuz eti ile değişik ve garip bir sosun içinde kerevit getirdiler. Ah You kafasını yemekten hiç

kaldırmıyordu. Arasına yan gözle Malko'ya bakıyordu, ama restorandaki tek yabancı Malko idi. Her şeye rağmen, Avusturyalı lokmalarını yutmaya çalıştı. Yemeğini yerken birçok müşteri kalkıp gitti. İçlerinde belki Linda'nın adamı da vardı...

Malko Ah You'nun meraklı bakışlarının yanlış yorumlanmaması için içinden dua etti.

Çinli 150 kilo kadar vardı. Bir deve benziyordu. Litrelerce çayı bir nefeste lıkır lıkır içti. Malko öyle derin düşüncelere dalmıştı ki hesabın geldiğini çok geç far ketti. Hepsini 15 dolar tutmuştu. Bu çok fahiş bir fiyattı, ama tartışmaya hiç niyeti yoktu. Ayağa kalktı. Bir süre dışarıya baktı. Hokkein Street'in kalabalığı çok gürültü çıkartıyordu. "Kelebekler" her yerde olabilirdi. Korkacak hiçbir şey olmadığına kendini inandırıp dışarı çıktı. Bütün kasları gerilmişti.

*

**

Arabasının ön camında bir ceza kâğıdı vardı... Fakat ortalarda tek bir "Kelebek" bile yoktu. Birden öyle bir rahatladı ki, karşıya geçmekte olan ve kendisine şaşkın şaşkın bakan yayayı beklemeden hareket etti... South Bridge Road'a ulaşmıştı bile. Oradan Waterloo Road'a daldı. Chinatown'un diğer ucunda bulunan Linda'yı bulmaya gidiyordu.

Daha Albert Street'in kavşağına gelmeden onu gördü. Yüzünün ifadesinden her şeyi bildiğini hemen anladı.

Linda Datsun'a bindi ve birden:

— İyi, yalan söylememişsiniz! dedi

Fakat yine de pek tatmin olmuşa benzemiyordu. Aniden sordu:

— Kimin hesabına çalışıyorsunuz? Siz gazeteci değilsiniz.

Malko cevap vermedi. Altın kurala göre CIA'nın adını asla ağzına alamazdı. Fakat Linda gibi bir kız da kaçamak cevaplarla yetinmezdi. Bir çaresini buldu.

— Linda, Phil Scott'a güvenir misiniz? Ben size hiçbir şey söyleyemem, siz ona sorup öğrenin. Yarın Jakarta'dan dönüyor. Kimin için çalıştığımı o biliyor.

Albert Street'e gelmişlerdi.

— Burada durun, dedi Linda. Tong Lim'in yerini öğrenir öğrenmez, size işaretimi taşıyan bir kız göndereceğim. Bir kelebek. O size ne söylerse onu yapın. Dikkatli olun. Akşam Chinatown'a gelmeyin. Hayatınız tehlikede ve başka hiç kimseyi izlemeyin.

Malko hemen hareket etti. Lim olayı garip boyutlar kazanmaya başlamıştı. Tong Lim'i öldürmek için arayan kimdi? Kaybolan işadamının bulunması CIA için çok gerekli ve önemliydi. Malko buna adı gibi emindi. Ötekilerden önce davranıp onu bulmalıydı.

John Canon'un gözlerinin altı şişmiş, yüz hatları gerilmişti. Malko'nun sözlerini anlamak için özel bir gayret sarfettiği belli oluyordu. Malko Canon'un sinirli halini hemen farketmişti.

— Yolunda gitmeyen bir şey mi var?

Amerikalı sırtını koltuğunun arkasına yaslayarak yüzünü elleri arasına aldı:

— Ann! dedi. Yine sinir krizleri geçiriyor. Bu sabah evden çıktığımda daha iyiceydi. Fakat sonra bana telefon edip hastaneye yattığını söyledi.

Malko sesini çıkartmadı. John Canon'a hiçbir yardımı dokunamazdı. Amerikalı dosyayı önüne aldı ve:

— Şu Tong Lim olayından hiçbir şey anlamıyorum. Muhbirlerimizden hiçbir haber almamıştık şimdiye dek, dedi.

— Oysa, diye belirtti Malko, birisi onun başına mükâfat koyacak kadar kendisinden nefret ediyor.

John Canon'un kafası karışmıştı.

— Belki de Çinlilerin kendi -aralarında halletmeye çalıştıkları bir hesap işidir. Belki bir kan davasıdır ya da Lim bir ailenin kızıyla yatıp şereflerini kirletmiştir. Burada her şey olabilir. Bir gün adamın biri yarışmadan çok para ödeyerek aldığı kuşun eve gelince ömediğini görünce intihar etmişti...

Malko altın rengi j afazilerin arasından dışarı baktı. Çin Ticaret Odası'nın seramik dragonları güneş ışınlarını çevreye yansıtıyordu.

— Garip bir tesadüf! diye belirtti Malko. Tong Lim'in sizinle bağlantı kurmak istemesinden hemen sonra ortadan kaybolması çok şaşırtıcı!

— Belki de ölmüştür, dedi John Canon.

— Sanmam, dedi Malko. Çünkü o durumda Lim'i bulmama engel olmak için bana saldırımlarına gerek kalmazdı.

— Çok doğru, dedi Amerikalı ilgisiz bir ifadeyle.

— Singapur Hükümeti'nin Lim olayı

hakkında bir fikri vardır herhalde, diye fikir yürüttü Malko.

John Canon şüpheli bir mimik yaptı.

— Olabilir, ama kesin değil. Fakat ne olursa olsun, bize hiçbir şey söyleyemezler. İşlerine burun sokulmasından nefret ederler. Bilhassa durum bir Çinli ile ilgili ise...

Malko düşünüyordu. Kafasım kurcalayan bir nokta vardı. Bu pek çok karanlık şeyi aydınlatabilirdi.

— Lim'in sahibi olduğu bütün işleri öğrenebilir misiniz?

— Denerim. Ne arıyorsunuz?

— Bir timsah çiftliğinde hissesi olup olmadığını öğrenmek istiyorum, dedi Malko.

— Okey! dedi Amerikalı. Sizi otelinizden ararım. Dikkatli olun, dün akşam olanlar tekrarlanmasın. Başınıza bir şey gelmesini istemem. Bilhassa sapıklarla ortalıklerde dolaşmayın Amerikan Büyükelçiliği bile sizi kurtaramaz. Bunlar manyaktır.

— Yanıma bir bıçak alacağım, diye söz verdi Malko. Fakat aslında yanıma bir ateşli silah almayı ne kadar isterdim!..

John Canon gülmek için kendini zorladı. Malko dışarı çıkar çıkmaz, masasının gözünden bir viski şişesi çıkartıp kafasına dikti. Lim'den, CIA'dan ona neydi? Karısı Vietnam yüzünden aklını kaçırmıştı. Her şeyi unutmak istiyor, bir türlü unutamıyordu. Çin Denizi'ne düşen DC-3'ün pilotuna Saygon'dan havalanmasını kendisi söylemişti... Ha bir Çinli eksik, ha bir Çinli fazla ne farkı vardı?.. Singapur'da bir yılı kalmıştı. Sonra Langley'e dönecek ve casuslar zincirine katılacaktı.

Hıçkırık tuttu ve hastaneyi aramak üzere telefonun ahizesini kaldırdı.

*

**

İpek beyaz pantolon Sani'nin bacaklarını deri eldiven gibi sarmıştı. Kalçasının bütün hatları ve kıvrımları belli oluyordu. Pantolonun üstü de aynı kumaştan ve daracaktı. Phil Scott, Shangri-La'nın barında oturmuş, beyaz pantolonunun üzerinden sevgilisinin kalçasını okşuyordu.

Scott, İndonezya'dan döner dönmez Malko'yu arayıp yemeğe davet etmişti. Asit olayından ne Sani'nin ne de sevgilisinin haberi vardı. Onları uyarmak gerekiyordu.

— Unda ile ne oldu? Anlaşabildiniz mi? diye sordu Phil.

Yan masada servis yapan barmenin gözü Sani'nin göğüslerine takılınca, adam elindeki tepsiyi az kalsın müşterilerinin kucağına dökecekti.

— Linda sevimli bir kız, dedi Malko, fakat çok ürkek.

Phil Scott sevinçten dudağını ısırırdı.

— pnu anlamalısınız, dedi. Polis sürekli ensesinde. Fakat onda ticaret kafası vardır. Ne yaptığını biliyor musunuz? Singapur'a uğra yan, fakat mürettebatı karaya çıkmayan yüzlerce gemi vardır. Linda dahiyane bir buluş yaptı. Nerede hastalıklı, sakat, şişko, cüzzamlı sokak kadını varsa hepsini görevlendirdi... Ve her akşam limandaki teknelere sürüyle gönderiyor...

— Linda'nım Lim'i bulacağını nereden biliyorsunuz? diye sordu Malko.

Phil Scott bıyık altından güldü.

— Ona küçük kızlar gönderir. Lim bu zevkenden asla vazgeçmez. Linda'dan bir kız istedi mi, gerisi kolay.

Sani hiç kesmeden dinliyordu. Gözünü bile kırpmıyordu. Sanki başka bir yerde rüyadaydı. Phil Scott elini kızın kalçasından çekip uzun bacaklarının üzerine koydu ve garsonun şaşkın bakışları karşısında okşamaya başladı.

— Yolculuğunuz nasıl geçti?

Avusturyalı memnun memnun gülümsedi.

— Çok iyi, İndonezyahlarla yapılacak çok iş var. En kısa zamanda oraya geri dönmem gerekecek.

Malko'nun dikkati öyle dağılmıştı ki, garsonun kendisine doğru eğilerek:

— Telefon, Sir! deyişini güçlkle duydu.

Cihaz barın tezgâhı üzerindeydi. Malko ayağa kalkarak ahizeyi eline aldı. Bu John Canon olmalıydı.

İlk önce hiçbir şey duymadı ve az kalsın kapatıyordu. Sonra kısık ve boğuk bir kadın sesi geldi. Genç adam öyle şaşırılmıştı ki, onu hemen tanıyamadı..

— Sizi rahatsız etmiyorum ya, dedi ses...

Bu Margaret Lim idi.

Malko sevincinden bağırılmak için kendini güç tuttu. Nihayet bir şeyler olmuştu.

— Margaret, dedi, bir haberiniz mi var?

Yeniden sessizlik oldu, sanki Çinli kız tereddüt ediyordu. Sonra Lim'in kızı çabucak:

— Babamın yerini bildiğimi sanıyorum. Makalenizde ona ne soracağımızı bana anlatmanız için sizinle buluşabiliriz, dedi.

— Ne zaman isterseniz, dedi Malko. Siz neredesiniz?

—Oteldeyim, fakat sizinle burada buluşmak istemiyorum. Bir saat sonra bizim eve uğrayabilir misiniz?

—Evet, uğrarım'.

Margaret telefonu kapattı. Malko John Carion'u bağlattı, ama hizmetçi kadın Canon' nun hastanede olduğunu söyledi... Masaya döndüğünde Sani iyice kendinden geçmişti.' Phil Scott'un eli bacaklarının arasındaydı. Nefes alışığı yavaşlamış, ağzı aralanmıştı. Böyle sahnelere pek alışık olmayan yan masa komşuları şaşkın şaşkın onu seyrediyorlardı. Scott'un yüzü hayvanı ve hain bir ifade almıştı.

—Yemeğimizi biraz geç. vakte tehir etmemiz gerek, diye bildirdi Malko. Yapmam gereken acil bir iş var.

— Rica ederim, dedi Scott. Malko'nun Margaret Lim'den başka düşüncesi yoktu. Phil Scott Sani'yi kendine çekti.

—Daha sonra görüşürüz, dedi Malko.

Lim'in evine gitmeden önce John Canon ile görüşmek, ya da hiç olmazsa ona bir mesaj bırakmak istiyordu. Salondan ayrılınca arkasına döndü ve kapıları kapanmakta olan asansörde Sani'yi Phil Scott'a sarılırken gördü.

*

**

Tong Lim'in evi kapkaranlıktı. Malko arabasını Margaret Lim'in Mercedes'inin yanına park etti ve merdivenlerin beyaz sütunlarına doğru yürüdü. Hava mis gibi

manolya kokuyordu. İnsan kendini çok uzaklarda, huzur ve sükunet cennetinde sanıyordu.

Masif kapının önünde durdu ve zili çaldı. Evde hiçbir ışık olmaması onu biraz şaşırtmıştı. Beş dakika sonra hiçbir cevap alamayınca, ısrar etti ve evin etrafını dolaştı. Bir şey göremedi. Sonra ana kapıya döndü ye kulak kabarttı. Kurbağa ve cırcır böceklerinin sesinden başka hiçbir şey duyulmuyordu.

Kapının kanadını itti. Kapalı değildi. Hole girdi. Birdenbire burnuna pis bir koku çarptı. Sanki mutfakta bir yemek yanıyordu. Sessizlikten sıkılarak seslendi:

—Margaret!

Cevap yoktu. Kulak kabartarak ve gözlerini dört açarak merdivene doğru ilerledi. Margaret ile randevusu vardı. Genç kızın kapıyı açık bırakmış olması mümkündü, ama neden cevap vermiyordu?

Evde bir hizmetçi olmalıydı... Mutfığa doğru gitti ve kapıyı itti. Birdenbire kanının donduğunu sandı. Yer karolarının üzerinde karanlık bir kitle boylu boyunca uzanmış yatıyordu. İlk refleksi ışığı yakmak oldu. Daha önce bir kez görmüş olduğu hizmetkâr sırtındaki kan lekesiyle yerde yatıyordu. Malko eğildi ve yanağına dokundu: Henüz ılıktı. Olay yarım saat kadar önce meydana gelmişti. Kulakları uğuldayarak ayağa kalktı. Tabancası otelde kalmıştı. Hizmetçiyi öldüren kişiler, aslında Margaret Lim için gelmişlerdi.

Beyni süratle çalışmaya başladı. John Canon evinde yoktu, oraya uğramıştı. Ahizeyi kaldırdı, Shangri-La'nın numarasını çevirdi ve odasını istedi.

Avusturyalı dostunun iğneleyici sesi kulağında patladı.

—Benim, dedi Malko.

Alelacele ona her şeyi anlattı. Bulduğu yeri bildirdi. Tabancasının nerede olduğunu söyledi.

—Onu alın ve çabuk buraya gelin, dedi.

Phil Scott pek memnun olmadı.

— Geliyorum, dedi istemeye istemeye. Fakat bu aleti kullanacağımı sanmayın sakın.

Malko telefonu kapatarak hole döndü. Birinci kattan gelen bir inleme sesi genç adamı yerine çiviledi. Kalbi yerinden fırlayacaktı.

Merdivenin karanlık loşluğuna baktı. Phil Scott'u beklemesi mümkün değildi. Bir iskemle alıp kalkan gibi önüne tutarak merdivene yöneldi, tüm kasları gerilmişti.

Birinci katın* sahanlığına gelince sessizliğe kulak kabarttı. Arkasında duyduğu bir tah^â gıcirtısına dönüp baktı. Trabzanın yanına çömelmiş bir gölge gördü. Sonra açık kalmış bir kapının yanında başka bir karaltı. Görmekten çok, tahmin ediyordu. İki gölge karanlıkta sessizce yer değiştirdi. Çıplak ayaklı oldukları kesindi.

Malko iskemlesini elinden bırakmadan bir elektrik düğmesi aradı. Birdenbire ışık parladı. Bir çeyrek saniye içinde kötü giyimli üç Çinli gördü. Gözbebekleri simsiyah ve koskocaman olmuştu. Üçünün de ellerinde birer hançer vardı. Üçü birden merdivenlere koştu. Malko var gücüyle iskemlesini fırlattı. Sandalye en arkadaki Çinli gencin sırtına çarptı, adam merdivenlere düştü. Sonra ayağa kalktı. Birkaç saniye içinde üçü de ortadan kayboldular.

Onları izlemek neye yarardı. Malko geri dönerek gençlerin çıktığı kapıdan içeri girdi ve midesi bulanarak durdu. Yanık kokusu dayanılacak gibi değildi. Elektrik düğmesini bulup ışığı yaktı. Fakat bunu yaptığıma bin pişman oldu. Margaret Lim odanın ortasında çırılçıplak yerde yatıyordu. Genç kızdan çok vahşice yararlanmışlar ve canavarlıklarını tatmin etmişlerdi. Margaret'in oyulmuş gözlemeden akan kan bütün yüzünü kaplamıştı. Tıkaç olarak kullanılan sutyenin ucunu ağzından dışarı sarkıyordu. Vücudunda sayısız bıçak yarası vardı. Bacaklarının arasına yerleştirilen yanık tahta parçasından hâlâ dumanlar çıkıyordu. Bütün tüyleri yanmış, derileri kabarmıştı. Ayak tabanlarında ise gazete parçaları dürülüp yakılmıştı. Küller ve artıklar hâlâ taban tahtaları üzerinde duruyordu. Midesi bulanık Malko birdenbire kustu. Kendine gelebilmek için duvara yaslandı. Duyduğu gürültü, Margaret'in sön çırpınışlarıydı. O telefon ederken genç kıza eziyet ediyorlardı.

Bir araba sesiyle pencereye koştu. Merdivenleri dörder dörder indi. Eski püskü bir Datsun'dan Phil Scott indi. Malko arabanın içinde Sani'nin silüetini hemen tanıdı. Malko'nun yüzünü gören Avusturyalının rengi attı.

—Kavga mı var? diye sordu alçak bir sesle.

—Daha da beteri. Gelin!

Scott Sani'ye arabada kalması için bir işaret yaptıktan sonra Malko'yu izledi. Avusturyalı odadaki cesedi bir süre hiçbir şey söylemeden inceledi. Gözleri daha da soldu.

—Dönüşünü beklemiş olmalılar.

X. BÖLÜM

Yanık et ve deri kokusu Malko'nun midesini bulandırıyor. Yeniden kusttu. Burada oyalanmak gereksiz ve tehlikeliydi.

— Burada daha fazla durmayalım, dedi.

Margaret Lim'in cesedinin manzarasına dayanamıyordu. Onu kurtarabilirdi. Bu cinayetin vahşeti Malko'yu isyan ettiriyordu. Çinli kızın Parabellum'u işe yaramamıştı... Phil Scott ile birlikte merdivenlerden aşağı sessizce indiler ve arabaya döndüler.

— Gürültü çıkacak! diye içini çekti Avusturyalı direksiyona otururken. Öyle sinirliydi ki, geri giderken bir küfür savurdu. Kemerinden Malko'nun tabancasını çıkartıp genç adamın kucağına attı.

— Şu mikrop sizde kalsın!

Arkada oturan Sani'den hiç ses çıkmıyordu. Beyaz ipek takımı karanlıkta bile görünüyordu.

— Karnım acıktı! dedi birdenbire Phil Scott.

Malko'nun iştahı kalmamıştı. Fakat, Burgis Street saldırganlarından Avusturyalıyı haberdar etmenin zamanı gelmişti. Kafasını tek bir soru

kurcalıyordu. Acaba Margaret Lim saldırganlara babasının yerini söylemiş miydi?

Phil Scott şimdi son sürat Orchard Road'u iniyordu. Hilton'un karşısından sola saptı ve arabayı büyük bir binanın önüne park etti. Binanın neon ışıklarından "Pekin Restaurant" olduğu anlaşılıyordu.

İlk katta geniş bir lokantaya girdiler. Sahnedeki Çinli şantöz tiz sesiyle garip bir şarkı söylüyordu.

Sahneye uzak bir masaya oturdular. Yerleşir yerleşmez, Phil Scott bir şişe konyak ısmarladı. İçki bir dakika içinde geldi. Avusturyalı bir bardağa Gaston de Lagrange doldurup bir dikişte içti. Malko adamın ellerinin titrediğini far ketti.

— Phil, dedi Sani uyarmak amacıyla, sen...

— Çeneni tut! dedi Scott. Malko'ya dönerek kesin bir tavırla.

— Beni pis bir işe karıştırdınız dedi. Bütün bunlar 10.000 dolara! Jakarta'da kalsaydım daha iyi ederdim.

Malko Avusturyalıyı uyarmanın> tam zamanı olduğunu düşündü. Soğanlı kerevitleri atıştırırken bir gün önce başına gelenleri bir nefeste anlattı. Avusturyalı yemek yemeyi kesti. Rengi sarardı.

Masasının üzerine doğru eğildi. Burnunun delikleri Malko'ya çok büyük göründü.

— Eğer bu Ah You'nun işiyse, dedi, ben yokum. O adamın polisle arası iyidir. Eğer Singapur'da savaş çıkartmak istiyorsanız, bunu tek başınıza gerçekleştireceksiniz... Ben bu işte yokum.

— Fakat polis niçin Lim'in bulunmasına karşı çıkıyor?

— Ben bilmem, dedi Avusturyalı ciddiyetle. Ve bilmek de istemem.

Fırında kızarmış ördek getirmişlerdi. Kaz gibi iri ve yağlı bir hayvandı. Aşçıbaşı geniş bir bıçakla ördeğin derisini kesmeye başladı. Deriyi tamamen çıkartıp sırf etini ve kemiğini bıraktı.

Birden Malko'nun midesi bulandı. Kendini Margaret Lim'in işkencesini seyrediyor gibi hissetmişti. O olay da bunun gibi aynı özenle gerçekleştirilmiş olmalıydı. Önüne bir tabak koydular. Bakışlarını çevirmekte güçlük çekiyordu. Phil Scott'un yüzü buruşmuştu. Sesi çıkmıyordu.

Avusturyalının mavi gözlerinin rengi uçmuştu. Ördeğin iskeleti masadan götürülür götürülmez telaşla:

— Polis işin içine karışmış bir kere dedi. Sizi Burgis Street'de beklediklerinde vazgeçirmek istediler, öldürmek değil. Fazla skandal çıkmasın diye böyle yaptılar. Oteldeki konuşmalarınızı dinlemişlerdir. Bu Ah You değil...

— Fakat niçin polis? diye tekrarladı Malko. Singapur Hükümeti ile Birleşik Devletler arasındaki dostluk çok sağlamdır.

Avustralyalı omuz silkti.

—Bunu öğrendiğinizde problemi de çözmüş olacaksınız. Sizin yerinizde olsaydım, buradan çıkar çıkmaz nereye gittiğine bakma dan ilk uçağa atlardım. Eğer uçak bulamazsam, Johore Bahru'ya kadar trenle gider ve bir daha da Singapur'a asla geri dönmezdim. Siz buraya kadar gelip, Çinlilerin işine burnunuzu soktunuz. Eğer Tong Lim'in kızına hiç tereddüt etmeden saldırmaya cesaret etmişler se, sizi sinek gibi eziverirler.

— Kim ezer?

— Polisi ellerinde oynatabilecek güce ve fedaiye sahip, Çinli bir milyardere saldırmak tan korkmayan kişiler.

Ördeklerini yemeğe koyuldular. Sani uzaklara dalmış, yemek yemiyordu. Birdenbire Phil Scott'adöndü.

— Ama Phil, bu kadar parayı nasıl elden kaçıırırsın? O zaman Tahiti'ye gidemeyiz.

Avustralyalı son lokmasını yerken neredeyse boğulacaktı.

— Zavallı çocuk! dedi. Bir tabutun içinde gitmeye hiç niyetim yok.

Sani cevap vermeden başını önüne eğdi. Getirilen çorbayı sessizce içtiler. ^Salonun yarından fazlası boştu. Malko faturayı ödedi ve hep birlikte restorandan çıktılar. Dışarda ılık ve tatlı bir hava vardı.

— Shangri-La'ya taksiyle gitmek canınızı sıkar mı? diye sordu Phil Scott. Artık sizinle beraber görünmek istemiyorum.

Malko ısrar etmedi. Sani genç adamın elini sıkarken, sanki bir şey söylemek istiyormuş gibi bakışlarını aradı. Malko, geçmekte olan bir taksiye seslendi. Linda'ya Margaret Lim cinayetini haber verse iyi olurdu. Ama onu nerede bulacaktı? Shangri-La'nın holü bomboştu. Tek başına bindiği asansörde tabancasının namlusuna bir kurşun sürdü. Odasına girmeden önce silahını eline aldı. Fakat kendisini bekleyen hiç kimse yoktu. Telefona şüphyle baktı. John Canon ile konuşsa iyi olurdu! Ama Scott'un söylediklerinden sonra, bu ateşle oynamaktan farksızdı.

Durumu yeniden düşünmeye çalıştı. Singapur'un yetkili makamları Lim olayı ile neden

bu kadar yakından ilgileniyorlardı? Biraz cesaret kazanmak için şatonun resmini eline alıp bir süre seyret'ti ve Singapur'da kalmaya karar erdi.

*

**

Mandarin'in tepesindeki döner restoran, bir saatte bir tur atıyordu. Buradan bütün Singapur ayaklar altındaydı. Fakat sabahın bu erken saatinde, ilk ve tek müşteri, Malko ile John Canon olmuştu. Avusturyalı CIA bölge şefini kendi kişisel sorunlarına dalmadan önce erkenderf yakalamıştı. Bürosuna gitmeden önce her sabah bir saatini karısının yanında hastanede geçiriyordu. Ondan sonra da artık hiçbir işe yaramıyordu. Şu an kamışla Pepsi Cola'sını içiyordu.

— Ben bu hikâyeden hiçbir şey anlamıyorum, diye itiraf etti. Polis hakkında çok iyi raporlarımız var. Lim olayı ile hiçbir ilişkileri olmadığına dair bize yemin ettiler.

Margaret Lim cinayeti, gazetelerin birinci sayfasını işgal ediyordu. Hırsızların evi soymak amacıyla geldiği ve Margaret'e mücevherlerle paraların yerini söyletmek için işkence edildiği yazılıydı... John Canon gri renkli sık saçlarını karıştırdı.

Lim bizimle bağlantı kurmak istiyordu. Bu nedenle öldürüldü. Margaret ile yaptığımız konuşmayı birisi dinlemiş olmalı. Fakat Lim ortaya çıkmak zorunda kalacak. Kızının cenaze törenine gelmezse, çok ayıp olur.

— Ben de tam tersine, Çinlilerin ölümlerden nefret ettiklerini sanıyordum, dedi Malko.

Çünkü ölenin ruhunu işgal eden kötülüklerin çevreye yayılacağına inanırlar. Hatta kötülüklerin kendi ruhlarına bulaşmasını önlemek için cesetleri götürüp bıraktıkları özel bir yer bile vardır.

— Evet, bu doğru! diye tasdik etti John Canon. Fakat ruh bir kez çıkıp gittikten sonra iş değişiyor. Hizmetçilerimden birinin kocası kalp krizi geçirdi. Adam mutfakta yatıyordu. Kocasını kollarında ölür, diye karısı yanına bile yaklaşamadı. O günden beri de kadın adamla aynı evde oturmuyor... Fakat adam ölürse, karısı onu büyük bir törenle gömecek..

— Eğer Lim cenaze törenine gelirse, dedi Malko, onunla irtibat kurabilirim.

John Canon içini çekti.

— Tanrının sizi duymasını dilerim. Bu iş gittikçe ilginçleşiyor. Hele polis karıştıktan sonra.

— Bütün bu olanların ardında Çinli komünistler olmasın sakın? diye fikir yürüttü Malko.

John Canon yüzünü buruşturdu.

— Zayıf bir olasılık. Lee Kuan Yew'un polisi çok etkindir. TVlaocu ufak tefek gruplar var, ama pek teşkilatlanamadılar. Aslında, Singapur resmi olarak komünizme karşıdır. Fakat, gerçek biraz değişik. Buradaki pek çok Çinli Çin'deki aile ve akrabalarına para gönderiyor. Arada diplomatik ilişkiler yok, ama Singapur. Lee Kuan Yew, halkının kendilerini Singapurlu olarak hissetmelerini istiyor... Fakat iki ülke arasındaki ilişkiler pek o kadar kötü sayılmaz.

— Yine de, dedi Malko. Tong Lim'in bize söylemek, istediği önemli şeyler var. Onları

öğrensek iyi olur... Hele hükümet de bu konuya önem veriyorsa.

— Biliyorum, dedi John Canon ayağa kalkarken. Cenaze töreninde umarım onu görürsünüz. Ya da dilerim, Linda size yardımcı olur. Phil Scott'un bu işten ayrılma mış olması beni hiç de üzmüyor. 10.000 dolara geçmiş olsun! Az sonra Langley'e bir teleks çekeceğim. Akşam üzeri elçiliğe uğrayın. Size cevabı bildireyim.

— Ann iyi mi? diye sordu Malko.

— Daha iyi! dedi John Canon kısaca. Benimle beraber aşağı iniyor musunuz?

— Biraz havuzda oyalanacağım, dedi Malko.

Asansörden beşinci katta indi. Sani'nin bir akşam önceki bakışları onu şüphelendirmişti.

Malko'yu gören Sani, trampleden aşağıya kayıp her zamanki seksi yürüyüşüyle dosdoğru genç adamın yanına geldi. Çocuksu yüzüyle hareketleri hiç uyuşmuyordu.

— Oh! Geldiğinize çok sevindim, dedi. Malko'yu kenara çekti, şezlonglara oturdu lar. Havuz henüz bomboştı.

— Neler oluyor? diye sordu Malko.

— Size yardım etmek isterdim, dedi genç Tamil. Ama Phil'e hiçbir şey söylemeden. O korkuyor.

— Yapabilir misiniz?

Malko dikkatle genç kızını inceliyordu. Dilinin altında ne saklıyordu? Oysa Sani sevgilisinin işleriyle hiç ilgilenmiyor gibi görünüyordu.

116

— Sanırım, dedi çekingen bir ses tonuyla. Pek çok tanıdığım var. Fakat bana para verecek misiniz? Eğer Lim'i bulmanıza yardım edersem, Phil'e söz verdiğiniz parayı bana verir misiniz?

— Onu terk etmek mi istiyorsunuz?

Sani başım salladı.

— Oh, hayır! Ona sürpriz yapmak istiyorum. Tahiti'ye gidebilmemiz için onun bu paraya ihtiyacı var. Orada benimle evlenecek...

Malko cevap vermemeyi tercih etti. Sani ona doğru eğildi, göğsü genç adamın koluna değdi.

— İstiyor musunuz?

— Tamam! dedi Malko.

Genç Tamil'in sevinçten gözler parladı.

— Oh! Öyle memnun oldum ki. Biliyor musunuz, bu sabah ben bu işle ilgilenmeye başladım bile. Shangri-La'nın masasında çalışan bir kız arkadaşım var. O kız bana polisten birinin sizin hakkınızda soruşturma yaptığını söyledi. Telefonunuzun da dinlendiğini sanıyor.

Malko damarlarında kanının donduğunu hissetti.

— Sani, emin misiniz?

— Evet.

Genç adam telaşlandığını belli etmemek için insanüstü bir gayret sarf ediyordu. Singapur polisi kendisini neden izliyordu?

— Çok güzel, Sani! Lim'in nerede olduğunu öğrenmeye çalışın. Beni nerede bulacağınızı biliyorsunuz. Fakat çok dikkatli olun.

Genç kız silik bir tebessümle gülümsedi.

117

— Dikkatli olurum. Phil'e hiçbir şey söylemeyin sakın.

— Söz.

Malko Sani'nin tramplene doğru gidişini seyretti. Genç adama gülümsemek için arkasına döndü. Sarı mayosunun içinde çok çekiciydi. Malko, John Canon'la buluşmak için acele ediyordu. Bu olayda bir gariplik vardı.

Asansörü beklerken yanında Çinli bir kız bitiverdi ve onunla beraber beklemeye koyuldu. Yırtmaçlı mavi bir elbise giymiş, saçları omuzlarına dökülmüş, oldukça güzel bir kızdı. Malko kızın sağ gözünün akında bir leke olduğunu farkettiler, bu da bakışlarına tuhaf bir ifade veriyordu.

Asansöre binerlerken Malko kenara çekilerek kıza yol verdi. Kapı kapanır kapanmaz kız genç adama gülümsedi. "Bir sokak kıızı" diye düşündü. Malko. Çinli kız sol eliyle eteğinin yırtmacının bir kanadını kaldırarak bacağını kalçasına kadar açtı.

Sol bacağının iç kısmında rengarenk bir dövme vardı. Bu bir kelebektir.

XI. BÖLÜM

Asansör hafif bir sarsıntıyla giriş katında durdu. Yabancı kız eteğini hemen indirdi, dövmesi kapandı. Asansör kabininden önce Çinli kız çıktı. Malko da onu izledi. Lobinin kalabalığı arasına karışınca genç adam alçak sesle sordu:

— Sizi Linda mı gönderdi?

Çinli kız cevap vermeden çıkış kapısına doğru yöneldi. Malko'yu doğruca otelin parkında duran kendi arabasına götürdü. Kapıyı açtı ve ön koltuğa oturdu. Malko da direksiyona geçti. Kız başını" genç adama çevirdi.

— Ben konuşmak iyi İngilizce. Siz gelmek. Bay Lim'i görmek.

— Nerede? diye sordu Malko.

Kız başını sallayarak tekrarladı.

— Siz gelmek, yok konuşmak. Linda, dedi.

Malko tereddüt etti. Cenaze töreni varsayımı sadece bir varsayımdan ibaretti. Dün olanlardan sonra Tong Lim'i bulması daha elzem olmuştu. Bu nedenle direnmedi.

Otuz saniye sonra Orchard Road'u indiler. Çinli kızın rehberliğinde Malko Merlion'un önündeki köprüden geçti. Merlion, aslan

başlı, balık kuyruklu garip bir heykeldi. Bu anıt Singapur'un sembolüydü. New Bridge Road'a geldiler. Çift yönlü geniş caddenin solunda Chinatow vardı, sağında ise betondan dev tavşan kümesleri yükseliyordu. Caddenin her iki yakasını birbirine üstgeçitler birleştiriyordu.

— Sağ, diye emretti kız Chinatown'dan çıkarlarken.

Arabayı küçük bir yokuştaki gri tavşan kümeslerinden birinin önünde durduttu. Bir berber açıkavada kaldırım üzerinde traş yapıyordu. Arabayı park edip yola yaya devam ettiler. Çinli kız etrafına bakmadan hızlı adımlarla yürüyor, Malko çevreyi tanımaya çalışıyordu. Sonunda müthiş gürültülü boş bir alana ulaştılar. Malko hemen tanıdı.

Karşısında, ölülerin sokağı Sago Street vardı. Fakat ne kadar değişmişti. Onun hatırladığı sokağın her iki kenarında tabutlar, tabut satıcıları ve iki cenaze töreni arasında dinlenirken yol kenarında Çin çorbası kaşıklayan orkestra* elemanları bulunurdu. Ama şimdi sol taraf çöplerle dolu boş bir alan olmuştu. Buldozerlerin taarruzundan geriye birkaç yıkıntı kalmıştı. Paletli bir çeşit vinç hâlâ oradaydı. Kız bir tahta kapıya vurdu, kapı hemen açıldı. Oradan geçebilmesi için Malko'nun eğilmesi gerekti.

Burnuna çorba kokusuyla karışık kuvvetli bir günlük kokusu çarptı. Girişi soluk sarı renkli iki ampul aydınlatıyordu. Büyük bir cismin önünde durdu. Bu siyah abanozdan tekne biçiminde inşa edilmiş, kırmızı ve altın rengi bantlarla süslenmiş üç metre boyunda mükemmel bir tabuttu. Çok asildi. Her şey

rağmen içi burkuldu. Gözleri yarı karanlığa alışmaya başlayınca, girişin sandığından çok daha büyük olduğunu gördü. Esas giriş kapısı demir kepenk olmalıydı. Öndeki muhteşem tabuttan başka, içerde daha birçok tabut vardı. Hatta "bazı yerler tavana kadar yığılıydı.

İhtişamlı tabutun yanında son yolculuğunda cesedi kötü ruhlardan korumak amacıyla tahtadan ve ketenden yapılmış rengârenk dragonlar sıralanmıştı. Renkli canavarların arkasından bir yabancı çıkıverdi. Kısa boylu, eşofmanlı, puster Keaton'a benzeyen, geniş ağızlı, kenarları aşağı sarkık ince dudaklı *bir Çinliydi gelen. Kel kafasının üzerinde mavi ketenden bir şapka duruyordu. Kollarının derisi yaşlı bir timsahinki gibi buruştu.

Yüzünün ifadesini değiştirmeden tabutun çevresini dolaştı. Parmak uçlarında yükselerek kapağı iterek kaydırıldı. Çinli kız hiçbir şey söylemiyordu. Malko şüphelenerek yaklaştı. Tabutun içi beyaz ipekle kaplanmıştı. Beyaz Çinlilerde ölüm rengiydi. Ayrıca, cesedi kötülüklerden korumak amacıyla kumaşa altın rengi simle dragonlar işlenmişti. Kız da tabuta yaklaştı ve:

—Bayan Lim, dedi.

Margaret için yapılan tabut buydu demek! Bu hüznü randevunun nedenini Malko bir türlü anlayamıyordu. Tabutun içini kendisine göstermek için çok titiz davranıyorlardı, ama buraya geliş nedeni bu değildi ki!

—Bay Lim nerede? diye sordu.

Çinli kız elini tabuta doğru uzattı.

—Siz içine girin.

Malko doğru anlayıp anlamadığım sorar

gibi şaşkın şaşkın kıza baktı. Genç kız bozuk İngilizcesiyle ısrar etti:

— Miss Margaret coffin. You go see father...(*)

Tong Lim'e yaklaşmak için düzenlenmiş kurnazca bir yöntemdi.

Ama Malko'nun canı bu tabutun içine girmeyi hiç istemiyordu. Bu cenaze atölyesine girdiğinden beri içinde uyanan tatsız duyguyla çarpışıyordu. Tabuttan uzaklaştı ve:

— İstemiyorum, dedi.

— Bay Lim'i görmek istiyorsunuz, doğru mu?

— Evet, dedi Malko. Fakat bu şekilde değil.

Çinli adamlar kız cevap vermeden düşünceli düşünceli onu inceliyorlardı. Birdenbire, Malko kendini huzursuz eden şeyi buldu: Kız kendisinden para istememişti!

Oysa bu durum Linda'nın âçgözlülüğüyle hiç uyuşmuyordu. Malko Lim'i gördükten sonra kız ondan para kopartamazdı. Kapıya doğru geriye bir adım attı. Çinli adam gülümseyerek demir kepenge kadar gitti ve hiçbir şey söylemeden kapıya bir dirsek vurdu.

— Siz görmek yok Bay Lim?

Malko cevap veremedi. Demir kapının diğer tarafından bir cenaze borazanının kulakları sağır eden gürültüsü kopmuştu. Malko'nun kapıya gidecek zamanı olmadı. Çinli kız bir sıçrayışta geriye giderek elini bir tabutun içine sokmuştu. Elim dışarı çıkardığında bir bıçak tutuyordu.

(*) Bu Margaret'in tabutu. Siz babasını göreceksiniz.

*

**

Şapkalı Çinli de yaklaştı. Sağ elinde demir bir kanca vardı. Dışardaki borazan hâlâ ötüyordu.

Malko tabuta yaslanarak çevresine baktı. Sadece iki çıkış yolu vardı: Küçük kapı ve kapalı duran demir kepenk.

İleri doğru atıldı, demir kancayı atlatmıştı. Kepengi yumruklamaya başladı. Fakat, borazanın sesi Malko'nun çıkardığı gürültüyü bastırmaya yetiyordu. Hiç kimse Sago Street' den şüphe etmezdi. Borazan hiç durmadan ötüyordu. Demir kepenki kaldırmak için yere eğildi. Dışardaki gürültüden arkasında biten diğer iki Çinliyi duymadı. Adamlar atölyenin bir köşesinde saklanarak beklemişlerdi.

Kız tiz bir sesle bağırdı. Malko döndü. Hasımlarında hiç tanımadığı yabancı silahlar vardı. Kalın bir zincirle birleştirilmiş bir sopa parçası. Adamlar hiçbir şey söylemeden üzerine atladılar ve silahlarıyla vurmaya başladılar.

Malko bir tanesini atlatmayı başardı, ama diğerinin sopası alınına isabet etti. Çok büyük ve ani bir acı hissetti, sonra demir kepenk üzerine doğru geliyor sandı. İkinci bir darbenin sırtına indiğini hissetti ve bayılarak yere düştü.

*

**

Büyük bir vantilatör Malko'nun tam başının üzerinde tavanda dönüyordu. Onu görmemek için gözlerini kapattı. Bu basit hareket bile midesini bulandırmaya yetiyordu. İğne yapılan kolu acıyordu, fakat başının sol

tarafı artık ağrımıyordu. Kulaklarındaki gürültüden kurtulmak için içinden bağırarak geliyordu. İnsanüstü bir gayret harcayarak doğrulmaya çalıştı. Ama anında birtakım eller onu yardım ettiler. Yerine oturunca gözlerini açtı ve duvarları sarı badanalı bir büroda buldu kendini. Çevresinde mavi üniformalı ciddi yüzlü insanlar gördü.

— Bayım, daha iyisiniz ya?

Üniformalı bir polis Malko'nun üzerine doğru eğilmişti. Bir polis arabasının kendisini getirişini hayal meyal hatırlıyordu. Aklına hemen Singapur polisi hakkındaki şüpheleri geldi. Kendisini niçin hastaneye götürmemişlerdi?

Malko'yu bir iskemleye oturtular. Güler-yüzlü sivil bir Çinli yaklaşarak sordu:

— Hastaneye gitmek ister, misiniz? Daha yakın olduğu için sizi buraya getirmiştik.

Bu basit cümle Malko'nun içine su serpti. Başını salladı.

— Hayır, teşekkür ederim. Su içmek istiyorum.

Ona su getirdiler. Tabancasını yanına almamış olduğunu ve saldırıya uğradığını hatırladı. Polise akla yakın bir hikâyeye uydurması gerekiyordu. Kendisini kaçırınlar neredeydi?

Şişman yüzlü sivil memur ona doğru eğildi:

— Ben müfettiş Yan-Ku'yum, Sir! Bize neler olduğunu anlatabilir misiniz?

Malko beyninde davullar çalmıyor sanıyordu. Bütün gözlerin üzerine çevrilmiş olduğunu hissediyordu. Bir peri masalı anlatamazdı.

— Beni kaçırmak istediler sanırım, dedi. Bir türlü anlamıyorum...

XII. BOLUM

Doktor Malko'nun sol şakağına boydan boya kocaman bir bant yapıştırdı. Bant yüzünden genç adamın sol gözü yarım açılabilirdi. Yarım litre çay içtikten sonra kendini biraz daha iyi hissetti. İki saatten beri Robinson Road'daki büroda bir polis memuru ifadesini stenoyla almaktaydı.

Müfettiş Yun-Ku, konuşmak için doktorun işini bitirmesini bekledi:

— Bayım, sizi kaçırmaya teşebbüs etmişler.

Malko'nun bildiği kadarıyla, Yun-Ku, yeraltı teşkilatlarıyla uğraşan bölümün şefiydi.

— Bana neden saldırdıklarım bir türlü anlamıyorum, dedi Malko.

— Ben de bilmiyorum. Uzun zamandan beri kaçırma olayları olmuyordu. Eskiden haftada birkaç tane olurdu. Pek yakında suçluları yakalarız.

Bir saniye kadar sustu ve sonra ciddi bir ses tonuyla, ekledi:.

— Aslında, o kızı hiç izlememeniz gerekirdi.

Malko üzgün ve pişman olmuş bir hava

takındı. Büroya sürekli girip çıkanlar oluyordu. Polisler bir kız tarafından Mandarin'e davet edildiğini, kızın kendisine meziyetlerini göstermeyi söz verdiğini ve kendisinin de hiç şüphelenmeden onu izlediğini anlattı. Polisler Malko'ya inanmış göründüler... Bir memur içi resim dolu bir albüm getirdi. Müfettiş Yun-Ku fotoğrafları birer birer Malko'ya göstermeye başladı.

— Size saldıranları tanıyabilirseniz, bize çok yardımcı olursunuz, diye fikrini belirtti.

Malko samimi bir ciddiyetle saldırganlarını aradı. Ama bulamadı. Çinli polis memurları sessiz sedasız onu izliyorlardı. Malko resimleri itince müfettiş sakin sakin:

7" Zararı yok. Biz zaten kelebek çetesinin birçok elemanını tanıyoruz. Başkanları Linda adında biri. Şimdiye dek kanunsuz işler ve haraççılıkla yetiniyordu. Onu zararsız hale getireceğiz. Singapur'u bu zehirli yaratıktan kurtarmak gerek.

Malko cevap vermedi. Duvarda asılı duran gangster çetelerine ait fotoğraflara bakıyordu.

— Ya tabut satıcısı? diye sordu.

— Kaçmış, dedi müfettiş. Fakat onu da bulacağız. Sizi Mandarin'e çıkartan kız tanıyabilir misiniz?

— Elbette, dedi Malko.

Çinli memur büronun içinde şöyle bir dolandı.

— Benimle gelin.

Malko merakla onu izledi. Baş hâlâ dönüyordu. Bir avludan geçip küçük bir binaya girdiler. Her taraf formol kokuyordu. Burası polis morguydu. Bir memur ışıkları yaktı. Bir tahta parçası üzerinde bir ceset

yatmaktaydı. Üzerinde kan lekeleri bulunan beyaz bir çarşaf örtülüydü. Müfettiş Malko'ya doğru döndü:

— Beni affetmenizi rica ederim, fakat raporum için o kadının cesedi olup olmadığını tanımanız gerek... dedi.

Çarşafı kaldırdı. Malko gözü lekeli kız görünce şok geçirdi. Yüz hatları sakin ve huzurluydu, ama burun delikleri kısılmış ve yüzü solmuştu.

— Fakat onu kim öldürdü? diye sordu Malko.

Çinli memur boynunu büktü:

— Bilmiyoruz. Neler olduğunu anlamıyoruz. Bir hesaplaşma olabilir. Bu kaçırma olayında daha birçok karanlık nokta var. Sizin imdadınıza yetişen çete bunlara düşman olan başka bir çete olmalı. Sizi kaçırmak isteyenlerin planını bozmuşlar.

Malko cesedin bembeyaz yüzüne baktı.

— Neler olduğunu size gerçekten söyleye mem...

Malko sözlerinde samimiydi. Tabutun içinde yarı baygın, havasızlıktan yarı boğulmuş vaziyetteydi. Kendisini kurtaranlar hakkında en ufak bir fikri bile yoktu. Bir sır daha vardı, çünkü kurtarıcılarının tüm operasyondan haberleri olmalıydı. Ya da kendisini izlemişlerdi...

Müfettiş cesedin üzerine doğru eğildi, elini kızın bacakları arasına kaydırıp ve Malko'nun ilk önce kanlı bir kağıt parçasına benzettiği bir şey çıkarttı. Genç adama gösterdi.

— Bakın, bu kız o çeteye bağlı.

O kağıt parçası bir kelebektir. Bir dövme değildi, ama kanın etkisiyle yapışkanı eriyip

kızın bacağından düşen bir çıkartmaydı.

— Fakat bu dövme değil, dedi Malko.

Müfettiş gülümsedi.

— Yeraltı örgütleri çoktandır gerçek dövme taşıyorlar. Her sefer birini yakaladığımızda dövmesini çıkarması için zorluyorduk ve iki yıl hapse mahkûm ediyorduk. Şimdi hepsi sahte dövme çıkartmaları yapıyor. Tıpkı bu kız gibi. Herhangi bir durumda hemen sökebilmek kolay oluyor...

Malko hiçbir şey söylemedi. Yine de bu Linda'nın işiydi! İçinden ona kırılmıştı. Çünkü Tong Lim'i bulabilme şansı da çok azalmıştı. Başı o kadar ağrıyordu ki, bir an evvel dinlenmek için sabırsızlanıyordu. Çarşafı tekrar örttüler ve morgtan çıktılar. Daha ifadesinin altını imzalayacaktı. Araba kullanacak gücü olmadığı için bir taksi çağırttı. Müfettiş onu kapıya kadar geçirdi, elini sıktı.

— Singapur'dan kötü anılarla ayrılmazsınız umarım, dedi. Fakat bundan sonra daha temkinli olun.

Sarı renkli bu büyük binadan ayrılmak Malko'yu biraz rahatlattı. Beş dakika sonra sarı-siyah damalı taksi onu Amerikan elçilik binası önünde bıraktı.

*

**

— Bizimle alay ediyorlar, dedi karamsar bir ifadeyle John Canon. Polis tarafından "CIA Casusu" olarak damgalandınız.

John Canon, Lim olayı ile gerçekten ilgili gibi görünüyordu. Robinson Road'un sıcağından sonra bürosunun serin havası ona iyi

gelmişti. Şimdi durumu gözden geçirmek gerekiyordu. Oysa, o da pek parlak sayılmazdı...

— Fakat nereden biliyorlar? diye sordu.

Amerikalı başını salladı.

— Margaret olayından sonra onlara bildirmem gerekiyordu. Sizden haberleri vardı. Yoksa sizi deliğe tıkacaklardı.

— Yani, dedi Malko, az önce beni sorguya çeken müfettişin benim kim olduğumu bildiğini mi söylemek istiyorsunuz?

— Tastamam! dedi John Canon. Bu arada benden istediğiniz bilgileri elde ettim. Ponggol'daki "Timsah Çiftliği" Tong Lim'in bir kuzenine aitmiş.

Malko başındaki sargıyı elledi. Bu Çin oyunu gittikçe karışıp tehlikeli oluyordu.

— Bu sabah beni kim kurtardı? diye sordu.

John Canon başını salladı.

— Hiçbir fikrim yok, Çinliler olmalı. Fakat niçin?

— Çünkü o adamlar Lim'i bulmamızı istiyorlar, dedi Malko! Bu da benim Lim'i bulabileceğimi gösterir. Demek ki, cenaze törenine gelecek. Linda bize ihanet ettiğine göre...

Amerikalı sinirlenmiş ve telaşlı görünüyordu.

— Sizin geri çekilmeniz gerekecek, diye belirtti. Aksi halde Singapurlular sizi içeri atmak için bir bahane bulabilirler...

Malko düşünüyordu. Kendisine pek güvenmese de, elinde yalnızca Sani ve cenaze töreni kalmıştı. Bir de garip dostları.

— Şu Allahın belası cenaze töreninin nerede ve ne zaman yapılacağını öğrenmeye

çalışın, dedi. Oraya gidebilecek kadar güçlenmeme de dua edin. Dilerim Lim oraya gelir ve benimle konuşmayı kabul eder...

— Tanrı sizi duysun! dedi John Canon. Hayatımda hiç böyle karmaşık bir hikâye görmedim. Fakat çok önemli bir olay. Size saldırış biçimleri bunun kanıtı...

— Malko ayağa kalktı.

— John, dedi, polis de bu işin içinde olduğuna eminim. Hele Ponggol çiftliği hakkın da bana söylediklerinizden sonra. Sahte bir rapor düzenlemişler. Beni otele izliyorlar. Bunu çok güvenilir bir kaynaktan öğrenmiş bulunuyorum. Burgis Street'de bana saldıran kişiler polis adamlarıydı...

Amerikalı düşünceli düşünceli elindeki kalemle oynuyordu.

— Bunların hepsi tahmin, diye belirtti. Hiç kanıt yok. Sizi izlemeleri gerçek kimliğinizin iyi gizlenememiş olmasını gösterir. Gerisi hep dedikodudan ibaret. Şu Linda denilen kadın pek tekin değil.

— Umarım haklısınızdır, dedi Malko. Bu arada benim için iki şey yapmanızı rica edeceğim.

— Rica ederim, dedi Amerikalı. Nedir?

— Birincisi sağlığım düzelir düzelmez Amerika'ya geri döneceğimi polise bildirmenizi. İkincisi beni otele götürmesi için bir ambulans çağırmanızı.

John Canon merak ve telaş dolu bakışlarla Malko'ya baktı.

— İyi değil misiniz?

— Hayır, iyiyim, dedi Malko. Fakat işimi sonuna kadar götürmek istiyorum. Beni ne kadar çok hasta sanırlarsa, o kadar rahat

birakırlar. Sonra, bir de koruyucu istiyorum, bana bunu ayarlayabilir misiniz?

John Canon gri renkli sık saçlarını karıştırdı, kafası karışmıştı.

— O kadar çok jelirim yok. Burası Vietnam gibi değil... Eğer İbrahim...

— İbrahim de kim?

— Şoförüm. Bir müslümandır. Cesur ve hayatını feda edecek kadar bana bağlı biri. Evini yıktıkları zaman kendisine kat alabilmesi için borç para vermişim. Tek başına yaşar. Karısı Hindistan'dadır. Her üç ayda bir gidip onu görür.

— İbrahim olur, dedi Malko. Ona ihtiyacım olabilir. Eğer Tong~Lim hâlâ yaşıyorsa, benim cenaze törenine gitmeme yeniden engel olacaklardır...

— Okey! dedi John Canon. Size onu akşam üzeri gönderirim. O zamana kadar odanızda bekleyin ve kapıyı kimseye açmayın...

*

**

— Ben İbrahim, diye bildirdi dev adam tatlı bir sesle.

Üzerinde bir pantolon, kısa kollu bir gömlek vardı. Boyu 1.90, kilosuna 120 idi. Her tarafı kasti. Onun yanında Malko çocuk gibi duruyordu. John Canon'un şoförünün bir elinde beze sarılı bir paket, diğer elinde, içi çay dolu plastik bir kap vardı.

— Girin! dedi Malko.

Hintli denileni yaptı ve odanın ortasında durdu.

— Bu da nedir?

İbrahim gülümseyerek paketin bezini açtı. Işıқта bir hançerin çeliği parladı. Elindeki silaha rağmen kel kafası, dışarı çıkık gözleri ve tatlı gülümseyişiyle İbrahim çok masum görünüyordu. Bıçağıyla bir kelle uçurma hareketi gösterisi yaptı...

—Eskiden pek çok Sih öldürdüm, dedi tatlı bir sesle. Dövüşmekten hiç korkmam.

İşte bir barış güvercini daha. John Canon'un şoförü 'odayı hayranlıkla seyretti.

—Ben burada mı yatacağım? diye sordu.

Yatağın ayak ucundaki kilimi işaret ediyordu. Malko acılarına rağmen güldü...

—Hayır, öbür tarafta.

Malko ara kapıyı açtı. İbrahim onu izledi, bu kadar lüks ve zenginliğin karşısında dili tutulmuştu.

— Kapıyı aralık bırakacağız! dedi Malko. Ne yapacağınızı biliyorsunuz.

Hintli başını salladı.

— Oh, evet bayım! Eğer biri gelirse, onu öldüreceğim! Ve yarın saat 4'de sizi Bayan Lim'in cenaze törenine götüreceğim.

— Herkesi öldürmeyeceksin, diye belirtti Malko.

Ambulansla otele dönüş istenildiği gibi göstermelik olmuştu. Malko, Shangri-La'nın holünden sedyenin üzerinde geçmişti. "Straits Time"ın cinayet masası muhabiri, hastabakıcılar Malko'yu asansöre koymadan önce, ayaküstü birkaç soru sormuştu.

Artık cenaze törenini beklemekten başka çaresi yoktu. Henüz hiçbir plan yapmamıştı. Tong Lim'in arabasını "kaçırmak" zorunda kalsa bile, onunla konuşacaktı. Yanında

İbrahim olunca, kendini daha huzurlu hissediyordu. Uzanıp düşünmeye başladı, Singapur'a geldiğinden beri başından geçen tüm olayları gözden geçirip hatırladı. Bulmacanın parçalarının birleştirmeye çalıştı. Kendisini tabuta kapatanlar Lim "olayını" ta başından beri izliyor olmalıydılar. Fakat ona kanıt lazımdı.

Ayağa kalktı ve telefona giderek, Sakra'nın numarasını çevirdi.

— Alo? dedi kısık ve tatlı bir ses.

— Ben Malko Linge, gazeteci! diye bildirdi Malko.

Uzun bir sessizlikten sonra Sakra Ubin tereddüt dolu bir sesle:

— Gazeteleri okudum... Dün akşam kaçırılmışsınız. Yaralanmamış olmanızı dilerim, dedi.

— Sizinle görüşmek istiyordum, dedi Malko. Size söyleyecek pek çok şeyim var.

Uzun bir sessizlik oldu.

— Çalışıyorum, dedi Sakra Ubin ve bana söyleyecek bir şeyiniz olduğunu pek sanmıyorum...

— Dışarı çıkamayacak kadar halsizim, dedi. Niçin benimle yemek yemeğe otele gelmiyorsunuz? dedi Malko.

Sonsuz bir sessizlik daha oldu. Sonra Malezyalı genç kadın daha alçak bir sesle:

— Bilmiyorum. Belki uğrarım, dedi.

*

**

Sakra Ubin dörtte üçü boşalmış olan şampanya şişesine baktı ve iskemlesini geriye doğru itti. Malko'nun odasında hazırlanan

yemeği iştahla yemişti. Orada bulunmaktan sanki utanç duyuyormuş gibi hiç konuşmadı.

Yemeğin ta başından beri Malko ondan hiçbir şey öğrenememişti. Kocasının ölümünden her söz edişte, tıpkı bir midye gibi kabuğuna çekiliyordu.

Genç adam arkasından doğru ona yaklaştı ve ellerini onun omzuna koydu.

— Sakra! dedi, size bir soru soracağım.

Sakra başını sallayarak geri çekildi.

—Bırakın beni, gitmek istiyorum, size söyleyecek hiçbir şeyim yok.

—Kocanızın ölümü hakkında bildiğiniz ve bana söylemediğiniz bazı şeyler var, diye ısrar etti Malko.

—Hayır! Bırakın beni.

Tıpkı uykudaymış gibi konuşuyordu, gözleri kaymış, dudakları aralanmıştı. Şampanyanın etkisinden sarhoş olmuştu. Malko'nun onu göndermeye hiç niyeti yoktu. Bir şey bilmese bile. Kendisinden birkaç santimetre mesafede, siyah ipeğin altında göğüslerinin iniş çıkışları onu deli ediyordu. Kadının aniden sakinleşmesini fırsat bilerek sol eliyle Sakra'nın vücudunu okşamaya başladı. Hassas yerlerine dokunulan Hintli güzel ümitsizce çırpındı ve kuş gibi bütün vücudu gevşedi.

Malko hiçbir tepkiyle karşılaşmadan onu soydu. Sevişmeye başladığında kadının gözleri tavandaki bir noktaya takılıp sabitlemişti. Genç kadın canlanmaya başladı ve kollarını Malko'ya doladı. Birden ateşli bir şekilde sevişmeye başladı. Sevişirken kendisinden geçiyordu. Tıpkı zincirden boşanmış gibiydi. İhtirastan ter içinde kalmıştı. Aralık dudaklarından beklenmedik açık saçık sözler dökülü-

yordu. Bu hali o masum ve tutucu davranışlarına hiç uymuyordu.

— Oh, evet! İşte böyle! Tamam... Oh! Oh!..

Malko'nun hoşlandığını hisseden Sakra daha sıkı sarıldı.

—Fuck me, fuck me!.. *

Malko uzaklaşmak isteyince engel oldu, daha sıkı sarıldı. Ayrılmadan bir kez daha seviştiler. Önce yavaş yavaş başladılar, sonra şehvetle boğuşular.

Malko kendini bu garip duldan alamıyordu. Hiç konuşmuyorlardı. Ona istediği gibi davranıyor, kadın sesini çıkarmıyordu.

Bir süre sonra uykuları gelmişti. Yarı uykulu, yarı uyanık, yeniden seviştiler. Malko'nun aklına birden kapının diğer tarafındaki İbrahim geldi.

Sevişmekten yorulup ayrıldıklarında, saat sabahın biriydi. Sakra Malko'ya dikkatle bakıyordu. Genç adamın gülümsemesine soğuk ve sert bir bakışla karşılık verdi. Anî~bir hareketle ipek elbisesini kaptı ve açıkta duran göğüslerini kapattı. Malko üzerine doğru eğilince geriye doğru kaçtı ve haykırdı:

—Alçak, bana tecavüz ettiniz!

Malko onu inceledi. Tıpkı bir av hayvanına benziyordu. Sol göğsünün altında iki beni vardı. Birden gömleğindeki kan lekesini farketti. Boynunda yuvarlak, küçük bir yara farketti. Tıpkı bir vampirin ısırığına benziyordu.

Öyle sert sevişmişlerdi ki, bu yarayı ne zaman, nasıl aldığını hissetmemişti.

(*) Becer beni, becer beni!..

— Çok güzel seviştik! dedi.

Sakra utanarak gözlerini yere indirdi. Genç adam kadının kendi kendine bir masal uydurmakla meşgul olduğunu anladı. Şampanyanın etkisi altında küçük bir tecavüz masalı. Sonra inleyip ağlamaya başladı.

— Buraya hiç gelmemeliydim... Bana içki içirdiniz. Bana bunu yapmak istiyordunuz. Daha sizi ilk görüşümde bunu anlamıştım...

— O halde neden geldiniz? diye sordu Malko bu kadar kurnazlıktan huylanarak.

— Sizin çok hasta ve yaralı olduğunuzu sanıyordum. Gazetede ki resimde sedyede yatıyordunuz...

Bu numara hiç olmazsa en azından bir kişiyi kandırmıştı. Açlığını tatmin eden Malko tecrübesine dayanarak:

— Sakra, dedi, kocanızın ölümü hakkında bir şeyler bildiğinize ve bana söylemediğinize eminim. Bunu başka hiç kimseye söylemeye ceğim, dedi.

—: Yalan söylüyorsunuz, dedi Sakra. Siz gazetecisiniz.

— Ben gazeteci değilim.

Kadının siyah gözlerinde Malko, ilk önce şaşkınlık sonra korku ve nihayet bir rahatlama okudu.

— Söyleyin bana! diye ısrar etti.

Sakra alçak sesle konuşmaya başladı.

— Çok geç kaldığı için Tan bana telefon etmişti. Tong Lim birisiyle buluşacakmış, kocam,, da onları habersiz gözleyecekti. Kendisini * henüz daha görmemişti, ama arabasını görmüştü. Mavi bir Toyota 2000.

— Kime ait?

— Rus Bankası'nın müdürüne.

— Ne?

Malko kulaklarına inanamıyordu.

— Yanılmıyorsunuz ya?

— Hayır.

— Kim haber vermişti?

— Bir muhbir. Kendisine ar aşıra telefon eden bir Çinli. Hong-Wu adında biri. Daha fazla bir şey bilmiyorum. Kocamın ölümünden sonra polis bana fazla konuşmamam gerektiğini söyledi.

Sanki çok fazla konuşmuş gibi birden ayağa kalktı.

— Sizi geçireyim dedi Malko.

— Hayır.

Genç kadın odanın kapısını açmıştı bile. Malko ayağına alelacele bir pantolon geçirip Sakra'yı asansöre kadar izledi. Asansör geldiğinde onu kalçalarından tutmuş ve genç kadın da sesini çıkarmamıştı. Bir saniye kadar Sakra'ya sarılıp sıcaklığını ve vücudunu kendi vücudunda hissetti, sonra Hintli esmer güzeli elinden kaçtı.

Malko boş koridorda odasına geri döndü. Düşüncelere dalmıştı. Servis merdiveninin kapısının önünden geçtikten sonra arkasında hafif bir gıcırta duydu. Korkuyla döndü. Sağ elinde ucu Malko'nun midesine yönelik uzun bir hançerle Linda karşısında duruyordu. Bıçağı karnına saplaması için kolunu öne uzatması yeterdi. Ve bunu da yapacaktı. Malko kadının bıçağını saplamak için gerilerek gücünü topladığını farkettili.

— Linda!

XIII. BÖLÜM

Asansörün kapıları Linda'nın arkasından kapandı. Çinli kadın elindeki bıçağı Malko'nun ciğerine saplamak için hazırlandı.

Genç adam hayatını kurtaran şeyin kendi çılgılığı mı, yoksa asansör kapısının çıkardığı gürültü mü olduğunu bilemedi. Fakat Linda gerildi.

Bir yılan hızıyla kolu Malko'nun boynuna doğru yöneldi ve bıçak Sakra'nın az önce ısırıldığı yere, yakıcı bir acı vererek dayandı. Linda genç adama yapışarak onu odasına doğru itti.

— Yürüyün eğer bağırırsanız, sizi öldürürüm! diye fısıldadı.

Sesi sinirden titriyordu. Malko, İbrahim'i hatırladı. Hintli eğer bir gürültü duyarsa müdahale ederdi.

— Ne istiyorsunuz? diye sordu geri geri giderken.

Hançer birkaç milimetre kadar etine battı. Malko acıdan inledi. Linda'nın nefesini boynunda hissediyordu. Birlikte ilerleyerek Malko'nun odasının kapısına kadar gelmişlerdi.

— Robinson Road'da olduğumu sanıyor dunuz, değil mi? dedi Linda alçak sesle.

Çinli kadının neden sinirlendiği belli olmuştu. İhbar edildiğini sanıyordu.

— Sizi ben ihbar etmedim, dedi Malko. Oysa siz beni kaçırmak istediniz. O kız...

Duvara yapışarak durmuşlardı, alçak sesle konuşuyorlardı.

— Yalan söylüyorsunuz, diye kesti Linda. CID bu akşam üç kızımı tutukladı. Beni de arıyorlar. Onlara sizi kaçırmaya kalkıştığımı söylediniz...

Yassı yüzü kin ve nefretten karmakarışık olmuş, kalın dudakları hayvansı bir tikle gerilmişti. Malko şakaklarının zonkladığını hissetti.

— O kızı siz gönderdiniz, dedi. Bacağında bir kelebek vardı. Bir dövme. Anlaşabiliriz. Odama gelin.

Linda sinirinden ıslık çalar gibi konuşuyordu.

— Alçak! Bir fedainiz var! Ondan haberim olmadığını mı sanıyorsunuz?

— Size bir kötülük gelmesini istemiyorum, dedi Malko. Onu çağırmadıkça hiçbir şey olmaz. Gelin!

Yavaşça oda kapısına doğru ilerledi.

İçeri girince, Linda etrafına baktı. Bir sıçrayışta ondan ayrıldı ve Malko'nun valizinden tabancasını aldı. Namluya bir kurşun sürdükten sonra Malko'nun üzerine çevirdi. Dudaklarında çok pis bir tebessüm vardı.

— Sizi öldürsem daha iyi olacak, dedi.

Malko sakın görünmeye çalışarak yüzüne baktı. İbrahim yan odada uyuyor olmalıydı. Kaderi ve beyniyle başbaşa kalmıştı.

— Linda, diye tekrarladı sizi polise ben ihbar etmedim. Oysa, beni kaçırmayı için kızlarınızdan birini gönderdiniz. Bana neden ihanet ettiniz?

— Ben size ihanet etmedim, dedi. Beni siz ihbar ettiniz.

Bu sağır diyalog» Malko'nun beynine sıkılacak bir kurşunla bitebilirdi.

— Beni kaçıran kız çok iriydi, dedi. Uzun siyah saçları ve sol gözünde bir leke vardı. Fakat ismini bile bilmiyorum. Bana sizin tarafınızdan geldiğini söyledi.

Linda yumruk yemiş gibi oldu. Tabancanın namlusu aşağı iniverdi. Kadının siyah gözbebeklerinde bir şaşkınlık ifadesi belirmişti.

Sinirli sinirli sordu:

— Gözünde bir leke olduğuna emin misiniz?

— Kesinlikle.

Linda ona tuzağa düşmüş gibi bakıyordu.

— Bana neler olduğunu iyice anlatın, dedi Linda. Ta başından beri.

Malko ona olayı en doğru şekliyle anlattı. Kendisine saldıranları da tasvir etti. Anlattıkça sınırdan Linda'nın yüz hatları buruşuyordu. Sonunda ani ve sert bir hareketle tabancayı yatağın üzerine fırlattı.

— Bu Ah You'nun işi! dedi. o kızın adı Chang'dır. Onun metresidir. Onu gözünden tanı dun. Gözünü yakmışlardı.

— Lim'i arayan Ah You mu?

— Evet, dedi Linda. Bir süre önce onu kaçırmak istediğini söylemişlerdi bana. İşte bu nedenle Lim saklanıyor. Margaret'i öldürenler de Ah You'nun adamları.

— Tabut satıcısı mı? diye sordu Malko. O

da Ah You'nun çetesine mi bağlı?

— Hayır, dedi Linda. Fakat Sago Street Ah You'nun koruma bölgesi içinde yer alıyor. Onu korkutmuş olmalılar. Asitle tehdit etmişlerdir. Eğer imdadınıza yetişip kurtarılmalardı sizi bir daha göremezdik. Hiçbir korkusu yoktur. Sizi canlı canlı Çin Mezarlığı'na gömeceklerdi...

— Polis Chang ile Ah You arasındaki ilişkiyi biliyor mu?

— Elbette, dedi Linda.

Bu kez Malko aradığı kanıtı bulmuştu.

Polis işbirliği yapıyordu.

— Öyleyse, beni kurtarmaya gelen siz değildiyeniz, kimdi?

Linda yatağın üzerine oturarak silahın uzun siyah namlusunu parmaklarıyla okşamaya başladı. Düşündüğü için alını kırışmıştı. Sonra zümrüt gözlerini anlamsız bir ifadeyle yerden kaldırdı.

— Bilmiyorum, diye itiraf etti. Yeraltı teşkilatının elemanları değil. Olsalardı bilirdim. Soruşturdum. Kızlarım Sago Street'dekilerle konuştu. O gençler kendi mahallerinin adamı değilmiş. Belki de komünistlerdir. Yeraltı örgütleri dışında özel eğitim görmüş tek insanlar.

— Komünistler!

Sakra Ubin'in itiraflarından sonra bu inanılmazdı. Komünistler neden bir CIA ajanının hayatını kurtarılmalardı? Malko bütün gariplikleri ve sırları tekrar düşünmeye başladı. Küçük bir çıkış noktası görür gibi oluyordu...

— Lim'in kızının cenaze törenine geleceği ne inanıyor musunuz?

Linda Malko'ya sanki çok çirkin bir şey söylemiş gibi baktı.

— Elbette, aksi halde tamamen gözden düşer. Zaten kıza o kadar işkence etmelerinin amacı onu konuşturmak değildi. Kızını o halde bırakmakla babasına hakaret etmiş oldular.

Son derece vahşi ve basitti. Malko'nun anlayamadığı şey, Çinliler arasındaki bu çıkar çatışmasına CIA'nın neden karıştığıydı.

Linda:

— Size hiç yardım etmemeliydim, dedi. Şimdi polis beni de arıyor. Beni bir kampa tıkacaklar ve bir yabancıyı kaçırmakla suçla yacaklar. Ve şu alçak Ah You benim tüm işlerime el koyacak. Zaten çoktan beri bunun peşindeydi.

Malko Linda'ya baktı. Kendisine yardım edebilecek kişilerden biri o, diğeri de Sani idi.

— Linda, dedi, bana Lim'i bulun. Ben de sizin Singapur polisine karşı korunmanızı sağlayayım.

Çinli kadın alaylı bir ifadeyle başını salladı.

— Bana ne güvenliği sağlayacaksınız? Birkaç gün sonra buradan gitmiş olacaksınız. Beni tutuklayacaklar ve çürümem için bir adaya gönderecekler.

Gerçekler hep karşı çıkıyordu.

— Size yardım etmeye çalışacağım, diye temin etti Malko. Ben CIA adına çalışıyorum.

Çinli kadın ona tuhaf tuhaf baktı.

— Siz gerçekten bir Amerikan casusu musunuz? diye sordu inanmayan bir tonla.

— Casus değilim, diye düzeltti Malko. Bazı önemli işlerle ilgilenirim.

— Bana bunu kanıtlar mısınız? Bir kartınız var mı?

Malko güldü. Uzun süreden beri ilk kez Linda'nın gerçekten kendisini vuracağını sanmıştı.

— Linda, sizin "Kelebekler"e ait bir kartınız var mı?

Bu cevap genç kadını ne teskin etti, ne de sevindirdi.

— Peki sizin doğru söylediğinizi nereden anlayacağım?

— Benim servisimin Singapur yetkilisine birlikte gideceğiz. O burada kalıyor. Sizi koruyacaktır.

Çinli kadın omuz silkti.

— Amerikalıları çok severim. Onlar zengindir, fakat genellikle aptal olurlar. Ama beni hemen korumaya başlamaları gerek. Aksi halde CID beni tutuklar.

— Bunu yarın sabah ayarlarım, diye temin etti Malko.

Bu arada John Canon'un bir şeyler yapabilmesi için içinden dua etti.

— İlk önce Ah You'yu öldürmek gerek. Aksi halde Lim'i bulacak ve öldürecek. Yarın Lim'in yerini öğreneceğim. Cenaze törenine gelmese bile.

— Nasıl?

Kurnazca gülümsedi.

— Ona bir kız göndereceğiz. Jakarta'dan onun için özel olarak geliyor.

— Yarına kadar Ah You'yu öldürecek zamanımız yok, dedi. Cenazeye birlikte gide lim. Tong Lim kendiliğinden gelse bile, 40.000 dolarınızı alacaksınız.

— Benim mutlaka gelmemi istiyorsunuz, değil mi? Çünkü, Ah You cenaze töreninde Lim'i öldürmeye teşebbüs edebilir.

XIV- BÖLÜM

Linda sessiz sedasız yanında oturuyordu. Tong Lim'i tanıyan tek kişi o idi. Araç önlerinden geçerken, Malko çiçekler altında tekne biçimindeki tabutu gördü. Hemen arkasında koyu renk camlı siyah bir Mercedes 600 vardı.

Linda'nın gözleri arabayı görünce faltaşı gibi açıldı ve birdenbire doğruldu.

— Bu Tong Lim!

Araba ağır ağır önlerinden geçti. Malko füme renkli camlardan arka koltukta oturan toparlak bir silüet gördü. Adam gözlük takmıştı ve başında bir şapka vardı. Ön koltukta şoförden başka iki Çinli oturuyordu. Malko arkada tek başına oturmakta olan adama baktı. Bu kadar insanın peşinden koştuğu esrarengiz Tong Lim karşısındaydı. Araba geçti, şimdi ensesi görünüyordu.

Mercedes'in arkasından bir Ford belirdi. İçinde en azından sekiz Çinli vardı! Bunlar şüphesiz Tong Lim'in fedaileriydi. Daha arkadan da konukların arabaları gelmekteydi. Linda öne doğru eğilerek yerinden sıçradı.

— Ah You! diye fısıldadı. Kanalin öbür tarafına bakm.

Malko önünden ağır ağır geçmekte olan araçların arasından karşıya baktı.

Sokak satıcılarının arasında dev gibi iri bir silüet gördü. Çinli bir çekçek arabasında oturuyordu. Adamın çevresinde sert ifadeli birkaç Çinli vardı. Ah You'nun fedaileri çevredeki sakin halktan hemen ayırt edilebiliyordu. Ah You burada olduğuna göre tatsız olaylar olacak demektir. Genç adam birdenbire ortalarda hiç polis olmadığını far ketti!

Linda, Ah You'ya öyle nefretle bakıyordu ki, neredeyse adamın yağlarını eritecekti. Çinli kabadayı son derece sakin görünüyordu. Ama Malko onun Tong Lim'i öldürmek için orada bulunduğu emindi. Hemen arabasını çalıştırdı ve harekete geçti. Linda'nın itiraz etmesine fırsat bırakmadan konvoyu ortadan kesti! Bir araba sinirli sinirli klakson çalarak durdu. Malko hemen boşluğa daldı. Mercedes ile aralarında dört araba vardı.

Tong Lim'in tüm tedbirlerini aldığı kesindi. Kendisini izlediklerini biliyordu ve gürültüye öyle kolay kolay pabuç bırakacak bir tip değildi. Saldırı teşebbüsünün ne şekilde olacağını düşünmekten Malko'nun beyni yorulmuştu. Mercedes'in camlarının kurşun geçirmez olduğu kesindi. Kanal tarafına baktığında vücudundaki kanın çekildiğini hissetti. Ah You'nun içinde bulunduğu çekçek arabası cenaze kortejine paralel olarak ilerliyordu. Hem de aynı tempoyla, ağır ağır, hiç eziyet çekmeden. Dev yapılı Çinli adam sağ elini ağzına koymuş olduğu halde konvoyu izliyordu.

— Linda! Bakın elinde bir telsiz var! diye haykırdı Malko.

O anda, çok yakında bir dramın meydana geleceğini anladı. Oysa Lim'in 600 Mercedes'i hiç de tehlikede görünmüyordu. Kortejin başındaki cenaze arabası Equatorial Hotel'in önünden geçip Stevens Road'a dönerken, Linda bir çığlık attı. Malko o tarafa baktı.

Sol taraftan kocaman kırmızı bir kamyon çıkıverdi. Arabaları sollayarak kortejin üzerine doğru son sürat gelmekteydi. Malko Mercedes'in kavşakta saptığını ve kamyonun kaputunu gördü. Şoför yolunu değiştirip dosdoğru siyah otomobilin üzerine döndü.

Malko hiç düşünmeden frene bastı. Kırmızı kamyon Mercedes'e arka kapıdan vururken, Malko arabasından yere atladı. Büyük bir metal gürültüsü çıktı. Kamyonun ön kısmı Mercedes'e tereyağına girer gibi girdive kapıyı kopartarak arabayı buldozer gibi kanala attı. Ardından bir fiçı gibi uçu ve Mercedes'in tavanı üzerine düştü.

Bir "plof" sesi oldu ve alevler yükseldi. Her iki aracı da anında sardı. Malko otuz metre mesafeyi aşip da olay yerine ulaştığında yangın iyice büyümüştü. Genç adam kamyon şoförünün direksiyonla Mercedes'in tavanı arasında ezildiğini, Mercedes'in şoförünün ise yüzü kan içinde sürünerek arabadan dışarı çıktığını, peşinden de Çinli fedailerden birinin geldiğini gördü. Mercedes'in arka koltuğunda köşeye büzülmüş hareketsiz duran bir şekil farkettil. Bu Tong Lim idi.

Kamyonun vurduğu kapı kopmuştu, ama boşluk da daralmıştı.

Malko lastik ve yanmış plastik kokusu

karışmış olan havayı içine çekerek derin bir nefes aldı ve arabanın içine daldı.

Çinliyi koltuk altlarından tutup çekerek çıkarmayı başardı. Çinlinin sol bacağı vücuduyla kötü bir açı yapmış, yüzü tamamen kana bulanmıştı. Son bir gayretle Lim'i Mercedes' den dışarı çıkardı. Çevresini saran halk hemen yardıma koştu. Bir yangın söndürücünün köpükleri fişkırdı. Dumandan ciğerleri tıkandığı için öksürdü. Gözlerini ayaklarının dibinde yatan cesetten ayıramıyordu.

Bir kadın Tong Lim'e doğru eğildi ve ağlayarak doğruldu.

— Ölmüş! Ölmüş! diye bağırdı.

Malko'nun ağzında kül tadı vardı. Tong Lim'in ölmüş olduğunu anlaması için yeterince tecrübeye sahipti. Yine de yüzükoyun yatan cesedin yanına eğildi. Ceketini yanmaya başlamıştı. Uzaktan itfaiyecilerin sirenini duydur

Yerde yatmakta olan adamın üzerine doğru eğildi ve yüzünü çevirdi. Yüzünü örten kanlardan yüz hatlarını seçmek çok güçlü. Suratının sol tarafı tamamen ezilip yassılmıştı. Sanki büyük bir çekiçle vurmuşlardı. Kandan saçları birbirine yapışmış, beyaz gömleğiyle kravatı kırmızıya boyanmıştı. Doğrulurken arkasında Linda'nın tiz sesini duydur:

— Fakat bu Lim değil! diye bağıırıyordu genç kadın.

Hemen arkasına döndü. Linda'nın gözleri yuvalarından dışarı fırlamıştı. Cesede canavar görmüş gibi bakıyordu.

— Bu Lim değil, diye tekrarladı. Onu tanıırım.

Malko duran korteje ve çevredeki kargaşalığa baktı.

Ah You ortada yoktu. Ölü ve yaralılara rağmen, Malko sınırından gülmeye başladı. Lim iyi oyun oynamıştı.

Bir an Çinlinin nerede saklandığını düşündü. Çok kurnazca bir oyunla hem hayatını,, hem de şerefini kurtarmıştı.

*

**

Malko, Sovyetler Birliği Büyükelçiliği binası önünden geçerken yavaşladı. Nassim Road'un en garip binasıydı. Nassim Road, Orchard Road'u kuzeye bağlayan bir yoldu. İki yanında büyükelçilik binaları ve özel malikâneeler vardı. Sovyet Büyükelçiliği ortasındaki havuz ve bahçesiyle tıpkı bir çanağa benziyordu. Kenarlardan birinde üç katlı büyükelçilik binası yükseliyordu. Karşı kenarda ise Rus asıllı memurlarla ailelerinin oturduğu villalar vardı. Elçilikten hiçbir görevli şehirde oturmuyordu.

Malko hızlandı. Şu an yaptığı şey bir işe yaramazdı. Margaret'in bir gün önce yapılan cenaze töreni berbat olmuştu. Kırmızı kamyonun şoförü olay sırasında ölmüştü. Singapur polisi dosyayı basit bir fren patlaması diye sonuçlandırılıp kapatmıştı. Malko bir daha ne Sani'yi, nede Phil Scott'u görmüştü.

Malko, Orange Grove Road'a dönerek oteline gitti. Yüzme havuzunun kenarına gidip oturmaktan başka yapacak işi yoktu. Sharing-La'nın otoparkında arabasından inerken, genç bir Çinli kız gülümseyerek yanına yaklaştı.

— Bayan Linda sizi görmek istiyor, dedi.

— Nerede? diye sordu Malko çekinerek.

— Anderson Road. Bukit Timah'dan önceki son otobüs durağı. Şimdi.

Malko'ya cevap verme fırsatı tanımadan selam verip gitti. Genç adam ter içinde Datsun'una bindi ve hareket etti. Üç dakika sonra, Linda'yı otobüs durağındaki bankın üzerinde uslu uslu otururken buldu. Durdu genç kadın arabaya bindi.

— Lim'in yerini biliyorum, diye bildirdi hemen.

Malko heyecanını yatıştırdı .Baştanberi pek çok kez boş yere sevinmişti.

— Nerede?

Bukit Timah'a sapmıştı ve ağır ağır ilerliyordu. Linda başını çevirmeden:

— Bana söz verdiğiniz şeyleri hatırlıyor musunuz? Beni korumayı ve parayı... diye belirtti.

— Lim'in yerini kesin olarak bildiğinize emin misiniz, Linda?

— Eminim. Bu sabah bir kız istedi. Kız verdiği adrese gitti. Hâlâ orada. Ve kızlarım da evi gözlüyorlar. Tong Lim içerde. Eğer 40.000 doları verirseniz sizi oraya götürürüm.

— Para bankada, dedi Malko. Bugün pazar.

Nihayet Linda yassı ve anlamsız yüzünü genç adama çevirdi.

— Lim'i arayan tek siz değilsiniz, bunu unutmayın. Sizi yarın saat üçte aynı yerde bekliyorum. Parayla gelin.

*

**

Linda yüz dolarlık banknotları ağır ağır saydı. Sonunda gözlerini kaldırdı.

—Villa, Holland Road'da, dedi. Numarası 86. Bir çeşit kale. Terkedilmiş gibi duruyor. Tong Lim bodrumda oturuyor. Yanında yaşlı hizmetçisi Amah var. Kadın her akşam pazara gidiyor.

Malko sinirlendi.

—Siz de benimle gelmiyor musunuz?

Linda ona soğuk soğuk baktı.

—Bir milyon dolara bile gelmem.

Paraları keten çantasının içine sokmakla meşguldü. İşini bitirince arabanın kapısını açtı.

Malko cevap veremeden Linda dışarı çıkmıştı bile.

*

**

Malko kapıya yaklaştı. Tabancası sağ elinde hazırdı. Raylı kapı iki panodan oluşuyordu. Açılırken kanatlar duvarın içine giriyordu. Altın renkli bir çift dragon başı tokmak vazifesi görüyordu. Malko kapının kanatlarından birini açmaya çalıştı. Ama kapı açılmadı. Her iki kanadı da aynı anda açmak gerekiyordu. Tüm gücüyle dragonlara asıldı. Bu kapıya kadar bu kadar kolayca ulaşmış olduğuna bir türlü inanamıyor ve endişe duyuyordu. Bu sessizliğin ardında ne gibi bir tuzak gizliydi?

Malko'nun kuvvetiyle siyah lake kapının kanatları birbirinden ayrılmaya başladı.

XV. BOLUM

Kapının kanatları sessizce kayarak duvarın içine girdi. Malko'nun karşısına loş bir oda çıktı. Kapının önünde hedef olmamak için duvara yapışarak dikkatle ilerlemeye başladı. Odanın öbür ucu yerlere kadar inen kırmızı bir perdeyle gizlenmişti.

Yüzü perdeye dönük, hiç kıpırdamadan usulca seslendi:

—Bay Lim!

Yalnızca kuş sesleri ona cevap verdi. Eğer Malko'yu temizlemeye niyetleri olsaydı, şimdiye kadar bin defa yaparlardı. Malko dönüp siyah lake kapıları kapattı ve kilitledi. Hiç olmazsa bu tarafı garantilemişti. Kırmızı perdeyi açmadan önce yatağın büyük bir bölümünü gizleyen sütuna doğru ilerledi.

Şaşırarak durdu. Hayatında hiç böyle bir yatak görmemişti. Tıpkı hastane yataklarına benziyordu. Çok yüksekti. Metaldendi ve bir tarafında kumanda tablosuna benzer düğmeler vardı. Kapıdan baktığında Malko yatağı boş sanmıştı.

Oysa boş değildi.

Çok genç bir kız, daha doğrusu çocuk yaşta bir kız, yatağın üzerine çırılçıplak uzanmıştı.

Esmer ve güzel vücudu beyaz ipek çarşafın üzerinde göze batıyordu. Malko'nun hayret dolu bakışları kızın üzerinde oyalandı. Simsiyah iri gözlerinden, oval yüz biçiminden kızın Çinli olmadığı anlaşılıyordu. Bu, Linda'nın bulduğu Indonezyah olmalıydı. Henüz daha çocuktü.

Göğüsleri daha dolgunlaşmamış, küçüktü. Kalçaları çocuk özelliği taşıyordu ve tüyler henüz daha yeni teşekkül ediyordu. İncecikti. Şüpheli duruşuna rağmen, üzerinde hiçbir şiddet izi yoktu. El ve ayak bileklerinden meşin kelepçelerle bağlanmıştı.

Bakışları karşılaştığında, Malko huzursuz oldu. Kızın gözbebeklerinde bir korku ifadesi vardı. Tıpkı ameliyata götürülen bir hayvana benziyordu. Malko bu odanın bir drama şahit „ olduğunu anlamakta gecikmedi. Kızın üzerine doğru eğildi, ona gülümsedi.

— Sakın korkma! dedi usulca.

Kızın yüz ifadesi değişmedi. Ya anlamıyordu, ya da beyni felç olmuştu. Genç adam kelepçelere doğru eğildi, onları açmak istiyordu. Fakat kilitliydi.

Beceriksizliğinden dolayı sinirlenerek kırmızı perdeye doğru ilerledi. Linda'nın kendisine ihanet ettiğine emindi. Tabancasını doğrultarak sol eliyle kırmızı perdeyi çekti ve olduğu yerde donakaldı. Karşısındaki manzara uzun macera hayatında şimdiye kadar gördüklerini bastırıyordu. Buradan kaçmamak, gün ışığına koşmamak için büyük çaba harcadı.

Bu kâbustan kaçıp kurtulmak istiyordu. Metal kuş sesleri siyah çarşafı iki metre çapındaki yuvarlak büyük yataktan geliyordu. Yatak dev bir plak gibi ağır ağır dönüyordu.

Tavanı kaplayan füme renkli aynaya yatağın aksi yansıyor.

Yatağın üzerinde bir adam yatıyordu. Parlak sarı renkli takkeli, uzun siyah bıyıklı bir Çinli. Kız gibi o da çırılçıplaktı. El ve ayak bileklerinden yatağa metal halkalarla bağlanmıştı. Fakat benzerlik buraya kadardı. Çünkü adamın el ve ayakları, etini delen halkalarla hareketsiz hale getirilmişti.

Çinlinin sırtı kıpkırmızıydı, akan kan siyah çarşafa geçmişti. Derisi omuzlarından beline kadar boydan boya canavarca bir maharetle ayrılmıştı. Atardamarlar, toplardamarlar, hayati organlar bundan payını yeterince almıştı. Adam mezbahadaymışgibi canlı canlı kesilmişti. Yağlar, kanlı etler ortadaydı. Omuzlarının kahverengi kasları anatomi tablosu gibi meydandaydı. Bıçağın kestiği yerlerdeki kan izleri donmuştu. Malko birden, eskiden görmüş olduğu sararmış bir resmi hatırladı. Karşısındaki adama "Leng Ze" yapılmıştı. Dört yüz yıl önce Matçu ırkının icat ettiği "Yüz Parça" işkencesi, şimdi Singapur'da tekrarlanıyordu!

Singapur'a geldiğinden beri aradığı Tong Lim karşısındaydı. Bundan emin olması için Çinlinin tanımını hatırlamasına gerek yoktu. Geri giderken bir gözlüğe bastı, eğilip yerden aldı. Bir santimetre kalınlığında camları vardı. Artık Tong Lim'in bunlara ihtiyacı kalmamıştı. Yatağın arkasında bir kova vardı. İçi katilin kurbanından tek tek söktüğü et parçalarıyla doluydu.

Dayanılacak gibi değildi!

Perdeyi kapatıp oradan kaçacağı sırada, hiç beklenmedik bir şey farketti. Bu kanlar

içindeki ruhu uçmuş yaratık henüz ölmemişti.

Ortaya çıkarılmış kaburga kemikleri arasındaki kırmızı bir cisim zayıf zayıf inip kalkıyordu. Bu kalbiydi. Yavaş, düzensiz, ama atıyordu.

Malko iğrenmeyi, tehlikeyi unutarak Çinliye doğru koştu. Cehennem azabı veren bu dönme dolabı durdurmak için yatağın çevresini dolandı. Arkada üzeri düğmelerle dolu bir tablo buldu. Rasgele basmaya başladı ve nihayet yatağın dönmesi durdu. Aynı anda müzik de kesildi. Alçak sesle seslendi.

Malko'nun sesine doğru adam ağır ağır başını çevirdi ve gözlerini açtı. Bu gözlerde sonsuz bir acı vardı! Malko anlamakta gecikmedi! Çinlinin azaplarını uzatmak için kendisine esrar içirmişlerdi.

— Bay Lim, dedi, ben Amerikahyım. Uzun zamandan beri sizinle bağlantı kurmaya çalışıyorum.

Bekledi. Gözlerini yaralardan ayıramıyordu. Tong Lim'in hâlâ nefes alması bir mucizeydi. Acaba kaç saatten beri dayanıyordu? Kendisine neyi itiraf ettirmek istemişlerdi? Canavar katiller neredeydi? Lim'i konuşturduktan sonra terkedip gitmiş olmalıydılar. Çinlinin dudakları kıpırdadı. Ağzından duyulması olanaksız İngilizce sözler döküldü, ama anlaşılıyordu. İngilizcesi hayret verecek kadar düzgündü.

— Kasa... Dipte... nehir. Yeşil yük teknesinin altında... Reah Street'in karşısında.

Durdu. Malko'ya adam gülümsüyor gibi geldi. Sanki içi rahatlamış gibiydi.

Çinlinin kalbi her an durabilirdi. Lim'in dudaklarından yeniden sözler dökülmeye

başladı:

— Hepsi... kâğıt...lar... O ... değil! Git! Onlar...

Sustu. Malko bu gayretin son nefesler olduğunu hissetti. Bu kadar işkence görmüş olmasına rağmen, ölüme karşı inanılmaz bir güçle karşı koyuyordu.

Malko yaralının yanından çekildi. Kan bulaşmış pantolonu dizine yapışmıştı. Doğrul - duğunda kafası karmakarışıktı. Eğer Tong Lim konuşmadıysa, katiller onu neden bırakıp gitmişlerdi? Birden dizlerinin boşaldığını hissetti. Bu Çin usulü bir tuzaktan başka bir şey değildi. Linda'nın idare ettiği bir oyun. Qnun geleceğini biliyorlardı. Lim'in onunla konuşacağını bildikleri için Çinliye ulaşmasını sağlamışlardı. Yoksa Lim sırrını da beraberinde mezara götürecek. Sonra da bu sırrı Malko'dan alacaklardı, çünkü o Çinliler kadar tahammül gösteremezdi.

Linda'yı satın almıştı. Genç kadın Tong Lim'i iki defa satmış oluyordu böylece. Malko'ya ve Lim'i öldürmek için arayanlara.

Malko'nun tehlikeli sırrıyla birlikte en kısa zamanda buradan çıkması gerekiyordu. Siyah lake kapıya kadar yürüdü ve orada kalakaldı. Kilitte sabitleştirdiği kapı kanatları birkaç milimetre kadar aralanmıştı. Dışardan birisi açmaya çalışıyordu.

Malko kanının donduğunu hissetti. Bu kapının ardındaki kişiler Tong Lim'in katillerinden başkası olamazdı.

Bir çatırtıyla yerinden sıçradı. Aralıktan içeri bir hançerin parlak ucu girmişti. _

Dışardakiler er veya geç kapıyı açmayı başaracaklardı.

*

**

Bir çıkış aramak için kırmızı perdeye doğru koştu. Yuvarlak yatağın çevresindeki duvara dokundu. Eli birdenbire duvardan içeri girdi. Farkında-olmadan bir panoyu itmişti, ortaya bir boşluk çıktı. İçinde de bir telefon! Ahizeyi kaldırarak düdüğü sesini duydu.

Odanın diğer ucundan bir çatırtı geldi.

Bir elinde ahize, diğerinde tabancası olduğu halde kime telefon edip yardım-isteyeceğini düşündü.

John Canon imdadına yetişemezdi. Singapur polisi Tong Lim'in katillerini tutardı.

Phil Scott ise parmağını bile kıpırdatmazdı.

Kapıya indirilen darbeler artıyor, tahtalar parça parça dökülüyordu. Malko kolunu kaldırıp tahmini olarak iki el ateş etti. Kapının ardında bir çığlık koptu ve odanın içinde kulakları sağır eden patlamalar oldu. Bu birkaç saniye içinde Malko kafasını çalıştırmayı başardı.

Sani!

Hafızasında Mandarin'in numarasını araştırdı. Telefon çıkar çıkmaz yüzme havuzunu istedi. Düşmanlardan biri, kapının kanatları arasından içeriye demir bir çubuk sokmuş kilidi attırmaya çalışıyordu. Saniyeler akıp gidiyordu. Santraldaki kız Malko'yu unutmış gibiydi. Genç adam kapıya doğru bir el daha ateş etti. Üç kurşunu kalmıştı.

— Alo?

Bu Sani'nin sesiydi! Malko sevincinden neredeyse çığlık atacaktı.

—Ben Malko'yum,dedi.Size ihtiyacım var.

—Bana mı?

Sani'nin sesi çok şaşırılmışa benziyordu. Kapıdaki darbeler artmıştı. Derdini anlatabilmek için Malko sürekli konuşuyordu.

—Yapabilir misiniz? diye sordu.

—Denerim, dedi Sani korkmuş bir ses tonuyla.

Malko göz ucuyla kopmak üzere olan kilidi izliyordu. Birkaç saniyesi vardı.

—Çabuk olun! dedi.

Telefonu kapattı, oyuğu gizleyen panoyu yerine itti, telefonu gizledi. Tam o sırada kapının kanatları büyük bir çatırtıyla birbirinden ayrıldı. Kapıda Ah You'nun iri cüssesi belirdi. Peşindeki bir alay Çinli ile birlikte odaya girdi.

Malko tabancasını kaldırırken hasımlarından biri ona doğru garip bir cisim attı: Bir zincirle birleştirilmiş iki tahta parçası Malko'nun bileğine dolandı ve ateş etmesine engel oldu. Bir saniye sonra haydutların arasındaydı! Kendini mavi renkli halının üzerinde buldu. Kollarını sırtına kıvırdılar, yüzü kan kokan halıya yapıştı. Silahını aldılar.

Ah You adamlarını kısa komutlarla yönetiyor, odanın ortasında hareketsiz duruyordu.

Üç Çinli Malko'yu Tong Lim'in yattığı yuvarlak yatağa doğru sürüklediler. Elini kolunu elektrik telleriyle bağlayıp hareketsiz hale getirdikten sonra Ah You genç adama yaklaştı. İcini çekerek kendini siyah çarşafın üzerine bıraktı. Kalçası Malko'nun göğsüyle

aynı hizadaydı. Parmağını genç adamın gırtlığına bastırdı.

—Kasa nerede?

Malko boğazında bir sancı hissetti. Diğer Çinliler Tong Lim'in cesedini çözmekle meşguldü. İçlerinden iki kişi cesedi tutup çekerek yere attı. Ah You pis pis sırtarak parmağını biraz daha bastırdı. Dişlerinin çoğu çürüktü.

—Ya konuşursun, ya da seni öldürürüm! dedi.

Malko cevap bile vermedi. Çinli parmağını biraz daha bastırdıktan sonra çekti. Ayağa kalktı. Gömleğini çıkarttı. Çinlilerden biri siyah bir çantayı getirip yanına bıraktı. Adam çantayı açarak içinden kasap bıçağına benzer bir silah çıkarttı. Ah You Malko 'mm ceketini tutup bıçağı yukardan aşağı şöyle bir sürttü. Malko vücudunda şimşek hızıyla geçen bir yanık hissetti. Ceketiyile gömleği boydan boya kesilmiş, bıçağın ucu derisinden kıl payı geçmişti.

Çok korktuğu yüzünden belli olmalı ki, Ah You neşeli bir kahkaha attı. Tek eliyle Malko'yu ters çevirdi. Bıçağı Malko'nun vücudunda gezinerek külotu dahil her şeyi kesip geçti. Kasıklarına geldiğinde bağırma-mâk için dişlerini sıktı. Ah You bu kez Malko'yu saçlarından yakalayıp alaylı bir sesle:

—Az sonra konuşacaksın! dedi.

Üç Çinli Avusturyalıyı tutup yatağın üzerine attılar. Tavandaki aynadan Malko, vücudunda meydana gelen kırmızı bıçak çiziklerini gördü. *

**

Ah You'nun ikinci adamı Hin, verandadaki kanepeye uzanmıştı. Adamlarından diğer ikisi Holland Road'un girişini gözlüyorlardı. Tong Lim'in yaşlı hizmetçisi gırtlığı kesilmiş bir vaziyette bahçenin ta öbür ucunda yaprak ve dal yığınları altında yatıyordu. Çinli milyarderin el altından gizlice satın alıp sefahat yuvası yaptığı bu metruk eve kimse gelmezdi. Kızı Margaret'in bile bu evden haberi yoktu.

Çinli genç arkasındaki hışırtıyı duyduğunda, artık çok geç kalmıştı. Sıçrayarak kalkınca gırtlığına bir hançer saplandı. Çelik önce etini, sonra damarlarını kesti ve nihayet kanepenin hasırına saplandı. Hin sesini çıkartmadan ölmüş, katilini görememişti bile. Çıplak ayaklı, sakallı, sert çehreli iriyarı İndonezyah bahçenin çalıları arasından çıkı vermişti. Çinlinin vücudu biraz çırpındı. Bahçeden, ellerinde bıçaklarıyla çıplak ayaklı üç silüet daha çıktı. Soğuk ve sert bakışlıydılar. Çinlileri öldürmek İndonezyahlar için her zaman büyük bir zevk olmuştu. Singapur'dakiler onları hiç acımadan kullanmışlardı.

Dört İndonezyah peşpeşe evden içeri sızdılar, Hin'in cesedini olduğu yerde bıraktılar.

Hayalet gibi sessizce bodrum katın merdivenlerini indiler. Merdivenin en alt basamağında oturmuş bekleyen on yedi yaşındaki Çinli genç arkasına döndüğünde, çok geç kalmıştı. Bir pala kafasını ceviz kabuğu gibi ortadan ikiye ayırmıştı bile. Doğruldu ve olduğu yere yığıldı. Kalın mavi halının üzerine düştüğü için ses çıkmadı, ama halı kızıla boyandı. Dört katil aynı anda bir sıçrayışta tüm kapıları aştılar.

Yollarına çıkan ilk Çinli çabucak halloldu. Yatay bir hareketle kafası gövdesinden ayrıldı. Ama çığlık atacak zamanı oldu. Kendinden geçmiş olan Ah You hemen gözlerini açtı, ama karşısında nefret ve kin kusan bir çift göz buldu.

Homurdanarak korkuyla yataktan fırladı, henüz kendine gelemediği için sırtüstü düştü.

İndonezyah bıçağını Ah You'nun cinsel organına sapladı. Çinli vücûdundan fışkıran kana hayretle bakakaldı, sonra tiz bir çığlık atarak ellerini yarasına götürdü. Boşu boşuna kanı durdurmaya uğraşıyordu.

İndonezyah kuvvetli bir darbeyle bıçağını Çinlinin karnına sapladı. Açılan derinin altından dışarı çıkan bağırsakları halının üzerine yayıldı. Gri renkli organlardan pis bir koku çıktı. Ah You'nun açık ağzından sonsuz bir çığlık koptu. Adam ister istemez kendi ölüsünü seyrediyor, elleri cinsel organından karnına sürekli gidip geliyordu.

İndonezyah bir bıçak darbesiyle Çinlinin boğazını kesti. Onda Çinlilerin sabrı yoktu. Oda mezbahaya dönmüştü. İndonezyahlardan birisi aç gözlü bir ifadeyle yatağa bağlı küçük kıza yaklaştı ve neşeli kahkahalar attı. Bıçağını elinden bırakmıyordu. Uzun zamandan beri böyle, bir şenlikte bulunmamıştı. Öyle ki, hemen zevklendi. Sırada bir başkası bekliyordu, onun yerine geçti.

Bir çeyrek saat içinde dört İndonezyah küçük kızla tatmin olmuşlardı. İçlerinden ikisi Malko'yu çözerek siyah çarşafa sardılar ve sırtlarına aldılar. Diğer ikisi de Çinlileri soyup soğana çevirdiler. Saatlerini, paralarını, yüzüklerini aldılar. Ah You'nun üzerinden bir

tomar dolar çıktı. Paraları bulan İndonezyah sevinç çığlıkları attı. Hayalet gibi bahçeden geçtiler ve Sani'nin içinde beklediği kamyonete ulaştılar. Onları Arab Street'deki tarikattan alıp getiren. Sani idi.

Genç kadın Malko'nun göğsündeki yaraları görünce dudaklarını ısırıldı.

Araba daracık sokaklardan hızla geçti. Sani Malko'yu ne yapacağını düşünüyordu. Genç adam gözlerini açtı.

— Otele gitmemeliyiz, diye mırıldandı. Beni saklayın.

— Canın acıyor mu?

Sani'nin kahverengi badem gözleri Malko'ya endişeyle bakıyordu. Genç kadın alkollü pamuğu Malko'nun göğsündeki yaranın üzerinde gezdirirken genç adam hafifçe gülümsedi. Her sabah hep aynı acılar tekrarlanıyordu. Sani hemşirelik görevini yaparken, genç adam da küçük odanın uçuk mavi duvarlarını seyretmek için kendini zorluyordu. Genç kadın Mandarin'in havuzuna gitmeden önce Malko'yu ziyarete geliyordu. Ona gazeteleri ve Singapur'un son haberlerini getiriyordu Malko için elbiseler satın almış ve John Canon'a durumunu bildirmişti.

Malko kıpkırmızı yaralarla kaplı göğsüne baktı. Paçayı iyi kurtarmıştı. Arab Street'deki İndonezyah bir doktorun işlettiği bu küçücük "klinikte" dördüncü günüydü. Tong Lim'in villasında uğradığı saldırıdan sonra kurtarıcıları onu buraya getirmişlerdi.

Neyseki yaraları derin değildi! Fakat yeniden açılmamaları için Malko'nun hiç kıpırdamadan yatması gerekiyordu. Genç adamı kliniğin birinci katındaki küçük ve sıcak

bir odaya yerleştirmişlerdi. Buraya birkaç basamaklı bir merdivenle çıkılıyordu. Doktor, Sani'nin arkadaşıydı. Gizlice iyi olmak isteyen kanlar içindeki yabancıyı gördüğünde, tek bir soru bile sormamıştı.

Malko Tong Lim'in sırrının yerini bilen tek kişi idi. O kasanın yüzünden ne felaketler olmuştu!

Kendini biraz daha iyi hisseder etmez gazeteyi okuyup bitirdi. Tong Lim'in korkunç ölümü üç gün üst üste "Birinci Sayfa"da yer almıştı. Polisin ifadesine göre, fidyeye koparmak amacıyla düzenlenmiş bir adam kaçırmaya olayıydı. Çeteler arası savaştan başk'a bir şey değildi... Fakat hiç kimse yakalanmamıştı.

—Ayy!

Alkolün yaktığı yerlerin acısına dayanamamıştı, bir çılgılık attı.

Sani alkol şişesinin kapağını kapattı ve saatine baktı.

—Geç kalıyorum.

—Hill Street'e götürmeniz için size bir not vereceğim, dedi Malko. Notu giriş katındaki "Denizci"ye vereceksiniz. Başkasına değil.

Elindeki not defterine John Canon için bir şeyler yazdı.

—Ya Phil Scott?

Sani korkmuş göründü.

—Oh, onun hiçbir şeyden haberi yok.

—Linda ile hâlâ görüşüyor mu?

Kahverengi badem gözler bulandı.

—Sanırım, bilmiyorum. Birlikte iş yapıyorlar.

—Yarına görüşürüz! dedi Malko.

Malko, Singapore River'in dibine dalıp Tong Lim'in kasasını bir an evvel çıkartmak

için sabırsızlanıyordu.

**

Hava nefis çiçek kokuyordu. Malko, Orchid Garden'in tek ziyaretçisi olmuştu. Emniyet için kendisini getiren taksiye dışarda beklemesini söylemişti. Başka bir arabanın geldiğini duydu ve içinden güneş ışığında gümüş gibi parlayan gri saçları ve iri yapısıyla John Canon çıktı. Amerikalı bir orkide kümesinin etrafında dolanarak uzun uzun Malko'nun elini sıktı.

— Geçmiş olsun! dedi. Sizi bir daha göremeyeceğimi sanmıştım.

İki adam orkidelerin arasında dolaşmaya başladılar. Malko, Amerikalının kendisini sorguya çekmek için sabırsızlandığını farkındaydı. Çünkü adam Malko'nun Tong Lim ile konuştuğunu biliyor, fakat ondan neler öğrendiğini bilmiyordu.

—Yeni ne haberler var? diye sordu Malko.

John Canon çıldıracaktı.

—Bu soruyu bana mı soruyorsunuz? Esas sizin bana söyleyecekleriniz var.

Malko durdu.

—Lim ölmeden önce benimle konuştu, dedi. Bu işle ilgili tüm belgelerini sakladığı bir kasası varmış. Kasanın yerini söyletirmek için ona işkence yaptılar. Sanırım, Singapur'da o kasanın yerini bilen tek kişi benim.

—Tanrım! dedi alçak sesle John Canon.

—Lim'in dediğine göre kasa Singapore River'in dibindeymiş, tam yerini bana söyledi. Eğer hâlâ oradaysa aradığımız tüm soruların

cevabı onun içinde yatıyor. Politik olarak bu çok işe yarayabilir...

—Peki nasıl? dedi Amerikalı. O kasayı nasıl alacaksınız?

—Gizlice, dedi Malko. Ve tabii sizin teknik yardımınızla. Bana iki şey gerekli: Önce para. En azından 200.000 Singapur doları. Ve bir kasa açma uzmanı. Gerisiyle ben ilgileneceğim.

—Langley'e Teknik Hizmet Bölümü'nden birini göndermelerini söylerim. Yarın burada olabilir. Paraya gelince, o kolay.

Orkide bahçesinin demir parmaklıklarına ulaşmışlardı. Taksin'in şoförü direksiyon başında uyukluyordu. Rutubetli sıcak Malko'nun gömleğini tenine yapıştırmıştı. Birden John Canon'un karşısına geçti ve sakın sakın üç düğmesini çözdü. Ve Ah You'nun açtığı yaraların şiş;kalan yerlerinin izini gösterdi.

Amerikalı, Malko'nun göğsüne hayretle baktı.

— O kasayı neden kendimin çıkarmak istediğimi anlıyorsunuz değil mi? dedi Malko.

— Teknisyen buraya gelir gelmez, bana Sani aracılığıyla haber verin, dedi Canon. Para hazır... Sani'nin İndonezyah dostları su altındaki işi başarıyla yerine getirebilirler. Genç kadın gerekli malzemeyi ya satın alır, ya da kiralar.

— İki gün sonra saat 10'da sizi bekliyorum.

İçinde tuhaf bir sevinçle taksiye bindi. John Canon arabasına binmeden önce Malko'nun arkasından baktı. Genç adam artık dayanamıyordu. Dört günden beri ilk kez dışarı çıkıyordu, bacaklarının titrediğini hissetti. Bayılmamak için Mandai Road'un iki yanını

çevreleyen ormana bakarak oyalanmaya çalıştı. Burası Singapur'un buldozerlerin gazabından kurtulan tek tük yerlerden bir tanesiydi. Askerler hendeklerin içine girmiş talim yapıyorlardı.

Malko Singapore River'ın kirli sularını düşünmeye başladı. Tong Lim'in kasası hâlâ orada mıydı? İçinde ne vardı? Ah You'yu uzaktan idare edenler Malko'nun sağ olduğunu biliyor olmalıydılar. Belki sırrını da biliyorlardı. Onlar kanunu temsil ediyorlar di. Eğer genç adama el atacak olsalar, o zaman işi bitikti.

*

Sani'nin topuklarının tahta merdivende çıkardığı çıtırtı Malko'yu yerinden sıçrattı. Bütün gün genç kadını beklemişti. Genç Taminin karmakarışık ve şişmiş suratını görünce bir şeylerin yolunda gitmediğini hemen anladı.

Sağ gözünün üzerinde kocaman bir morluk vardı ve genellikle soluk olan gözleri şimdi panik içindeydi. Nefes nefese yatağın kenarına çöktü.

—Phil, dedi, biliyor!

Malko'nun midesine kramp girdi. Phil Linda'ya çok bağlıydı. O kadın daha önce Malko'yu bir kez satmıştı. Bunu tekrarlayabilirdi. Alelacele giyinmeye başladı.

—Ne oldu?

Sani boynunu büktü.

— Dün ben buradayken Phil yüzme havuzuna gelmiş. Ona her gün işe çok geç

gittiğimi söylemişler. O da dün akşam beni sorguya çekti. Beni konuşturuncaya kadar dövdü.

— Dövdü mü? diye sordu Malko inanamayarak.

Sani cevap vermeden keten eteğini kaldırdı. Sol bacağına dış kısmında morarmaya başlayan kocaman bir sarı lekeyi gösterdi.

— Bana tekme attı. Öldüreceğini sandım. Sinirden deli gibiydi. Bana sizinle ilgilendiği mi, eğer polis öğrenirse beni bir adaya süreceklere ve senelerce orada hapis edeceklerini söyledi... Buradan gitseniz sizin için iyi olacak, dedi.

Malko düşünüyordu. Planı suya düşmüştü.

— Sani, diye teklifte bulundu. Benimle birlikte gelin, sizi Singapur'dan çıkartayım. Scott'u terkedin.

Genç kadın başını salladı.

— Gelemem..Onun bana ihtiyacı var. Zaten paramı alır almaz, Tahiti'ye gideceğiz. Orada her şey farklı olacak.

Malko ona baktı: Çok ciddiye. Köleliğin bu derecesi, inanılacak gibi değildi. Birden aklına delice bir fikir geldi.

— Scott nerede?

— Ya bürosunda, ya da şehirdedir, dedi.

— Çok güzel, dedi Malko. Yarın sizi görmek için Mandarin'e uğrayacağım. Merak etmeyin.

Kurtarıcılarının getirdiği tabancasını alarak kemerine sıkıştırdı. Şarjöründe hâlâ üç kurşun duruyordu. Kızın arkasından merdivenden indi, dar koridora girdi, oradan Johore Road'a çıktı. Güneşin parlak ışıkları yüzünden gözleri kamaştı. Uzaklaşırken, polise ait

siyah-beyaz bir Datsun gördü. Araba son sürat kavşağı geçerek Dr. Hassad'ın kliniği önünde durdu.

Linda hiç zaman kaybetmemişti.

Kalp atışlarına hakim olmaya çalışarak uzaklaştı. Bunun iki anlamı vardı: Birincisi kasa hâlâ nehrin dibindeydi. İkincisi ise, Ah YouJyu üzerine salanlar'onu bulmaktan hâlâ vazgeçmemişlerdi.

*

**

Ertesi gün hava güzeldi.

Sani'nin gözbebekleri ışıkla karşılaşan gece kuşlarının gibi birdenbire kocaman oluverdi. Islak sarongu vücuduna sıkı sıkıya yapışmıştı.

— Buraya gelmekle delilik ettiniz! dedi alçak sesle. O burada...

Malko boş bahçeyi sessizce geçmişti. Güvenlik icabı arabadan Hilton'un karşısında inmiş ve Anguilla Road'u yaya olarak çıkmıştı. Yağmur dinmiş, güneş çıkmıştı. Geceki uyku onu dinlendirmişti.

— Biliyorum, dedi. Ben de zaten onu görmeye geldim Sani, sizi değil. Nerede?

Genç Tamil korku dolu gözlerle Malko'ya bakıyordu.

— Sakın...

— Korkmayın. O nerede?

— Duş yapıyor, fakat... Malko Sani'yi kenara çekip küçük evden

içeri girdi. Suyun sesine doğru giderek banyoyu buldu. Camlı kapıdan Phil Scott'un silüetini gördü. Sakin sakin banyonun kapısını araladı ve ıslanmamak için bir metre kadar geriye çekildi.

—Eh, sen..

Avustralyalının çılgılığı, üzerine doğrultulmuş tabancayı görünce yarım kaldı.

—Dışarı çıkın! dedi Malko kayıtsız bir ses tonuyla.

Avustralyalının rengi uçmuştu. Duşu kapatmayı düşünmeden öylece kalakaldı. Malko tabancasının namlusunu kaldırıp parmağını tetiğin üzerine koydu. Patlamaya Phil Scott' un çılgılığı karıştı. Mermi arkasındaki fayanslardan birini parçaladı.

Sani deli gibi koştu ve gördüğü sahnenin karşısında durdu.

— Scott, dedi Malko, siz çok adi bir insansınız! Beni satmak için kaç para aldınız?

Avustralyalı eliyle ıslak saçlarını düzeltti.

—Siz ne demek istiyorsunuz?

— Ne demek istediğimi çok iyi biliyorsunuz, dedi Malko. Yerimi söyletmem için Sani'yi dövdünüz. İki saat sonra polis geldi.

Avustralyalının gözlerindeki korku ifadesini okudu. Adam çözülmüyordu, çünkü korkmuştu. Alkol ve esrar onu harap etmişti. Cila eriyip gitmişti. Karşısındaki köşeye kısılmış, çeneleri titreyen bir adamdı.

— Geçmiş olsun, dedi Scott, böyle düşünmeyin, size açıklayacağım...

Gözlerini üzerine yönelik silahın namlusundan ayıramıyordu. Fakat Malko onun hiçbir harekette bulunmayacağını biliyordu.

Sani Malko'nun üzerine atıldı.

— Onu öldürmeyin! diye yalvardı. Onu öldürmeyin! O kötü bir insan değil.

Duş hâlâ akmaya devam ediyordu. Malko Avustralyalının iyice korktuğuna kanaat getirdikten sonra:

—Scott, dedi, canınızı kurtarabilirsiniz. Bir şartla.

—Ne isterseniz! diye bağırdı Avustralyalı. Ne isterseniz...

Sıcağa rağmen tir tir titriyordu. Yüz hatları gevşemiş, çenesi kaymış, gözleri korku doluydu.

—Siz tecrübeli bir dalgıçsınız, öyle değil mi?

—Evet.

— Benim için bir iş yapacaksınız. Bir dalgıca, sağlam bir ipe ve dalgıç takımına ihtiyacım var. Sani de dalmayı biliyor mu?

—Evet, diye cevap verdi Sani.

— İyi, dedi Malko. Üç kişilik gerekli teçhizatı alın. Eğer gerekirse ben de size yardım edeceğim, ama buna pek lüzum kalmayacağını sanıyorum. Sonra serbest olacaksınız...

Phil Scott kendini toparlamaya başlamıştı. Titrek bir sesle:

— Eğer bu dediğinizi yaparsam, başıma neler geleceğini siz de biliyorsunuz... dedi.

— Başınıza hiçbir şey gelmeyecek, dedi Malko. Bu işi bitirir bitirmez 200.000 Singapur doları alacaksınız. Hem de nakit olarak. Sani ile Tahiti'ye gidip bey gibi yaşayabileceksiniz. Sizin rüyanız bu değil miydi? Polis orada size erişemez...

Uzun bir sessizlik oldu. Sani Avustralyalıyı dikkatle izliyordu. Malko her şeyi iyi ayarlamıştı. Ölüm korkusu ile kazanma hırsı, Phil Scott'un en büyük zaafıydı. Hayallerinin gerçekleşmesi Sani ile mecburen bağlantılıydı.

— Kaç metreye dalmak gerekiyor? diye

sordu Avustralyalı.

— On metreden fazla değil.

— Ne zaman?

— Bu akşam, dedi Malko. Beni Mandarin'in otoparkında bekleyeceksiniz. Her şey yanınızda olacak.

Sani'nin bakışlarını aradı.

— Sani, dedi, onun bir aptallık yapmasına engel olun.

Genç Tamil Phil Scott'un kötü eğilimlere girişmesine izin vermeyecekti. Zaten Avustralyalıya yaptığı teklif o kadar cazipti ki, adamın ihanet etmesine gerek kalmıyordu.

Odadan çıkmadan önce geriye döndü!

— Scott, dedi, eğer bana ihanet etseniz bile, onlar yine de sizi öldürürler. Bunu biliyorsunuz değil mi?

Avustralyalı cevap vermedi. Malko'nun haklı olduğunu biliyordu.

*

**

Malko Hilton'un holündeki telefon kulübesinde bekliyordu. John Canon'u toplantıdan çağıracaklardı. Büyükelçiliğe telefon açmak çok büyük bir temkinsizlikti, ama başka seçeneği yoktu. Nihayet Amerikalının sesi duyuldu.

— Benim, dedi Malko.

— Ah! Ben de merak etmeye başlamıştım, dedi John Canon. Her şey yolunda.

— Dostumuz Washington'dan geldi mi?

— Bu sabah geliyor.

— Çok güzel. Konuşup anlaştığımız şeye ihtiyacım var. Bir saat sonra sizi bekliyorum. China Bank'ın holünde.

CIA şefinin paraları çekeceği bankanın tam karşısıydı. Malko'nun Lim'den öğrendiklerinden sonra burası onun için Singapur'un en emin yerlerinden biriydi. Bu, Amerikalının fikri değildi, adam çekinerek sordu.

— Yerden emin misiniz?

— Eminim, diye tasdik etti Malko. Görüşmek üzere.

Telefonu kapatarak kulübeden çıktı. Eğer her şey yolunda giderse, Tong Lim'in sırrım çözmeden önce boş birkaç saati olacaktı.

Malko bankada Canon'dan paraları alıp ayrıldı.

Döner kapıdan tam çıkacağı sırada, bir Çinli ona doğru yürüdü. Gülümsüyordu.

— Bay Hong-Wu sizinle görüşmek istiyor, dedi İngilizce olarak.

Sanki Malko'yu senelerdir tanıyordu. Genç adam şaşkın ve endişeli Çinliye baktı. Birdenbire hafızası çalıştı. Bu isim Tan Ubin'in muhbirinin adıydı.

Çinli gişelerden birine doğru dönerek gösterdi.

— Bay Hong-Wu sizi şurada bekliyor.

Malko yuvarlak ve güleryüzlü bir çehre gördü. Gişeye kadar ilerledi. Çinli adam gişeden elini uzattı.

— Ben Hong-Wu'yum, diye belirtti yüksek sesle.

— Sizin kim olduğunuzu bildiğimi sanıyorum, dedi Malko. Fakat...

Çinli kibarca gülümsedi.

— Elbette, daha önce görüşmüştük. Sago Street'de.

Malko, böylece gizli kurtarıcısını öğrenmiş oluyordu.

— Siz kimsiniz? diye sordu.
Çinli gülümsemeye devam etti.
— Ben hiç de önemli biri değilim, dedi yumuşakça.
— Bana niçin yardım ettiniz?
Çinlinin yüzü ciddi bir ifade takındı.
— Sovyet revizyonistlerinin bir komplosu nu meydana çıkartmak için.
Malko endişelenerek onu inceledi.
— Bu tür şeylerden çok olmuşa benziyor.»
Neden direkt olarak müdahale etmediniz?
Adının Hong-Wu olduğunu söyleyen adam nazikçe gülümsedi.
— Singapur'da iyi bir yerimiz var. Bazı şeylere direkt olarak bulaşmamız mümkün değil...
— Peki, buraya geleceğimi nereden biliyordunuz? diye sordu Malko.
— Biz sizin izinizi hiç kaybetmedik ki, dedi alçakgönüllü bir ifadeyle Çinli. (Öksürdü.) Zaten iyi ki de kaybetmemişiz...
Malko kulak - kesilmiş dinliyordu. Çinli gişeden öne doğru eğildi ve fısıldadı:
— Sizi dışarda bekliyorlar. Sizi kaçırmak istiyorlar.
— Beni kim kaçıracak? diye sordu. Ve nasıl? Dışarda çok adam var. Bağırabihirim, kendimi savunabilirim.
Çinli öne doğru eğildi.
— Bunlar polis üniformalı. Halk sizin bir suçlu olduğunuzu sanacak. Kimse sizi korumaz. Tam tersine. Sonra da çok geç olur...
— Bu kaçırma teşebbüsünü nasıl haber aldınız?
— Bizim pek çok muhbirimiz var, dedi Çinli. Tong Lim'in konuşmadan ölmesinden

korkuyorduk. Şimdi artık bunun önemli olmadığını biliyoruz.

— Fakat beni burada nasıl bekliyor olabilirler? dedi. Bu randevudan bir tek kişinin haberi vardı.

Bay Hong-Wu üzgün üzgün gülümsedi.

— Telefonda konuşurken çok dikkatli olmak gerek. Çoğunlukla dinlenir.

Bütün bunlar kötü bir rüyaya benziyordu. Her şeye rağmen bu Çinliye güvenemezdi. Çünkü Lim olayında şimdiye kadar o kadar çok tuzakla karşılaşmıştı ki! O kadar çok sahte kişilikler görmüştü ki!..

— Beni bir saniye bekler misiniz? dedi Malko.

Elindeki evrak çantasını bırakmadan, bankanın holünü geçti ve döner kapıya yaklaştı. Rafles Place insan doluydu. Birden kalbi çarptı. Kaldırımın kenarında polise ait bir BMW duruyordu, içinde dört adam vardı. Hepsi de bankanın kapısını izliyordu. Arabanın tepesinde ince bir telsiz anteni vardı.

Geriye dönerek Bay Hong-Wu'nun bulunduğu gişeye geldi.

— Şimdi bana inandınız mı, Bay Linge?

— O arabanın beni beklediğini kim söylüyor?

Çinli başını salladı.

— Sizin yerinizde olsam bunu denemeye kalkışmazdım.

— Peki, dedi Malko, ne yapmam gerek?

Bay Hong-Wu belli belirsiz başını salladı.

— Buradan çıkınca bankanın cephesine paralel olarak yürüyün ve sola sapın. Boat Quay'e kadar o sokağı izleyin. Nehri geçirmek için sizi kayıkla birisi bekliyor. O size işaret

edecek. Bunu tahmin edebileceklerini sanmıyorum...

— Ya ateş ederlerse?

Çinli başını salladı.

— Ateş etmezler. Sizi canlı istiyorlar.

İki adam birkaç saniye bakiştılar. Altıncı hissi Malko'ya bu Çinlinin doğru söylediğini ve kendisine gerçekten yardım etmek istediğini söylüyordu. Birden kararını verdi.

— Çok güzel, dedi, bana söylediğiniz gibi yapacağım.

— Umarım her şey yolunda gider, dedi Çinli. Bütün kalbimizle sizin başarmanızı diliyoruz.

Hong-Wu ufak bir baş hareketi yaptıktan sonra geriledi ve gişenin ardında kayboldu.

Malko ağır evrak çantasını eline aldı ve kararlı ve hızlı adımlarla döner kapıya yöneldi.

*

**

Bank of China'nın holünün serin havasından sonra dışarıya yapışkan sıcağı kurşun gibi omuzlarına çöktü. Sakin sakin basamakları indi. Sanki yolunu kaybetmiş gibi kaldırımında durdu. Mavi-beyaz araba tam karşısında, on metre mesafedeydi. Sol tarafında dar bir sokak uzayıp gidiyor ve Singapore River' da son buluyordu.

Yirmi saniye geçmemişti ki, mavi-beyaz otomobilin iki kapısı açıldı. İçinden mavi üniformalı iki polis çıktı ve hiç acele etmeden Malko'ya doğru yürümeye başladı. Diğer iki memur arabada kalmıştı. Eğer Bay Hong-Wu kendisini uyarmamış olsaydı genç adam hiçbir

şeyin farkına varmayacaktı. Polis memurları son derece sakın ve rahat görünüyorlardı. Malko'dan soğuk terler boşandı. Kaçırma olayı çok güzel planlanmıştı.

Shenton Way'den gelen bir otomobil Raffles Place'in çevresinde dolanırken birkaç saniye için Malko ile polislerin arasına girerek genç adamı gizledi. Malko bir sıçrayışta bina boyunca nehre doğru koşmaya başladı. Araba sayesinde yirmi metre yol katetmişti.

Arkasında İngilizce ve Çince bağırışmalar duydu. Geriye baktığında iki polis memurunun peşine düşmüş olduklarını gördü. Mavi-beyaz polis arabası ise meydanı dolaşarak Malko'nun kaçtığı küçük sokağa girmeye hazırlanıyordu.

Birdenbire, elinde usturayla bir Çinli çıktı karşısına. Bu kaldırımında traş yapan bir açikhava berberiydi. Malko evrak çantasıyla adamın karnına bir darbe indirerek Çinliyi ikiye katladı.

Nefes nefese, yükleme yapan araçların bulunduğu "Boat Quay"e ulaştı. Ardındaki sesler artıyordu. Kendisini yakalamak isteyen bir başka Çinliye yumruk atmak zorunda kaldı. Singapore River'in pis suları, üzerinde yüzen hayvan ve yük teknelerinden gözükmüyordu. Burada apayrı bir dünya yaşıyordu. Limanın kıyısına gelince durdu, kendisini bekleyen tekneyi aradı. İlk önce yanyana duran yük teknelerinden başka bir şey görmedi. Sonra iki tekne arasına sıkışmış küçük bir kayık farketti. İçinde genç bir adam vardı. Arkasına baktı, polisler otuz metre gerisindeydiler. İskele boyunca koştu. Malko'yu gören Çinli seslendi. Malko adamın hizasına gelince durdu. Su,

iskeleden bir metre kadar aşağıda kalıyordu.

Çantayı elinden bırakmadan, bir sıçrayışta sandalın içine atladı. Sarsıntıdan sandal devrilecek sandı. Fakat Çinli gayet ustaca kürek çekerek teknelerin arasından sıyrılmayı başardı. Polis memurları iskeleyle ulaşmışlar, küfürler savuruyorlar di. Malko adamların aralarında konuştuklarını gördü. İçlerinden biri silahını çıkartarak kayığa nişan aldı. O mesafeden Malko'yu ıskı geçemezdi.

Bir patlama oldu ve sandalın ön tarafında nehrin pis suları fişkırdı. Polis kurşununu bilerek ve isteyerek uzağa isabet ettirmişti. Bay Hong-Wu doğru söylemişti... Polisler tekrar bağırdılar. Sonra gözden kayboldular. Sandal nehrin tam ortasında idi. Trafiğin sıkışıklığı yüzünden polislerin South Bridge Road Köprüsü'nden geçerek Malko'nun karaya çıkacağı yere ulaşmaları on dakika sürerdi.

Üç dakika sonra kayık karşı iskelenin betonuna çarptı. Sokağa çıkmak için küçük bir merdiven vardı. Önce Malko, ardından da Çinli çabucak yukarı çıktılar. Bir başka Çinli motoru çalışmakta olan eski bir Austin'in yanında Malko'yu bekliyordu.

—Gelin! dedi. Çabuk.

Malko arabanın içine daldı. Kayıkçı da peşinden. Yeni gelen direksiyona geçti ve South Bridge Road'a tırmanmak üzere harekete geçti. Bay Hong-Wu'nun her şeyi önceden tahmin ettiği ortadaydı.

Hiç konuşmadan iskeleden ayrılıp River Valley Road'a yöneldiler. Kuzeye doğru giderlerken şoför Malko'ya döndü.

—Nereye gidiyorsunuz?

İşler sarpa sarıyordu. Malko'nun çevresin-

deki çember gittikçe daralıyordu. Polisten kesinlikle kurtulması gerekiyordu. Düşmanları Amerikan Büyükelçiliği ile John Canon'un evini mutlaka gözetleyeceklerdi. Birdenbire aklına bir fikir geldi. Phil Scott'un evi bile tehlikeli olabilirdi.

— Beni Mandarin'e bırakın, dedi.

Auistin Grange Road'un yoğun trafiğinde ağır ağır ilerlemekteydi. On dakika sonra Malko, Mandarin'in karşısında arabadan indi ve geniş holden içeri girdi. Doğruca resepsiyona gitti ve çabucak anahtar tablolarını inceledi.

— 2715! dedi.

Çinli kız Malko'nun yüzüne bile bakmadan anahtarı uzattı... Malko 15. kattaki "odasına" girerek kapıyı kapattı. Her taraf kapağı açık valizlerle doluydu, fakat yatak yapılmıştı. Kendini bir koltuğa bıraktı. Onu kimse gelip de burada aramazdı.

Hiç olmazsa şimdilik...

**

Kilitte dönen anahtar sesi Malko'yu yerinden sıçrattı.

Koltuktan kalkmadan, tabancasını kapıya doğru tuttu. İlk önce kırmızı bir mini etek gördü, arkasından da Malezyaca bir konuşma duydu ve nihayet ardından elli yaşlarında ter içinde nefes nefese şişman bir beyaz adam girdi. Yeni gelenler kapının eşliğinde kalakaldılar. Şaşırılmışlardı.

— Girin, dedi Malko gülümseyerek.

Beyaz adam kapıyı hemen kapattı. Malko'

nun da istediği buydu zaten. Tabancasını elinden bırakmadan belirtti:

— Korkmayın, size hiçbir kötülükte bulunmayacağım. Yalnızca, birlikte birkaç saat geçireceğiz. Sonra sizi serbest bırakacağım...

Kız korkudan kocaman olmuş gözlerle Malko'ya bakıyordu. Erkek arkadaşı İngilizce olarak ne olduğu anlaşılmayan bir şeyler mırıldandı.

— Yatağın üzerine oturun! diye emretti Malko daha kesin bir ifadeyle. Ve sakın bağırmayın. Aksi halde ateş etmek zorunda kalacağım.

*

**

Asansör, giriş katında, hafif bir sarsıntıyla durdu. Malko içinden hızla çıktı ve Mandarin' in arkasındaki otoparka çıkan kapıya doğru yöneldi. Holden bilhassa geçmemişti. Her şey yolunda gitmişti. İsteksiz "ev sahipleri" hâlâ neler olduğunu anlayamamışlardı. Üçü birlikte otel odasında eski arkadaşlar gibi yemek yemişler, ama hiç konuşmamışlardı. Malko odadan çıkarken arkasından telefona sarılmasınlar diye onları iyice korkutmuştu... Saat sabahın biriydi. Otoparkta çok az araba vardı ve Malko ışıklarını söndürmüş sarı bir vinçli kamyon gördü.

Araca doğru yöneldi. Phil Scott direksiyonda oturuyordu, Sani de yanındaydı. Malko arabaya bindi.

— Bunu çaldınız mı? diye sordu.

— Başka türlü olamazdı, dedi sinirli sinirli

Avustralyalı. Bunun kolay olduğunu sanıyorsunuz. ..

Kamyonu çalıştırıp otoparktan çıktı. Sani hiç konuşmamıştı.

— Nereye gidiyoruz? diye sordu Scott.

— River Valley Road'a, dedi Malko. Hill Street'e ulaşmadan önce iskeleye giden küçük bir sokak var. Sol tarafta. O yolu takip ederek limana kadar gideceksiniz. Teçhizatı aldınız mı?

— Evet, dedi Phil Scott.

Malko Avustralyalının nefesinden, bir şişe Gaston de Lagrange'ı bitirmiş olduğunu hemen anladı. Hem de sodasız.

Nehre kadar bir daha hiç konuşmadılar. Otuz metre genişliğindeki nehrin üstünde yüzlerce tekne vardı. Arada daracık bir geçit bırakmışlardı. Nehir batıdan doğuya doğru iki kilometre boyunca yılan gibi kıvrıla kıvrıla uzanıyor, Chinatown'un eski püskü evlerini, Parliament House ile City Hall'un muhteşem binalarından bir sınır şeridi gibi ayırıyordu. Limanda hiç kimsecikler yoktu. Rıhtımda park etmiş birçok kamyon daha vardı. Bütün dükkânlar kapanmış, evler karanlıktı. Malko simsiyah suları Avustralyalıya gösterdi. Burada iskele bir burun oluşturuyordu. Orada büyük bir yük teknesi demirlemişti. Farların ışığında Malko teknenin rengini kirli yeşil olarak tesbit etti.

— Buraya dalacaksınız, bu teknenin altına, dedi Malko. Dipte bir kasa var. Onu yukarı çıkartmak gerek.

Avustralyalı kapkara pis sulara baktı.

— Kaç kilo çekiyor? Eğer çamura batmışsa bulamayız.

—Bilmiyorum.

—Peki, ben hazırlanayım, dedi Avustralyalı.

Tüm malzeme arkadaydı. Sani, Scott'un oksijen tüpünü sırtına bağlamasına yardım etti.

Malko boş iskeleyi gözlüyordu. Phil Scott hazır olunca ona yaklaştı.

—Eğer bana aşağıda kasa olmadığını söylerseniz, diye uyardı, sizinle birlikte tekrar aşağı ineriz. Numara yapmak yok.

Avustralyalı cevap vermedi. Malko adamın siyah sulara dalışını seyretti.

Sonsuz saniyeler akıp gitmeye başladı. Phil Scott büyük teknenin tam altında olduğu için neler yaptığını görmek olanaksızdı. Sani kamyonun içinde bekliyordu. Malko gelip yanına oturdu.

—Bugün nasıldı? diye sordu.

Sani neşe dolu gözlerle Malko'ya baktı.

—Hiçbir şey söylemedi. Bu sabah onu çok korkuttunuz. Eline para geçeceği için memnun. Ben de memnunum. Gideceğiz. Bu gece. Kuala Lumpur uçağına bineceğiz. Bir daha asla Singapur'a dönmeyeceğim.

Sessizlik oldu. Avustralyalı yedi dakikadan beri nehrin dibindeydi.

Sonsuzluk gibi.

Hafif bir hışırtı duyan Malko kamyonundan dışarı atladı, iskeleye yaklaştı. Önce sarı ışığın büyüdüğünü sonra da Scott'un başını gördü. Avustralyalı su yüzeyine çıkmıştı, iskeleye yaklaşarak eliyle tutundu ve diğer eliyle maskesini çıkarttı. Başını Malko'ya doğru saldırdı.

—Şansınız varmış! dedi. Kasanız teknenin

altındaki bir zincire bağlı. Aksi halde çamurda onu asla bulamazdık. Yüz kilodan fazla değil. Artık onu yukarı çıkartmaktan başka yapacak bir şey kalmıyor.

Malko sevinçten çılgınlık atmak istiyordu.

—Fileye ihtiyacınız var mı? diye sordu.

—Sanmıyorum, dedi Scott. Sandığın etrafında zincirler var, onlara kamyonunkini bağlamak yeter. Kamyonunkileri bana kadar indirin. Derinlik üç metreden fazla değil.

Malko vincin arkasına koştu, zincirler zaten dışarı sarkıyordu. Manivelayı eliyle çevirdi ve zincirleri ağır ağır indirdi. Demir halkaların çıkardığı ses müthişti. İskele sakinlerini uyandıracak diye Malko'nun ödü koptu... Fakat başka çaresi yoktu.

Nihayet Phil Scott zincirin bir ucunu yakaladı ve çeke çeke suya dalmaya başladı. Manivelanın her dönüşünde çıkardığı ses Malko'ya sanki daha kuvvetli gibi geliyordu. Yine simsiyah sudan başka bir şey göremez oldu. Avustralyalı zinciri yük teknesinin altına çekmişti. Zincirin sonu geldi ve gürültü kesildi. Malko çevresindeki karanlık evlere baktı.

Bu kez Phil Scott yukarı öyle çabuk çıktı ki, Malko onu izlemekte güçlük çekti. Avustralyalı elini uzattı.

—Lütfen, bana yardım edin!

Malko yüzükoyun iskelenin üzerine yattı ve Scott'a elini uzatarak yukarı çıkmasına yardım etti.

Avustralyalı nefes aldı, tükürdü, tüpünü, maskını ve paletlerini çıkarttı. Sani kamyonundan inerek ona bir havlu verdi.

Liman hâlâ ıssızdı.

—Haydi yavaş yavaş çekin! dedi Avustral-

yalı. Ve şu adi zincirin kopmaması için Tanrıya dua edin!

Malko kamyonu bindi, motoru çalıştırdı ve zincirin manivelasını kaldırdı. Manivela yine büyük gürültüler çıkartarak dönmeye başladı. Nihayet, manivelanın motorunu durdurdu. Birkaç saniye kadar kamyonun arkasında etrafından zincirler sarkarak sallanan siyahımsı cismi seyretti. İşte bu nesne yüzünden Singapur'da kan gövdeyi götürmüştü. İçinde bir üzüntü hissetti. Phil Scott yanında homurdandı:

— Burada kalmayacağız ya!..

Malko hemen kamyonu hareket ettirdi ve liman boyunca kuzeye doğru ilerlemeye başladı. Dikiz aynasından arkada sallanan sandığı izliyordu. Kasanın yüzünden fazla sürat yapamıyordu. Valley Road'da bir taksiyle karşılaştılar. Şimdi bir tek şey için sabırsızlanıyordu: John Canon'u bulup sandığı açmak. Phil Scott'a döndü:

— Nereye gidiyorsunuz?

— Benim eve, dedi Avustralyalı. Parayı getirdiniz mi?

— İşte burada, dedi Malko.

Avustralyalı evrak çantasını alarak açtı elini paraların içine daldırdı. Yorgun yüzünde hafif bir tebessüm belirdi.

— Tamam! dedi. Siz doğru bir insanmışsınız!

Anguilla Road'a kadar konuşmadılar. Malko motoru kapatmadan durdu. İlk önce Sani, ardından da elinde evrak çantasıyla Phil Scott indi. Kamyonun kapısını kapatmadan önce alaylı bir ifadeyle Malko'ya:

— İşiniz bitince kamyonu Borneo Motors'a

bırakın. Oradan yürütmüştüm, dedi.

Malko hareket etmişti bile.

Kendini sandığı gözlemeye öyle kaptırmıştı ki, John Canon'un villasının kapısını geçtiğini farketmedi. Ani fren yapmaktan bilhassa kaçmıyordu. Bahçeden içeri girdi ve evin kapısının önünde durdu. Giriş katında ışık vardı. Vinçli kamyonun motoru stop eder etmez John Canon kapıda belirdi. Yanında bir adam vardı.

Malko yere atladı ve onlara doğru ilerledi.

XX. BÖLÜM

Kilit uzmanı kulağını kasanın çeliğine dayamış, ağır ağır kilidi açmaya çalışıyordu. Malko sıkılmaya başlamıştı. John Canon sinirli sinirli sigarasını içiyordu. Üç adam Amerikalı şefin garaj nidaydılar. Burada sandığı zincirlerinden ayırmışlardı. Kasayı açmaya çalışan uzman genç olmasına rağmen son derece sakin ve işinin ehli görünüyordu. Yüzü ter içinde doğruldu.

— Paslanmış, dedi. Kolay olmayacak.

Kırk beş dakikadan beri eski püskü kasayı açmaya uğraşıyordu. Siyah bir çantanın içinden çıkardığı bir düzine anahtarı denemişti. İçlerinden biri kilide uymuştu.

— Gelin bir bardak bir şey içelim, diye teklifte bulundu John Canon

CIA bölge şefi yerinde duramıyordu. İki adam serin salonda buluştular. Malko içtiği viskiden hiç zevk alamadı. Çünkü Lim'in sırrına kafasını fazla takmıştı. Amerikalı bardağının içindeki buz parçalarını düşünceli düşünceli karıştırdı. Kapı açılınca her iki adam da aynı anda yerinden sıçradı.

Kilit uzmanı yorgun yorgun gülümsedi. Ter

içinde kalmış, gömleği vücuduna yapışmıştı. Elleri yağ içinde kalmıştı. Başını salladı.

— Bir an başaramayacağımı sandım. Kilitlerden biri pas tuttuğu için zor açıldı.

John Canon ile Malko garaja koşular. Kasanın kapağı açıktı. Malko elini içine soktu ve bir tomar belge çıkarttı. Birçok sarı zarf ile tomar tomar Amerikan doları vardı. Zarflara ve paralara lastikle mektuplar bağlanmıştı. Kasayı boşalttılar ve içinden çıkanları eve taşıdılar. John Canon güvenlik önlemi olarak giriş kapısını kilitledi ve namlusuna kurşun sürdüğü 45'lik Colt'unu da masanın üzerine koydu. Kilit uzmanı duş almaya banyoya gitmişti.

Malko ilk belgeyi merakla okumaya başladı. Daktiloda yazılmış on sayfalık bir kontrattı bu. John Canon da bir başkasını alıp gözlüklerini takmıştı.

Yarım saat kadar sayfa sesinden başka ses duyulmadı. Okudukları belgeleri değişik tokuş ediyorlardı. Nihayet CIA bölge şefi gözlerini kaldırarak soğuk bir sesle:

— Mükemmel. Tong.Lim KGB'nin maşa adamıymış! Beş yıldan beri, dedi.

Malko bir deste belge aldı.

— Şu sırada, dedi, South Asia Land Development'ın satın aldığı üç California bankasının gerçek sahibi KGB'dir. Bu şirketlerin kapitali Moskova Narodny Bank tarafından % 98'e indirilmiş. Hisseleri onlar satın almışlar. O üç bankadan başka yirmi şirketin daha idaresini ellerinde tutuyorlar.

— Bu KGB'nin en büyük işi! diye içini çekti John Canon. Bunlar ortaya çıkınca iyi kıyamet kopacak.

— Sandığımızdan daha da beter, dedi Malko. Her şey bunun içinde. Yeterli teminat göstermeden Tong Lim'e ödünç para vermeye başlamışlar. Ayda %2 faizle. Lim'in Sentosa projesi için. Sonra adam gırtlığına kadar borca batıp da parayı ödeyemez hale gelince, onu bir güzel konuşturmuşlar. Lim'i zorla uluslararası casus olarak kullanmışlar. Singapur'daki bir Çinli işadaminin KGB'nin casusu olmasından kim şüphe ederdi.

Bir süre kâğıt hışırtısıyla havalandırma cihazının sesinden başka gürültü duyulmadı. Bu geç saatte Bukit Timah son derece sakindi.

Malko keşfettiği şeylerin etkisiyle donakalmıştı. Kendini çok fazla tehlikeye atmıştı bu yüzden. John Canon başını kaldırdı.

— Lim'in neden taraf değiştirdiğini bulabil diniz mi?

— Sanırım, dedi Malko. Ruslar çok açgözlülük etmişler. Burada mektuplar var. Narodny Bankası Lim'e Sentosa projesi için verdiği ilk parayı faiziyle birlikte geri istedi... Çinlinin bunu ödemesi olanaksızdı, çünkü iflas ederdi. O zaman da Ruslar idaresi kendi ellerinde olan bir Panama bankası aracılığıyla Lim'in diğer işleri için verdikleri teminatı geri alacaklarını söyleyerek onu tehdit ettiler. Oysa Lim, servetini bu yolla genişletmişti. İşte bu sırada, Çinli sizinle bağlantı kurmak istedi. Ruslara olan borcunu ödeyebilmek için hisselerini size satmak niyetindeydi. Neler olduğunu tam olarak asla öğrenemeyeceğiz. Ama bir gün KGB'nin arşivlerini karıştırırsak, belki...

John Canon hayretle dinliyordu.

— Fakat Tong Lim'i öldürmeye kalkanlar

Ruslar değil ki! diye belirtti.

Malko noterden tasdikli bir sözleşme gösterdi.

— Doğru. Onlar Singapurlu Çinliler. Çünkü korkmuşlardı. Singapurlu yetkililerin, Lim ile Narodny arasındaki birliğini örtbas ettiklerine dair burada bir kanıt var. Onlar Lim'i Sovyet Bankası'nın finanse ettiğini biliyorlardı. Hatta, bunu bilen tek kişi onlardı. İşler karışmaya başlayınca tüm izleri ortadan kaldırmak istediler. Ve az kalsın başarıyorlardı da. Maocu Çinliler olmasaydı, amaçlarına ulaşacaklardı...

CIA bölge şefi sınırlı sınırlı gri saçlarını sıvazladı.

— Bu işi Çinli ajanların ortaya çıkardığını düşündükçe aptallaşıyorum...

— Bunun bir açıklaması var, diye belirtti Malko. Singapurlular Çinlilerden korkuyor. Ruslara yanaşarak dengeyi sağlıyorlar. Bunun için görmemezlikten gelmiş olmalılar...

John Canon sevindi.

— Bütün bunlar dinamit gibi. Farkında mısınız? Uluslararası Güvenlik Konseyi benim ellerimi ayaklarımı öpecek. Buradaki hüküme te karşı kullanabilecekleri bir koz geçmiş ellerine.

— Maocu dostlarımız olmasaydı, diye belirtti Malko, KGB Galifornia'nın üç bankasını bildiği gibi idare etmeye devam edecekti. Başkan'ın hatalarını görüyor musunuz?

John Canon cevap vermedi. Kasanın içinden çıkan tüm kâğıtları toplamaya başladı.

— Tüm önlemlerimi almıştım, dedi. Elçilikten iki "denizci" bu akşam burada

yatıyorlar. M-16'ları da yanlarında. Yarın benimle birlikte Hill Street'e gelecekler.

Malko masanın üzerindeki dağınık belgelere baktı. Bu kâğıt yığının bir katliama mal olduğunu düşündü. Sebep de Moskova'daki yüksek mevkili bir Rus memurunun "kov-boyculuk" oynamaya kalkışmasıydı, Genç adam esnedi. Tansiyonu düştüğü için artık duramıyor du.

— Ben yatmaya gidiyorum, diye bildirdi.

— Benim odamın yanındaki odada yatabilirsiniz, dedi John Canon.

Malko kendisini sarsan elden bir çığlık atarak kurtulmaya çalıştı. John Canon'u tanıması birkaç saniye sürdü. Amerikalının üzerinde pij aması vardı.

— Sizi telefonda istiyorlar dedi. Sani olduğunu sanıyorum.

Saat sabahın dördüydü... Malko yarı uykulu bir vaziyette salona koştu, ahizeyi eline aldı.

— Sani, ne var?

Ağlamalar, çığlıklar, hıçkırıklar arasında - Sani'nin sesini tanımakta güçlük çekti. Yalnızca "gelin, gelin" diye tekrarlayıp duruyordu.

Malko telefonu kapattı. John Canon genç adama bakıyordu.

— Neler oluyor?

— Bilmiyorum, dedi Malko.

Genç adam çabucak giyindi. Dışarı çıkmadan önce John Canon, Malko'ya 45'lik Colt'u verdi.

— Benim arabamı alın, dedi ve çok dikkatli olun. Şimdi sizi kaybetmek çok aptalca bir şey olur.

*

**

Phil Scott odanın ortasında yüzü koyun yatıyordu. Ensesi ve sırtı kan içindeydi. Avustralyalının ölümüne sebep olan hançer tam yanında yerde duruyordu.

Ölmüştü.

Cesedin yanında diz çökmüş olan Sani ağlıyor, bağırıyor, ellerini ovuşturuyordu. Yüzü acıdan değişmişti. Malko'yu görür görmez üzerine atladı:

— Oh! dedi. Onu öldürdüm, onu öldürdüm!

— Fakat neden? diye sordu Malko. Neden?

— Bense gitmek istiyordu. Bana benimle asla evlenmeyeceğini ve Tahiti'de bana ihtiyacı olmadığını söyledi... Şimdi artık parası olduğunu... Oh, Tanrım!

Genç kadının gözyaşları dinmek bilmiyordu.

İçi para dolu evrak çantası hâlâ orada duruyordu. Malko çantayı aldı ve genç Tamili kolundan tutup zorla odadan dışarı çıkardı, bahçeye kadar götürdü.

Genç kadın ağlayıp ızdırabını haykırmaya devam ediyordu. Arabaya binince nihayet bir soru sordu.

— Nereye gidiyoruz?

Malko arabayı hareket ettirdi.

— Henüz bilmiyorum, dedi. Belki de Tahiti'ye.

Az sonra hiç yavaşlamadan John Canon'un villası önünden geçti. Sani hâlâ ağlıyordu. Bu genç kadın Tong Lim operasyonunun en sonuncu kurbanıydı.